

Europeiska unionens officiella tidning

C 126



Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

26 april 2014

Innehållsförteckning

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Regionkommittén

105:e plenarsessionen den 30–31 januari 2014

2014/C 126/01	Resolution från Regionkommittén "Situationen i Ukraina"	1
---------------	---	---

YTTRANDEN

Regionkommittén

105:e plenarsessionen den 30–31 januari 2014

2014/C 126/02	Yttrande från Regionkommittén – En ny EU-skogsstrategi: för skogarna och den skogsbaserade sektorn	3
2014/C 126/03	Yttrande från Regionkommittén – Europeiska långsiktiga investeringsfonder	8
2014/C 126/04	Yttrande från Regionkommittén – Grönbok – En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030	11
2014/C 126/05	Yttrande från Regionkommittén – "Den europeiska högre utbildningen i världen"	17
2014/C 126/06	Yttrande från Regionkommittén – "En öppen utbildning"	20
2014/C 126/07	Yttrande från Regionkommittén – Ojämlighet i hälsa i EU	26
2014/C 126/08	Yttrande från Regionkommittén – Ekonomiska och monetära unionens sociala dimension	31
2014/C 126/09	Yttrande från Regionkommittén – EU:s riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter	35

SV

III Förberedande rättsakter

REGIONKOMMITTÉN

105:e plenarsessionen den 30–31 januari 2014

2014/C 126/10	Yttrande från Regionkommittén – Förslag till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten	37
2014/C 126/11	Yttrande från Regionkommittén – Förslag till förordning om ändring av förordningen om transport av avfall	42
2014/C 126/12	Yttrande från Regionkommittén – Naiades II-paketet.	48
2014/C 126/13	Yttrande från Regionkommittén – ”Den europeiska inre marknaden för elektronisk kommunikation” .	53

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

REGIONKOMMITTÉN

105:E PLENARSESSIONEN DEN 30–31 JANUARI 2014**Resolution från Regionkommittén ”Situationen i Ukraina”**

(2014/C 126/01)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Mot bakgrund av Regionkommitténs ordförandes rapport till plenarsessionen avseende det besök en ReK-delegation gjorde i Kiev den 22-24 januari 2014 vill Regionkommittén framföra följande:

1. Regionkommittén uttrycker sin solidaritet med det ukrainska folket som fredligt demonstrerar för att försvara de demokratiska värdena i sitt land, respekten för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
2. ReK fördömer med kraft allt våld och alla former av hotelser. Att använda våld kan inte vara svaret på en politisk kris. Kommittén uppmanar EU:s institutioner att reagera bestämt mot kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och av rättsstatsprincipen.
3. Vi anser att upphävandet av den repressiva lagstiftning som infördes den 16 januari 2014 och som begränsade de grundläggande fri- och rättigheterna och stred mot internationella normer utgör ett första steg i riktning mot att återupprätta rättsstaten i Ukraina. Vi uppmanar presidenten att förverkliga detta genom att skyndsamt underteckna beslutet om att upphäva lagstiftningen.
4. Alla politiska ledare på samtliga styresnivåer bör vidta kraftfulla mått och steg för att lugna situationen och bana väg för en fredlig lösning som kan ge Ukrainas medborgare demokrati och stabilitet och garantera landet oberoende, frihet och integritet.
5. Vi beklagar appellen av den 23 januari 2014 från rådet för den nationella kongressen för lokalt självstyre i Ukraina där detta organ gav sitt stöd till de antidemokratiska lagar som det nationella parlamentet nyligen hade antagit.
6. Vi uppmanar de lokala och regionala myndigheter som är partner inom ramen för Corleap att kämpa för det europeiska perspektivet i Ukraina och använda sitt politiska inflytande i de ukrainska medborgarnas tjänst.
7. Kommittén påminner om att Corleap har inrättats för att underlätta dialogen mellan de lokala och regionala nivåerna i EU och i länderna i det östliga partnerskapet samt för att stödja demokratin, stabiliteten och rättsstatsprincipen. Vi åtar oss att undersöka om de befintliga strukturerna lämpar sig för dessa syften och för att utforska möjligheterna att utvidga debatten till att omfatta alla berörda aktörer.
8. Vi vill understryka att demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna är förutsättningar för lokal och regional demokrati. Kommittén stöder i detta avseende rekommendation 348 (2013) från Europarådets kongress för lokala och regionala myndigheter avseende lokal och regional demokrati i Ukraina. Vi stöder framför allt kongressens uppmaning till Ukrainas regering att undanröja konstitutionella och rättsliga restriktioner som införts vad gäller de lokala myndigheternas befogenheter och att ge dessa myndigheter större ekonomisk självständighet.

9. Regionkommittén betonar att de lokala och regionala myndigheternas möjligheter till självstyre är begränsade i Ukraina och att finansieringskällorna begränsas av centralregeringen. Ökande klyftor mellan regionerna utgör ett allvarlig hot mot landets stabilitet.
10. Vi uppmanar Ukraina att helt och fullt respektera den europeiska konventionen om kommunalt självstyre och att genomföra administrativa reformer som möjliggör självstyre med väl definierade befogenheter i syfte att säkerställa social, ekonomisk och territoriell sammanhållning. Vi erbjuder de lokala och regionala myndigheterna i Ukraina den kunskap som EU-partnerna besitter och uppmanar dem att fortsätta samarbetet med dem för att utbyta erfarenheter avseende goda styresformer och territoriellt samarbete.
11. Alla regioner och kommuner i EU som har särskilda, vänskapliga förbindelser och partnerskap med regioner och kommuner i Ukraina uppmanas att nu intensifiera dessa förbindelser och visa sina ukrainska partner sin solidaritet och sitt stöd.
12. Regionkommittén uppmanar EU och dess institutioner att agera bestämt för att bidra till att spänningarna minskar och se till att man når en fredlig lösning som gör att det ukrainska folkets rättigheter och friheter respekteras fullt ut.
13. Kommittén åtar sig att assistera de lokala och regionala myndigheterna och det civila samhället för att finna adekvata lösningar på krisen.
14. Vi stöder EU:s fortsatta åtaganden i fråga om Ukrainas politiska associering och ekonomiska integration, med utgångspunkt i gemensamma europeiska värderingar och EU:s beredvillighet att teckna ett associeringsavtal. Ett nödvändigt villkor i det sammanhanget måste vara frigivning av fängslade politiska fångar, av journalister och av aktivister i det civila samhället, däribland Julia Tymosjenko, vilkas frihetsberövande är oförenligt med de normer och standarder för rättvisa och för rättsstaten som är inskrivna i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och i relevant EU-lagstiftning.
15. Regionkommittén ger sin ordförande i uppdrag att överlämna denna resolution till Europaparlamentets talman, Europeiska rådets ordförande, Europeiska kommissionens ordförande, det grekiska EU-ordförandeskapet och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

Bryssel den 31 januari 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

105:E PLENARSESSIONEN DEN 30–31 JANUARI 2014

Yttrande från Regionkommittén – En ny EU-skogsstrategi: för skogarna och den skogsbaserade sektorn

(2014/C 126/02)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Ett positivt steg för erkännande av skogarnas många funktioner, hållbart bruk av dem och skyddet av dem i Europa

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens meddelande om den nya skogsstrategin som på ett holistiskt och balanserat sätt beaktar alla aspekter på en hållbar förvaltning av skogarna och den skogsbaserade sektorn. Även om utövandet av skogspolitiken faller inom medlemsstaternas ansvarsområde kan strategin bli ett vägledande verktyg genom vilket man kan säkerställa att skogarna förvaltas på ett hållbart sätt och skyddas, att den biologiska mångfalden stärks, att skogarna ses som en resurs i motverkandet av klimatförändringarna och att deras bidrag till klimatanpassning beaktas samt att skogssektorns livskraftighet ökar generellt. Det är positivt att man tar upp skogarnas ekonomiska och sociala dimension, och erkänner deras betydelse som en källa till arbetstillfällen för lokalsamhällena, bland annat tack vare trä- och skogsbrukssektorn, som är i stand till att skapa en specifik värdekedja, och genom utvecklingen av skogsrelaterade tekniker.

2. Kommittén gläder sig över att kommissionen erkänner skogarnas mångfunktionella roll, även om vi anser att begreppet multifunktionalitet bör analyseras mer noggrant, så att man kan differentiera de europeiska skogarna och deras förvaltning på grundval av den funktion som man önskar främja i varje enskilt fall. Vi välkomnar även hänvisningen till principen om hållbar konsumtion.

3. Vi anser att tiden nu är mogen för en ny strategi på grund av det ökade tryck som skogarna utsätts för: Klimatförändringen och avsaknaden av skogsförvaltning under de senaste åren på grund av dess ringa lönsamhet leder till en förändring av skogarnas karaktär och artsammansättning, den politik som förs för att uppnå målen vad gäller förnybara energikällor förväntas leda till ökad användning av skogsbiomassa ⁽¹⁾, och den ekonomiska krisen ändrar trycket från människans sida. Att ta fram kriterier för hållbar förvaltning (som ska kunna mätas och kontrolleras) och främja åtgärder i områden där skogen har ett ringa värde för att förbättra resurserna och öka investeringarna i infrastruktur kan i hög grad medverka till ett ökat skydd samt till ett långsiktigt hållbart bruk av Europas skogar. Detta är särskilt viktigt eftersom klimatförändringarna skapar ett nytt tryck och gör att de miljömässiga och ekonomiska prognoserna blir mindre exakta.

4. ReK anser att naturliga skogsområden är viktiga miljöer och att de måste förvaltas i överensstämmelse med skogslagstiftning och regional lagstiftning. Medlemsstaterna och regionerna bör därför ha möjlighet att besluta att genetiskt modifierade träd- och växtarter inte får planteras.

5. ReK vill understryka vikten av att EU respekterar att skogspolitiken är en nationell kompetens. Det är viktigt att den uppdaterade skogsstrategin beaktar de olika förutsättningar som råder i EU:s medlemsstater samt respekterar och kompletterar medlemsstaternas nationella skogspolitik.

⁽¹⁾ Senast 2020 ska 20 % av energikonsumtionen i EU komma från förnybara energikällor. Om man lyckas nå detta mål kommer mängden trä som används för energiändamål i EU att vara lika stor som den totala mängden trä som produceras i dag.

6. Regionkommittén begär att kommissionen i syfte att på ett smidigare sätt följa upp strategins mål ska klargöra vad som är målet för medlemsstaternas åtaganden angående skogarna, och dela upp dem i internationella och europeiska åtaganden. Kommittén anser även att man på alla nivåer bör lyfta fram de nuvarande sakkunnigorganens roll och undvika överflödigt ny förvaltning.

Människans påverkan på skogen får konsekvenser för invånarna och medvetenheten hos dem måste öka

7. Regionkommittén vill understryka att skogen påverkas av de ekonomiska förhållandena, och detta sker inte bara direkt utan också på lång sikt eftersom det ofta går lång tid innan man märker av konsekvenserna. Fenomen som anlagda bränder, förändringar av markanvändningen, olaglig avverkning och tjuvjakt förekommer allt oftare. Övervakningen måste följaktligen bli mer omfattande och man måste genomföra kontroller och göra kostnads-nyttoanalyser för den användning som planeras, men även vidta noggranna åtgärder vad gäller de eventuella konsekvenserna på lång sikt. Eftersom skogarnas nyttjande och ekologiska funktion varierar stort inom unionen måste detta ske utifrån regionala förhållanden.

8. Kommittén är oroad över att stadsområdena tenderar att växa, vilket utgör ett hot mot den fysiska miljön och särskilt mot de stadsnära skogarna. Kommittén efterlyser att man utvecklar lämpliga vetenskapliga verktyg i syfte att med vederbörlig omsorg planera hur mycket stadsområdena ska tillåtas växa.

9. Enligt FN och EU:s strategi för biologisk mångfald har man inte uppnått målet om att i betydande grad sänka minskningstakten för den biologiska mångfalden under perioden 2002–2010. Den minskade biologiska mångfalden på global nivå kommer framför allt och mest allvarligt att drabba de fattigaste befolkningarna. Välinformerade medborgare kan dock medverka till att vända denna tendens. Man måste öka förståelsen för förhållandet mellan ekosystemens kvalitet och den hållbara utvecklingen, främst genom att aktivera och informera medborgarna och arbetsmarknadens parter. Vetenskapliga fakta måste bli mer tillgängliga för allmänheten genom omfattande informationskampanjer, men vi måste även utbilda i respekt för miljön. Europeiska unionen och dess medlemsstater bör inom sin egen utvecklingspolitik ge skogsnäringen en mer framträdande plats och understryka införandet av skogslagstiftning och skogsförvaltning samt principerna för hållbart skogsbruk i utvecklingsprogram med tredjeländer och utvecklingsfinansiering via fonderna. Detta skulle stödja unionens övergripande utvecklingspolitiska mål, och ge medlemsstaternas skogsmyndigheter, högskolorna och branschorganisationerna inom skogssektorn betydande sakkunskap i genomförandet av målen.

10. Kommittén erinrar om att skogsekonomin redan i hög grad bidrar till välbståndet i EU, och står för ungefär 3,5 miljoner arbetstillfällen bara i sekundärsektorn. Vi konstaterar också att det finns regioner där möjligheterna till hållbar tillväxt och skapande av arbetstillfällen inom den sektorn fortfarande inte har utnyttjats till fullo. En hållbar förvaltning av skogarna och ett utnyttjande av strategierna för att förvärva kunskaper, till exempel genom livslångt lärande, samt stöd till forskning och utveckling av ny teknik kan göra det möjligt att skapa fler arbetstillfällen, inte bara inom de traditionella yrkena, utan också inom de nya yrkesverksamheter som kommer att uppstå.

11. Kommittén stöder förändrade konsumtionsmönster och konsumtionsbeteenden särskilt genom att främja användandet av träprodukter från hållbara skogar. Användning av trä och ersättning av produkter framställda av material vars bearbetning kräver höga koldioxidutsläpp utgör ett viktigt framsteg när det gäller förbättringar av miljön och uppnåendet av en ekonomi med låga koldioxidutsläpp. Med tanke på övergången till förnybara energikällor, dvs. huvudsakligen skogsbiomassa, måste man utveckla konsumenternas ansvarskänsla, så att deras energikonsumtion i så hög grad som möjligt grundar sig på resurser som produceras på ett hållbart sätt i ekologiskt, ekonomiskt och samhälleligt hänseende.

12. Kommittén beklagar att kommissionen i strategin inte ägnar tillräcklig uppmärksamhet åt skogens utnyttjande för fritidsändamål och inte heller tar upp behovet av en avvägning mellan fritidsaspekten, den kommersiella aspekten och miljöskyddsaspekten vid användningen av skogsresurser för att på så sätt i praktiken omsätta principerna om en hållbar utveckling som grundar sig på konkurrensförmåga, miljöskydd och sociala inslag.

Lokalsamhällenas roll för att skydda skogarna och den biologiska mångfalden

13. Kommittén beklagar att Europeiska kommissionen inte hänvisar till de lokala och regionala myndigheternas roll vid genomförandet av strategin. Deras deltagande garanterar en balans mellan ett konstant ökande ekonomiskt utnyttjande av skogarna och den hållbara tillväxten. ReK anser följaktligen att de lokala och regionala myndigheterna måste vara mer aktivt involverade i planeringen, och föreslår att de ska vara representerade i de offentliga organ som utformar politiken, t.ex. den permanenta skogskommittén och den rådgivande gruppen för skog och kork.

14. Med en yta på 20 miljoner hektar är kommunalt ägd skog den tredje största typen av skogsägande i Europa. De lokala och regionala förvaltningarna är både ägare och ansvariga för genomförandet och övervakningen av många politiska strategier med koppling till skogen.

15. Kommittén konstaterar att det är lokalsamhällena som har direktkontakt med skogarna och att de är de första som påverkas av den politik som förs på området. Lokalsamhällena bär ansvaret och de direkta kostnaderna för att skydda skogarna samt gagnas av deras existens och att de bevaras i gott skick, men de är även de första som drabbas av konsekvenserna av att de missköts. De lokala myndigheterna tar också ofta på sig ansvaret att samla in uppgifter och har möjlighet att göra en direkt bedömning av den tillämpade politikens konsekvenser. Det står därför klart att man måste prioritera korrekt information till lokalsamhällena, men även ge dem verktygen för att kunna fullgöra sina åtaganden. Decentraliserad och kontinuerlig kommunikation med lokala aktörer är viktig i syfte att utarbeta ett koncept för den skogsbaserade sektorn för att den multilaterala skogsutvecklingspolitiken ska accepteras och genomföras på lokal nivå.

16. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att på vederbörligt sätt ta hänsyn till de lokala och regionala myndigheternas roll vid utvecklingen av skogens resurser för fritidsändamål och att inte betunga dessa myndigheter med extra och onödiga administrativa restriktioner när skogsområden inrättas för fritidsändamål för att på bästa sätt tillfredsställa lokala invånares och besökandes behov.

17. ReK understryker att skogsområdenas gränser inte sammanfaller med de nationella gränserna – och inte heller den nytta vi drar av dem eller de problem som de skapar – och kommittén stöder följaktligen ett stärkt brett samarbete, i synnerhet i gränsöverskridande områden.

18. ReK anser att skogarna i EU har olika särdrag och även skiljer sig åt på grund av de särskilda förhållanden som råder i de områden där de ligger och de risker de ställs inför, och föreslår därför att politiken utformas på olika sätt så att man kan ta hänsyn till de lokala förhållandena för att uppnå bästa resultat. Kommittén föreslår att man tillämpar särskilda åtgärder och ger konkret stöd till fastställandet av lokala och regionala skogsplaner för att stödja lokala och regionala myndigheter i områden som objektivt sett har fler säregenheter, till exempel glesbygd, de yttersta randområdena, ömråden, områdena längst i norr med sina särskilda ekosystem, men även medelhavsskogarna, som utsätts för den största påverkan av klimatförändringen.

Ekonomiskt utnyttjande av skogarna ur hållbarhetssynvinkel

19. Skyddet av skogarna och skogsbrukssektorn, liksom en korrekt förvaltning av dessa skogar, gynnar bevarandet av en mycket stor del av de områden som ingår i Natura 2000-nätverket och därmed den biologiska mångfalden i Europa.

20. ReK vill framhålla att den offentliga sektorn och de lokala och regionala myndigheterna – som ägare till en betydande del av de europeiska skogarna och tillhandahållare av tjänster – bör garantera skogarnas multifunktionalitet och hållbarhet. En korrekt och hållbar förvaltning av skogsresurserna gör dessutom skogarna till en av grundstenarna i den ekonomiska utvecklingen i dessa områden. Den offentliga sektorn och de lokala och regionala myndigheterna bör därför bidra till bevarandet och förvaltningen av skogarna så länge de garanteras de medel som krävs för att göra detta.

21. Kommittén håller med om att det är nödvändigt att erkänna att EU inte uteslutande är beroende av sin egen produktion, och att dess förbrukning får konsekvenser för skogarna i hela världen. Utöver att säkerställa en hållbar förvaltning av alla EU:s skogar bör man fastställa som mål att dels öka den skogsbevuxna arealen, dels öka produktiviteten i de europeiska skogarna, åtminstone i de skogar där produktion är den viktigaste faktorn när det gäller multifunktionalitet.

22. Kommittén anser dessutom att den höga andelen privata skogar i Europa gör att förhållandena måste kontrolleras, men att de även bör utnyttjas på ett lämpligt sätt. Att förbättra kontrollen och samordningen av verksamheten i de privata skogarna samt utbildningen och stödet till skogsägarna utgör en viktig del av skogsstrategin. Medlemsstaterna bör i synnerhet skapa incitament för korrekt förvaltning av de privata skogarna, eftersom både ett inaktivt skydd och icke-hållbar exploatering av skogsresurserna utgör ett hot. Medlemsstaterna bör även kräva av de privata skogsägarna att de med hjälp av förvaltningsprojekt bevarar skogarna på lång sikt, och i synnerhet att de säkerställer förnyrningsprocesserna. Skogsägarna och deras sammanslutningar bör ges möjlighet att delta i beslutsfattandet i skogsrelaterade frågor samt i beredningen av europeiskt, nationellt och lokalt beslutsfattande.

23. Kommittén erinrar om situationen för regioner där skogsföryngring är svår på grund av klimat- och markförhållandena. Särskild vikt bör läggas vid regioner som har en svår topografi och sålunda större svårigheter att införa mekanisering samt ett klimat som är mer gynnsamt för invasiva arter än för skogsplanterade arter, genom att man erbjuder åtgärder för att stödja privata investeringar i omvandlingen, bevarandet och utvecklingen av skogssektorn.

24. Man bör förbättra förvaltningen av offentliga skogar där driften inte är ekonomiskt lönsam, antingen beroende på kvaliteten på produkterna eller på bristen på infrastruktur. Därför bör man investera i dessa skogar i syfte att förbättra dem och/eller tillgången till deras resurser.

25. ReK anser att ett antagande av principen om kaskadanvändning vad gäller trä kan bli mycket begränsande, med tanke på att alla regioner inte har de strukturer och företag som behövs för att utnyttja alla möjligheter att bearbeta och använda trä. Det är följaktligen mer realistiskt att främja principen om effektiv resursanvändning, inom ramen för ett integrerat synsätt och under övervakning av de lokala och regionala myndigheterna, i syfte att garantera en hållbar förvaltning av de europeiska skogarna.

26. Kommittén gläder sig åt den roll som kommissionens meddelande tillskriver skogsindustrins konkurrenskraft och hållbarhet som drivkrafter för en hållbar förvaltning av EU:s skogar. Förutom den hållbara förvaltning som skogsindustrin bör ha som mål, anser vi att den inom ramen för företagens sociala ansvar kan medverka till att sprida information till allmänheten om miljöfrågor som har att göra med skogsprodukter.

27. Kommittén välkomnar och uppskattar resultaten av de frivilliga certifieringssystemen och rekommenderar att dessa ges brett stöd i form av andra åtgärder, inklusive finansiella instrument. Certifieringen skulle kunna bli ett verktyg som bidrar till att hämma flödet av olagligt trä och olagliga trävaror.

28. Kommittén understryker att vad gäller små och medelstora företag som verkar lokalt kan man vänta sig att de antagna åtgärderna leder till minskad konkurrenskraft på grund av ökade produktionskostnader. Kommittén föreslår därför att man vidtar stödåtgärder för de små och medelstora företagen, bland annat genom att uppmuntra konsumtion av lokalt framställda skogsprodukter och att i så hög grad som möjligt undvika en politik som leder till ytterligare byråkrati och ökade förvaltningsutgifter. Särskild försiktighet bör iaktas då man ingår bilaterala avtal med tredjeländer, så att man beaktar de konsekvenser som kan bli följden för det ekonomiska och sociala välbefindandet i skogsområdena i dessa länder.

29. Skogsförvaltningsplanerna för de europeiska skogarna bör stödjas i syfte att få till stånd ett hållbart utnyttjande av deras resurser. Man bör prioritera att utarbeta planer för de skogar som inte är så produktiva, men som påverkas mest av klimatförändringarna och som har störst värden som bör bevaras (skogar i Medelhavsområdet, skogar tillhörande Natura 2000-nätverket, osv.).

Strategin kommer att ge resultat om den tillämpas på ett korrekt och enhetligt sätt

30. ReK framhåller att det saknas särskilda mätbara mål och indikatorer i förslaget till strategi, samt mekanismer för att kontrollera tillämpningen av den och en långsiktig handlingsplan för att genomföra strategin, trots hänvisningarna till en rad politiska och förvaltningsmässiga åtgärder på europeisk och internationell nivå. Att EU saknar befogenheter på detta område borde inte vara ett hinder för att följa upp tillämpningen av strategin, med tanke på att skogarna påverkar hela den europeiska kontinenten, och även andra delar av världen.

31. Vi tror att ett områdes utveckling kräver ett enhetligt tillvägagångssätt inom den offentliga politiken. Trots inrättandet av den gemensamma strategiska ramen för 2014–2020 ingår dock inte någon flerfondsstrategi i kommissionens meddelande, samtidigt som de medel som avsatts i EU:s jordbruksfond inte förväntas räcka till för att hantera de utmaningar som skogarna står inför. Kommittén föreslår att medlemsstaternas möjlighet att anta operativa program där flera fonder ingår (EJFLU, Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden) ska utvidgas till att även omfatta "integrerade regionala investeringar" och inte bara "lokalt ledd utveckling". Vi uppmanar aktörerna att använda programmet "Horisont 2020", som ger förutsättningarna för utveckling av skogsteknik genom forskning och innovation.

32. Kommittén rekommenderar att kommissionen stöder undersökningar och initiativ till forskning om ny teknik för utvinning och produktion av trä som har mindre påverkan på miljön än de traditionella metoderna (inbegripet plantering av energiskog), och om teknik som såväl reducerar förvaltningskostnaderna som främjar en hållbar utveckling.

33. Kommittén erinrar om att EU:s flaggskeppsinitiativ om resurseffektivitet utgör ramen för att säkra att EU:s långsiktiga strategier på områden som energi, klimatförändringen och miljöpolitiken presterar resultat som bidrar till resurseffektiviteten. Som en följd av detta kan den föreslagna strategin för skogarna och skogssektorn säkerställa sammanhållning av denna politik och medverka till en balanserad ekonomisk, social och territoriell utveckling, vilket är en grundläggande strävan för EU.

34. Regionkommittén uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att göra allt de kan för att genomföra förslagen i strategin, genom att utarbeta en långsiktig handlingsplan för genomförandet av strategin och med användning av förvaltningsplaner och åtgärdsprogram, samt för att stärka kommunikationen och samarbetet emellan och med de berörda aktörerna.

Bryssel den 30 januari 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramon Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén – Europeiska långsiktiga investeringsfonder

(2014/C 126/03)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT****Allmänna kommentarer om förordningen**

1. Regionkommittén välkomnar den föreslagna förordningen som ett positivt steg framåt mot finansiering av den framtida ekonomin. Europeiska långsiktiga investeringsfonder (Eltifs) har potential att bidra till en ökning av det kapital som står till förfogande för långsiktiga projekt som stöder hållbar ekonomisk tillväxt.
2. Under den ekonomiska krisen har de offentliga investeringarna på nivåerna under den nationella minskat kraftigt i Europa. Kommittén framhåller därför att man måste se till att Eltifs inte betraktas som en finansieringskälla som kan ersätta överföringen av medel från de nationella regeringarna till de lokala och regionala myndigheterna.
3. Regionkommittén hänvisar till sitt yttrande om "Effektivare resursanvändning" ⁽¹⁾, där ReK understryker de lokala och regionala budgetarnas betydelse för de offentliga utgifterna i EU, som år 2011 utgjorde 16,7 % av BNP och 34 % av de totala offentliga utgifterna i EU. Direktinvesteringarnas roll i dessa budgetar bör framhållas, eftersom de är en nyckelfaktor för en snabb ekonomisk återhämtning.
4. Det är viktigt att förstå Eltifs mot bakgrund av Europa 2020-strategin, och i synnerhet hur smart och hållbar tillväxt för alla kan främjas genom investeringar i långsiktiga tillgångar. Genom framsteg mot målen i Europa 2020-strategin kan på samma sätt mer kapital bli tillgängligt och långsiktiga investeringar utvecklas till en mer attraktiv möjlighet.
5. I förslaget till förordning införs inga betydande nya skyldigheter, och det har potential att ge tydliga fördelar. Därför anser kommittén att förslaget till förordning är förenligt med subsidiaritetsprincipen.
6. Förslaget till förordning syftar till att skapa en gemensam produktmärkning som det förhoppningsvis finns ett starkt allmänintresse för och som skulle lägga grunden för en gemensam, konkurrenskraftig och kostnadseffektiv marknad för Eltifs. Därför anser kommittén att förslaget till förordning inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå ett gemensamt regelverk för Eltifs.
7. Kommuner och regioner är potentiella mottagare av långsiktiga investeringar i materiella tillgångar (t.ex. energi-, transport- och kommunikationsinfrastruktur, industrianläggningar och tjänstefunktioner, bostäder och klimatförändrings- och miljöinnovationstekniker) och immateriella tillgångar (t.ex. utbildning och forskning och utveckling).
8. I kommissionens konsekvensbedömning ⁽²⁾ avseende förslaget framhålls de befintliga systemen i vissa europeiska länder. För närvarande är den europeiska marknaden för investeringar i långsiktiga tillgångar fragmenterad, vilket är både ett skäl att stödja inrättandet av Eltifs och ett hinder för ett effektivt genomförande av dem. Eltifs måste finna en balans mellan att attrahera och skapa efterfrågan på långsiktiga investeringar och att trygga valfrihet beträffande investerare. (I Eltifs främjas gränsöverskridande långsiktiga investeringar.)
9. Genomförandet av förordningen måste övervakas eftersom den kan bli ett ytterligare instrument som kan bidra med långsiktigt kapital och på grund av att den europeiska marknaden för investeringar i långsiktiga tillgångar för närvarande är fragmenterad.
10. Förslaget till förordning om Eltifs bör åtföljas av förslag från kommissionen om ömsesidigt erkännande från medlemsstaternas sida av informations- och handelsdokumentskrav vid marknadsföring av fonder.
11. Kommittén varnar för att skillnader i skatteordningar mellan medlemsstaterna, särskilt när det gäller olika skatteincitament och risken för dubbelbeskattning när investerarna är baserade i en annan medlemsstat än fondförvaltaren, kan utgöra ett hinder för att samla kapital i Eltifs och hämma deras utveckling, i synnerhet när det handlar om gränsöverskridande projekt.

⁽¹⁾ CdR 3609/2013.

⁽²⁾ SWD(2013) 231 final.

12. ReK stöder behovet av en viss flexibilitet i fråga om innehavsperioder och anser att det bör vara upp till de enskilda Eltif-kapitalförvaltarna att bedöma behovet av att fastställa fondens möjliga livscykel eller villkoren för (förtida) inlösen. Att kräva att fondens livscykel ska fastställas på förhand skulle kunna strida mot fondens, investerarens och/eller målinvesteringarnas intresse.

13. För att uppmuntra investerarnas och kapitalförvaltarens intresse för Eltifs bör vissa struktureringsmetoder, t.ex. användning av företag för särskilda ändamål ⁽³⁾, tillåtas. Det är viktigt att se till att fonden blir en attraktiv investering för placerare (inklusive kommuner och regioner) och att den kan konkurrera med andra investeringar.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 2

Motivering

Självförklarande.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Inkomstfördelning	Inkomstfördelning Utdelningar
1. En europeisk långsiktig investeringsfond får regelbundet till investerare dela ut den inkomst som genereras från de tillgångar som ingår i portföljen. Dessa inkomster ska bestå av	1. En europeisk långsiktig investeringsfond får regelbundet till investerare dela ut den inkomst som genereras från de tillgångar som ingår i portföljen. Dessa inkomster ska bestå av
(a) inkomster som tillgångarna regelbundet genererar,	(a) inkomster som tillgångarna regelbundet genererar,
(b) den värdestegring som realiserar efter avyttringen av en tillgång, men exklusive de ursprungliga kapitalåtagandena.	(b) den värdestegring som realiserar efter avyttringen av en tillgång, men exklusive de ursprungliga kapitalåtagandena.
2. Inkomsterna kan utdelas i den omfattning det inte finns behov att uppfylla den europeiska långsiktiga investeringsfondens framtida åtaganden.	2. Inkomsterna <u>Dessa utdelningar</u> kan utdelas göras i den omfattning det inte finns behov att uppfylla den europeiska långsiktiga investeringsfondens framtida åtaganden.
3. Den europeiska långsiktiga investeringsfonden ska i sina fondbestämmelser eller bolagsordningar ange den utdelningsstrategi den kommer att tillämpa under fondens existens.	3. Den europeiska långsiktiga investeringsfonden ska i sina fondbestämmelser eller bolagsordningar ange den utdelningsstrategi den kommer att tillämpa under fondens existens.

Motivering

Kapitalförvaltare bör i investerarnas och de underliggande investeringarnas intresse ha en viss flexibilitet när det gäller (förtida) inlösen och livscykel.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 21.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(e) All annan information som de behöriga myndigheterna anser vara relevanta för tillämpningen av punkt 2.	(e) All annan information som de behöriga myndigheterna anser vara relevanta för tillämpningen av punkt 2.

Motivering

Erfarenheterna från fondföretagen har visat att dylika punkter ofta använts för att förhindra en välfungerande inre marknad.

⁽³⁾ Även kallade SPV (Special Purpose Vehicle).

Ändringsrekommendation 4

Artikel 28

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 28 <i>Esma's befogenheter och behörighet</i> 1. Esma ska ha de befogenheter som krävs för att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelats enligt denna förordning.	Artikel 28 <i>Esma's befogenheter och behörighet</i> 1. Esma ska ha de befogenheter <u>och resurser</u> som krävs för att utföra de uppgifter som myndigheten tilldelats enligt denna förordning.

Bryssel den 30 januari 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén – Grönbok – En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030

(2014/C 126/04)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén betonar att den lokala och regionala nivån är av stor betydelse och har en central roll i utarbetandet av strategier för klimatförändringarna och framtidens samhällen. Kommittén beklagar därför djupt att de lokala och regionala myndigheterna och de åtgärder som de redan vidtagit på klimat- och energiområdet inte nämns med ett ord i grönboken.
2. Kommittén uppmanar kommissionen att stödja och sporra den lokala och regionala nivån samt medlemsstaterna med hjälp av utvecklings-, finansierings- och övervakningsprogram som fokuserar på klimat- och energifrågor.
3. Det är nödvändigt att begränsa klimatförändringarna till mindre än 2 °C jämfört med den förindustriella tiden.
4. Det är också nödvändigt att FN under sin partskonferens om klimatfrågor (COP 21) år 2015 når ett samförstånd om ett bindande internationellt klimatavtal i enlighet med det beslut som fattades 2011 under COP 17 i Durban.
5. Kommittén rekommenderar att EU:s gemensamma rättsligt bindande mål för minskningen av koldioxidutsläpp fastställs till 50 % år 2030 jämfört med nivån 1990, och förutsätter att medlemsstaterna sinsemellan separat avtalar om hur de ska fördela den börda som utsläppsminskningarna innebär.
6. EU:s gemensamma rättsligt bindande handel med utsläppsrätter som gäller produktionen av fossila bränslen omfattar mer än 40 % av medlemsstaternas utsläpp (exklusive luftfartens handel med utsläppsrätter). I samband med att man fastställer målet för utsläppsminskningen måste man avtala om vilka utsläpp som ska omfattas av handeln med utsläppsrätter och vilka som ska stå utanför, samt vilka eventuella nya sektorer (t.ex. land- och sjötransporter) som ska ingå. I sin nuvarande form ger utsläppshandelssystemet inte förväntat resultat på grund av ett antal systemfel som kan leda till ett otillräckligt koldioxidpris.
7. ReK beklagar djupt den synnerligen blygsamma ambitionsnivån i kommissionens meddelande "En klimat- och energipolitisk ram för perioden 2020–2030"⁽¹⁾ och anser att det är ytterst viktigt att man utöver det övergripande utsläppsminskningmålet även inför två bindande delmål som gäller förnybar energi (inte endast ett unionsomfattande mål på 27 % och frivillighet för medlemsstaterna) och energieffektivitet. För att kunna förverkliga ambitionen om 100 % förnybar energi i EU år 2050 krävs det att EU fastställer realistiska delmål för 2030 och 2040.
8. De två nationella delmålen för mer förnybar energi och lägre energiförbrukning måste göras bindande för varje medlemsstat, och för att uppnå målen ska medlemsstaterna fastställa regionala strategier, eftersom detta skulle främja kostnadseffektiviteten och tillämpningen av subsidiaritetsprincipen på såväl nationell som lokal nivå.
9. Kommittén är mycket oroad över de otillräckliga finansieringsmöjligheterna på lokal och regional nivå samt den fortsatta ekonomiska krisen. Detta gör det svårare för de lokala och regionala myndigheterna att fullgöra sin centrala roll när det gäller att begränsa klimatförändringarna och utveckla möjligheter att anpassa sig till dem.
10. När det gäller konkurrenskraft välkomnar kommittén kommissionens förslag att diskutera nyttan av ett mål för industriella energibesparingar, som skulle bygga på energiintensitet i förhållande till bruttoföreläggsvärde (eller BNP).
11. För att EU verkligen ska kunna bli konkurrenskraftigt måste man fullt ut utnyttja de ekonomiska, sociala, sysselsättningsrelaterade och miljömässiga möjligheter som övergången till en koldioxidsnål ekonomi erbjuder. Därför måste man avstå från stöd som riktas till icke förnybar energi och i stället rikta det till förnybar energi och energieffektivitet. Eventuella inkomster från utauktioneringar inom ramen för en fortsatt handel med utsläppsrätter liksom skatteintäkter vid en eventuell övergång till beskattning av kol måste användas till effektiva åtgärder i medlemsstaterna för att begränsa klimatförändringarna och anpassa sig till dem.

⁽¹⁾ COM(2014) 15 final.

12. Energiberoendet och försörjningstryggheten kan förbättras genom en vidareutveckling av den inre marknaden för energi, t.ex. med hjälp av nya överföringsnät, småskalig, privat elproduktion, lagring av energi och smarta styrmekanismer. Ett mångsidigt utbud av hållbara energikällor fungerar som en buffert mot marknadspriserna, gör energiförsörjningssystemet mindre sårbart och kan minska avbrott i försörjningen. Vid genomförandet av den inre marknaden för energi måste man se till att detta inte leder till en begränsning av möjligheterna att bygga ut en decentraliserad regional och lokal energiförsörjning.

13. Kommittén är övertygad om att man vid vidareutvecklingen av den inre marknaden för energi med hjälp av nya överföringsnät måste uppnå en rättvis fördelning av bördorna mellan regionerna och beakta kraven i fråga om fysisk planering. En oproportionerlig belastning av enskilda regioner och landskap måste undvikas.

14. Då EU och medlemsstaterna utformar sin politik måste de se till att prisutvecklingen och skattebördan är rimlig för medborgarna. Man bör även rekommendera medlemsstaterna att införa särskilda åtgärder för att skydda familjer och konsumenter som är sårbara när det gäller energipriserna.

15. De externa fördelarna med att på lång sikt avstå från icke förnybar energi, såsom befolkningens hälsa och nya arbetstillfällen, bör kunna utvärderas bättre och användas som stöd för beslutsfattandet.

16. Då man diskuterar de övergripande ramarna för klimat- och energipolitiken bör man också beakta användningen av hållbart bundet kol (t.ex. träbyggnader, träprodukter eller kork) som ersättning för produkter som orsakar utsläpp. Man bör också inkludera alla naturliga kolsänkor, med särskilt fokus på skogsresurser, produktionssystem med kombinerat jordbruk, skogsbruk och bete samt ekologiskt och hållbart jordbruk.

17. Man bör prioritera information till olika konsument- och befolkningsgrupper (ålder, kön, kulturell bakgrund, socioekonomisk situation osv.) och en förbättring av kompetensen hos de personer som ansvarar för energiförbrukningen.

A. Fysisk planering och förberedelser inför klimatförändringarna

18. Regionkommittén framhåller att kommunerna, städerna och regionerna till centrala delar ansvarar för den långsiktiga fysiska planeringen och därmed också för den framtida samhällsstrukturen. Hit hör tjänster som används av invånarna och företagen, såsom rent vatten, hantering av avloppsvatten och kommunalt avfall, energiproduktion och -distribution, it-nät, gator, kollektivtrafik och möjligheter att använda icke-motoriserad trafik. Med hjälp av denna grundläggande infrastruktur skapas förutsättningar för att invånarna och företagen ska kunna agera på ett ändamålsenligt sätt som bidrar till att minska utsläppen.

19. Kommittén betonar att de lokala och regionala myndigheterna är av stor betydelse och har en central roll i strategierna för att begränsa, förbereda sig inför och anpassa sig till klimatförändringarna samt i lösningen av olika energifrågor. Eftersom kommunerna, städerna och regionerna producerar grundläggande tjänster för sina invånare är de själva energiförbrukare och står för stora upphandlingar. Lokal energiproduktion och lokala investeringar förbättrar ekonomin och sysselsättningen i området.

20. De regionala marknaderna spelar en avgörande roll på EU:s energimarknad, och deras bidrag till fullbordandet av den inre energimarknaden bör framhållas.

21. Olika aktörer (medborgare, medlemsstater, EU, internationella institutioner och organisationer) erkänner att de lokala och regionala myndigheterna spelar en viktig roll då man i praktiken anpassar sig till och förbereder sig inför klimatförändringarna. Extrema väderfenomen, såsom översvämningar och stormar samt därav följande elavbrott, är lokala fenomen som orsakar mänskligt lidande och visar på den roll som brand- och räddningsväsendet samt energiförsörjningen spelar. En begränsning av klimatförändringarna och en förbättring av samhällenas motståndskraft är inte två alternativ som utesluter varandra, utan åtgärder som kompletterar varandra.

B. Klimatmålet och COP 21

22. Regionkommittén är oroad över de uppdaterade uppgifter som Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) offentliggjorde i september 2013 om att människan orsakar en uppvärmning av klimatet med cirka 5 °C fram till år 2100. Uppvärmningen på norra halvklotet kan i genomsnitt bli högre, och när permafrosten smälter i tundraområdena kan detta ytterligare påskynda klimatuppvärmningen. Ökande torka och större regnmängder på annat håll äventyrar livsmedelsproduktionen och påskyndar migrationen. Extrema väderfenomen orsakar mänskligt lidande och omfattande skador.

23. Kommittén anser att FN under sin partskonferens om klimatfrågor (COP 21) år 2015 bör nå samförstånd om en fortsättning på Kyotoprotokollet med bred täckning. Under Kyotoprotokollets andra avtalsperiod 2013–2020 utgör utsläppen i de deltagande länderna 15 % av de globala utsläppen av växthusgaser. För att en förlängning av klimatavtalet ska vara trovärdig är det av avgörande betydelse att avtalet utvidgas markant till att också omfatta andra viktiga industrialiserade ekonomier och ekonomier i snabb utveckling.

24. Risken för koldioxidläckage måste beslutsamt avvärjas och man måste ta hänsyn till de globala effekterna av ohållbar konsumtion.

25. EU är en viktig part i klimatavtalet och står för 10–11 % av jordens sammanlagda utsläpp av växthusgaser. EU har satt upp ett konsekvent utsläppsminskningsmål för 2030 som stöder hållbar och grön ekonomisk tillväxt och nödvändiga strukturförändringar. EU måste vara berett att på basis av sina mål kunna diskutera en förlängning av protokollet.

C. Erfarenheter av 20–20–20

26. Regionkommittén konstaterar att man strävar efter att nå utsläppsmålet på - 20 % för år 2020 med hjälp av EU:s gemensamma bindande utsläppshandelssystem, de bindande landsspecifika målen för den slutliga förbrukningen av förnybar energi och energieffektivitetsmålen samt genom en höjning av andelen biobränslen i transportbränslena till 10 %. I färdplanen för 2050 råder det dessutom samförstånd om att minska utsläppen med 80–95 %. I Europa 2020-strategin har låga koldioxidutsläpp och en grön ekonomi fått en central plats.

27. Kommittén påminner om att energieffektivitetsdirektivet för närvarande håller på att genomföras och att direktivet om energiprestanda i nya byggnader och byggnader som renoveras har antagits. I forsknings- och finansieringsprogram, såsom Intelligent Energy Europe, har energin och klimatförändringarna kraftigt lyfts fram. Under nästa strukturfondsperiod kommer man att fästa särskild uppmärksamhet vid regional utveckling som syftar till minskade koldioxidutsläpp. Man har också försökt uppmuntra investeringar med hjälp av Elenafinansiering som erbjuds via Europeiska investeringsbanken. Med hjälp av direktiven om ekodesign och energimärkning har man lyckats påverka konsumentutrustningens egenskaper med gott resultat.

28. Kommittén påpekar att EU:s utsläppshandelssystem omfattar sådana anläggningar inom industri och energi-produktion som genererar stora utsläpp av växthusgaser. En del av utsläppsrätterna tilldelas kostnadsfritt enligt ett riktmarkessystem. I detta sammanhang gynnas branscher där det finns risk för koldioxidläckage (dvs. att produktionen flyttas till tredjeländer) samt värme- och kylproduktion i kraftvärmeanläggningar. Utsläppstaket sänks linjärt med 1,74 % per år. Intäkterna från utauktioneringen av utsläppsrätterna går till medlemsstaterna. Eftersom priset för närvarande understiger 5 euro för utsläpp av ett ton växthusgaser kan utsläppshandeln inte få den klimatpolitiska styrningseffekt som man hoppades på.

29. Handeln med utsläppsrätter, som ska pågå till 2020, har under de senaste månaderna lett till utsläppsrättspriser som bara ger begränsade incitament att investera i utsläppssnål teknik. Därför betraktar kommittén den politiska överenskommelsen om senareläggning (s.k. backloading), som gör att övertaliga utsläppsrätter dras tillbaka under en begränsad tid, som en möjlighet att motverka detta. På detta sätt kan man på kort sikt uppnå en tillfällig stabilisering av utsläppshandelssystemet.

30. Trots överenskommelsen om senareläggning är dock en strukturell reform av utsläppshandelssystemet nödvändig. Genom ambitiösa klimatpolitiska mål från EU:s sida och en samtidig minskning av antalet utsläppsrätter kan systemet stabiliseras på lång sikt. Dessutom måste man finna en lösning för att varaktigt kunna dra tillbaka övertaliga utsläppsrätter från marknaden.

31. Utsläppsminskningsmålen för 2020 på EU-nivå håller på att uppnås. Energiförbrukningen har minskat i medlemsstaterna och man har övergått till förnybar energi. Styrmedlen har bestått av nationella skatter, investeringsstöd och inmatningstariffer. Tyvärr används beskattningen ofta i första hand till att återställa de offentliga finanserna och i andra hand till att styra energiförbrukningen. Lågkonjunkturen och den industriella omstruktureringen har minskat förbrukningen och utsläppen på bekostnad av sysselsättningen.

32. De bindande målen för förnybar energi och för energieffektivitet bör stärka varandra. Eftersom det övergripande målet är att minska växthusgasutsläppen bör energibesparingen i första hand komma från fossila bränslen, men man bör naturligtvis inte heller slösa med den förnybara energin. Den allra billigaste energin är den som inte förbrukas.

33. Kommittén är bekymrad över de möjliga konsekvenserna av att reglerna om statligt stöd med koppling till utsläppshandelssystemet innebär att medlemsstaterna från och med 2013 kan kompensera en del av utsläppshandelns indirekta kostnader för de mest elintensiva sektorerna. ReK håller med kommissionen om att denna fråga bör beaktas i 2013 års ram för regler om statligt stöd inom energi- och miljöpolitiken.

34. Om man vill att den energiproduktion som omfattas av handeln med utsläppsrätter ska gå mot förnybar energi bör det finnas samordning med andra ansträngningar för att uppmuntra energiförbrukaren att själv investera i sin egen förnybara energi eller att förbruka mindre. Priset på utsläppsrätter måste vara tillräckligt högt för att uppmuntra övergången till produktion av förnybar energi.

D. Ett bindande utsläppsminskningmål för 2030

35. Regionkommittén anser att målet för en minskning av växthusgasutsläppen bör göras bindande och fastställas till 50 % av nivån år 1990 fram till år 2030. Ett bindande mål för de totala utsläppen, liksom mål för energieffektivitet och förnybar energi, stärker medborgarnas, företagens och beslutsfattarnas förtroende för en konsekvent minskning av växthusgasutsläppen.

36. Kommittén anser att medlemsstaterna sinsemellan måste enas om hur man ska fördela den börda som utsläppsmålet för 2030 innebär. Fördelningen bör vara rättvis och beakta de enskilda medlemsstaternas ekonomi, den rådande utsläppsstrukturen, redan vidtagna åtgärder samt naturförhållandena. En del av minskningsmålet kan uppnås med hjälp av mekanismerna i FN:s klimatavtal.

37. Kommittén anser att man också bör besluta om att förlänga EU:s gemensamma bindande system för handel med utsläppsrätter efter 2020 och framför allt om hur utsläppsminskningarna ska fördelas mellan den sektor som handlar med utsläppsrätter och annan verksamhet. Utsläppshandeln påverkar energiproduktionen. Intäkterna från utauktioneringen av utsläppsrätter bör användas till att begränsa klimatförändringarna och förbättra anpassningen till dem.

E. Landsspecifika delmål

38. Regionkommittén konstaterar att de landsspecifika delmålen för förnybar energi och energieffektivitet vid sidan av handeln med utsläppsrätter kan bidra till att uppnå det gemensamma bindande målet för utsläppsminskning. Eftersom det finns skillnader mellan olika länder bör delmålen vara riktgivande när det gäller valet av metod. På så sätt kan man bäst garantera kostnadseffektiviteten, att de lämpligaste åtgärderna väljs och att de genomförs i rätt ordning. Man undviker också eventuella överlappningar och motstridigheter som olika styråtgärder och strategier, såsom utsläppshandeln, kan ge upphov till.

39. Kommittén påminner om att medlemsstaterna har olika förutsättningar att använda förnybara energikällor, bl.a. olika råvaror, naturförhållanden och system för produktion och överföring av energi. Det finns också stora skillnader i byggnadernas energieffektivitet.

40. Med hjälp av de landsspecifika delmålen ger man medlemsstaternas ekonomier och företag möjlighet att utveckla det kunnande, den teknik, de innovationer, de normer för integrering i nätverken av producenter av energi i liten skala eller för eget bruk samt den användning av lokala naturresurser som är lämpligast för dem. Tack vare den inre marknaden kommer resultaten också de andra medlemsstaterna till godo. Det här garanterar också att subsidiaritetsprincipen tillämpas.

F. Riktlinjer i EU:s klimat- och energipolitik

41. Regionkommittén anser att de grundläggande målen för EU:s klimat- och energipolitik bör vara att sörja för en energiförsörjning som är miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar samt trygg och säker. För att detta ska uppnås måste energieffektiviteten förbättras, inhemska förnybara energikällor användas samt innovativ energiteknik utvecklas och tillämpas. Detta bidrar till en minskning av växthusgasutsläppen, förbättrar folkhälsan och miljön och skapar nya arbetstillfällen.

42. Enerpriserna stiger på grund av världsmarknadspriserna, utsläppshandeln, det befintliga finansieringssystemet för förbättrad energieffektivitet och främjande av förnybar energi, ny teknik och beskattning samt olika kombinationer av dessa. I princip är prisökningen visserligen positiv som incitament för minskade utsläpp, utveckling av alternativ förnybar energi och energibesparingar, men man bör vidta åtgärder för att se till att kostnaderna inte blir orimligt höga för svagare befolkningsgrupper och företag. Prishöjningarna kan begränsas till det strikt nödvändiga ifall man inom energisektorn konsekvent använder effektiva, konkurrensbaserade marknadsekonomiska mekanismer.

43. Kommittén uppmanar kommissionen att främja åtgärder som underlättar spridningen av mikroproduktion av energi och integrering av denna i distributionsnäten. Kommissionen bör i denna process också se till att konsumenterna har full tillgång till energi till överkomliga priser.

44. Energiförbrukarna kan påverka sin egen energianvändning och sina val. Opartisk rådgivning som är personlig och som aktiverar olika konsumentgrupper är därför mycket viktig. Energibesiktningar visar på sparmöjligheter som skulle kunna utnyttjas med hjälp av bättre underhåll, drift och datasystem. Dessutom kan datasystemen utnyttjas till spridning av information om uppnådda energibesparingar.

45. Energiberoende och mångfald fungerar som en buffert mot marknadspriserna, förbättrar det ekonomiska och politiska oberoendet och upprätthåller den ekonomiska aktiviteten. Innovationer som gäller förnybar energi och energibesparingar skapar lokal livskraft och ny företagsverksamhet.

46. De åtgärder som föreslagits av kommissionen måste vara tillräckliga för att stärka konsumenternas inflytande och bekämpa energifattigdom. Skyddet av sårbara konsumentgrupper bör ägnas särskild uppmärksamhet.

47. Kommittén påminner om att medlemsstaternas energikällor skiljer sig åt. Självförsörjningen kan förbättras genom att man utvecklar politiken för den inre marknaden för energi. Genom att länka samman olika länders överföringsnät kan man förbättra försörjningstryggheten och jämna ut konsumtionstoppar. När det gäller vind- och solenergi kan en sammankoppling av smarta nät och energilagring bidra till att jämna ut produktionstoppar.

48. För att man ska lyckas uppnå utsläppsminskningensmålet för 2030 måste det göras mer enhetligt med EU:s andra politikområden samt kombineras med och integreras i dessa. Ett lovande exempel på detta är att man inom ramen för nästa Eruf-period 2014–2020 kommer att fokusera på strävan efter ett koldioxidsnålt samhälle.

G. Initiativ på lokal och regional nivå

49. ReK betonar att många kommuner och städer i Europa på eget initiativ har utarbetat ambitiösa program och vidtagit praktiska åtgärder för att begränsa klimatförändringarna. Som exempel på internationella kampanjer på lokal nivå kan nämnas Agenda 21 – som lanserades 1992 vid Riotoppmötet och som har gjort det möjligt för cirka 10 000 lokala myndigheter att under de senaste 20 åren utveckla strategier och åtgärder när det gäller hållbar utveckling, och mer konkret, miljöförbättringar, minskade utsläpp av växthusgaser och anpassning till klimatförändringarna –, Climate-Alliance och ICLEI:s Cities for Climate Protection. Organisationen Energy Cities gör ett värdefullt arbete på energiområdet. Programmet "European Energy Award" för energieffektiva kommuner stimulerar med en heltäckande strategi kommuner till ökad energieffektivitet, klimatskydd och användning av förnybara energikällor. Mer än 1 000 kommuner deltar redan i programmet. CEMR har utarbetat publikationen "Save energy, Save climate and Save money" för de lokala beslutsfattarna. Som ett exempel på de många lokala initiativ som syftar till koldioxidneutralitet kan man nämna Växjö i Sverige med sitt mål om en minskning av koldioxidutsläppen på 100 % fram till 2030. I Finland samarbetar 14 s.k. HINKU-kommuner (kolneutrala kommuner) med de lokala företagen, politikerna och invånarna för att uppnå en utsläppsminskning på 80 % samtidigt som de främjar en grön ekonomi. I kommunernas klimatkampanj (CCP-Finland) deltar 53 kommuner, och 115 kommuner har en klimatstrategi. Borgmästaravtalet (Covenant of Mayors) omfattar tusentals kommuner och städer, som utarbetat handlingsplaner för hållbar energi och program för utsläppsminskning. Många lokala och regionala energibyråer som startats med hjälp av EU-stöd deltar i dag i energirådgivningen.

50. Konsumentstyrda kooperativ som producerar energi, såsom det i Beckerich i Luxemburg, och hushålls och företags småskaliga energiproduktion för eget bruk är exempel på ny praxis. Detta tvingar de traditionella energiproducenterna att ändra såväl bestämmelserna för tillgång till näten som kostnaderna för energiproduktion i samband med dessa nya produktionsformer. Energikonsumenterna blir också energiproducenter. Exempelvis kan el överföras i båda riktningarna via redan befintliga energinät.

51. Det är viktigt att förstärka effekterna av nuvarande EU-initiativ som syftar till hållbar utveckling på lokal nivå. Exempel på sådana initiativ är borgmästaravtalet, initiativet smarta städer och samhällen och andra EU-finansierade projekt, "Lokal Agenda 21" samt anpassningsnätverket för lokala och regionala myndigheter, som har föreslagits i EU:s strategi för klimatanpassning. För att uppnå detta mål bör man göra en ännu större insats för att få till stånd gemensamma metoder för genomförandet av anpassningsplanerna och främja utbyte av erfarenheter mellan de lokala och regionala myndigheterna.

H. Byggnader och transporter

52. Kommittén konstaterar att byggnaderna står för cirka 40 % av energiförbrukningen och en dryg tredjedel av EU-ländernas koldioxidutsläpp. Av ekonomiska skäl och för att minimera den tid då en fastighet är obeboelig görs renoveringar stegvis en byggnad i taget. Nya byggnaders energiförbrukning bör vara nära noll.

53. Då man planerar, genomför och övervakar nybyggen och byggnadsrenoveringar måste man vara särskilt noggrann. Energi kan gå till spillo på grund av felaktig användning eller bristfälliga rutiner. Det är viktigt att användningen sker på ett yrkeskunnigt och energisparande sätt, till exempel regelbundet underhåll, upprustning och kontroll av anläggningar som producerar och förbrukar energi. Även upplysning till dem som använder och bor i fastigheterna är mycket viktig. Man bör framhäva vikten av att sprida praktiska exempel i EU:s medlemsstater.

54. Vi rekommenderar att medlemsstaterna, särskilt de lokala och regionala myndigheterna, ska anta program som syftar till att minska energiförbrukningen i offentliga byggnader. Programmen bör inte bara omfatta energianläggningarna utan också införandet av metoder som innebär att de som använder fastigheterna involveras i energibesparings- och effektiviseringsåtgärderna.

55. Kommittén anser att de centraliserade uppvärmningsmetoder som förekommer i tätorter, såsom fjärrvärme, samt kombinerad värme- och elproduktion (kraftvärme) är energieffektiva och önskvärda metoder med tanke på luftkvaliteten. Det effektivaste sättet att kyla ned lokaler är fjärrkyla, som bland annat utnyttjar de lägre temperaturerna i vattendragen. Fjärrkyla sparar stora mängder el jämfört med om byggnader eller lägenheter har sina egna kylanläggningar. Det är viktigt att kraven på näranollenergibygnader utformas så att de inte diskriminerar sådana gemensamma system för energiförsörjning.

56. Förnybart trä och bearbetade träprodukter kan ersätta betong och stål som byggnadsmaterial. Vid tillverkningen av betong och stål krävs stora mängder energi och även icke-förnybara naturresurser, såsom grus och kol. Byggande i trä erbjuder långvariga kollager och ger små utsläpp under hela livscykeln.

57. Transporterna står för nästan 20 % av utsläppen av växthusgaser i EU:s medlemsstater. Av dessa härstammar 60 % från persontransporter. I och med kommissionens förslag till direktiv om alternativa framdrivningsmetoder kommer ett stort urval bränslen att bli tillgängligt för vägtransporter. Det är ännu oklart vilken potentiell teknik som kommer att visa sig fungera och bli säljbar i de olika medlemsstaterna. På lokal och regional nivå kan man kräva att bränslen som minskar utsläppen används i kollektivtrafiken.

58. Kommittén påminner om att hållbar fysisk planering, som beaktar biologiska och klimatrelaterade faktorer i samband med klimatförändringarna vad avser energiförbrukningen i befolkningscentrum och i trafiken, men också medborgarnas livskvalitet, tillmätts allt större vikt.

59. ReK noterar att man, utöver utvecklingen av bränslen med låga koldioxidutsläpp, alternativa framdrivningssystem och en omvärdering av användningen av kollektivtrafik, bör överväga stadsutvecklingsåtgärder och ekonomiska och sociala insatser som åstadkommer en trafikminskning (e-förvaltning, distansarbete) och förändringar i folks beteende (bildning, frivilliga begränsningar).

60. Vad gäller produktion och distribution av energi samt kollektivtrafik borde man i större utsträckning eftersträva modeller inriktade på deltagande för att öka samförståndet mellan människor och påskynda förändringar i konsumtionsmönstren.

61. Kommittén vill understryka vikten av en fortlöpande utveckling av intelligenta nät och ett främjande av konceptet fjärrförsörjning av energi för att säkerställa kontrollerad och effektiv distribution av el, värme och kyla.

Bryssel den 30 januari 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramon Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén – ”Den europeiska högre utbildningen i världen”

(2014/C 126/05)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT*****Internationalisering och konkurrenskraft***

1. Regionkommittén ser positivt på att Europeiska kommissionen lägger stor vikt vid internationaliseringen av den högre utbildningen inom ramen för genomförandet av Europa 2020-strategin och har lagt fram förslag om en lämplig strategisk ram för detta.
2. Kommittén instämmer i att det är viktigt att stärka internationaliseringen av den högre utbildningen inom ramen för genomförandet av Europa 2020-strategin, men anser också att detta kan bidra på flera sätt till den europeiska tillväxten och att effekterna på lokal och regional nivå är påtagliga.
3. ReK anser att det i fråga om internationaliseringen är viktigt att erinra om att den europeiska högre utbildningen har genomgått en avsevärd utveckling eftersom internationella erfarenheter utgör en viktig del av vissa yrken och vissa kurser.
4. Vi vill rikta uppmärksamheten på den viktiga roll som högskolorna kan spela i ett flerspråkigt och mångnationellt Europa genom att erbjuda undervisning på mer än ett språk, inbegripet minoritetsspråk. I denna typ av mångkulturell miljö kan de studerande bekanta sig med minst två europeiska språk, och denna flerspråkighet skulle kunna göra högskolorna mer attraktiva för utländska studerande som är rörliga.
5. Kommittén betonar därför vikten av språkkunskaper i alla insatser för att internationalisera den högre utbildningen, och betonar att de lokala och regionala myndigheterna kan bidra till att underlätta förvärvandet av sådana kunskaper.
6. Mot bakgrund av internationaliseringen av den högre utbildningen får högskolorna och medlemsstaterna inte glömma de fantastiska resultat som den europeiska högre utbildningen har nått inom filosofi, humaniora och konst, som av hävd spelar en viktig roll i internationaliseringen av den högre utbildningen och bidrar stort till konkurrenskraften i de regioner där de universitet finns som har gott rykte på dessa områden.
7. Regionkommittén delar kommissionens åsikt att de gemensamma framsteg som den europeiska högre utbildningen hittills har gjort inte bara är kopplade till innovation, forskning eller utbildningsprogram, utan också till det enhetliga genomförandet av Bolognaprocessen, det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS), flexibla nationella bestämmelser om införande av utbildningssystem som möjliggör gemensamma och dubbla examina samt införande och spridning av standardiserade tillägg till examsbevis.
8. Spridningen av god praxis och systemrelaterade lösningar i det europeiska systemet för högre utbildning till grannländer och föranslutningsländer innebär stora möjligheter eftersom det bl.a. underlättar för studerande i dessa länder att studera i EU, och kan stärka EU:s ställning i kampen om de bästa begåvningarna.
9. Tillgången till nyskapande och digitala utbildningsformer kan i hög grad bidra till social inkludering av invånare i randområdena, personer med funktionsnedsättning och andra missgynnade grupper och i synnerhet underlätta dessa gruppers tillträde till arbetsmarknaden. Mot den bakgrunden bidrar förvärvandet av digitala kunskaper, utvecklingen av digitala program och ämnen online, som främjas av internationaliseringen, samt inrättande och erkännande av informella utbildningssystem till ökad konkurrenskraft.
10. Rörligheten bland studerande, forskare och lärare bör få en central placering i internationaliseringsstrategierna med tanke på den roll som rörligheten bland lärarna spelar för kunskapsöverföringen.

En konsekvent politik

11. Regionkommittén vill understryka att det är medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas uppdrag och ansvar att praktiskt genomföra kommissionens förslag att de lokala och regionala parterna ska spela en konkret roll i utarbetandet av internationaliseringsstrategier, och att man bör skapa förutsättningar för detta.

12. ReK rekommenderar att de lokala och regionala myndigheterna ska svara på förfrågningar om partnerskap med maximal öppenhet och beslutsamhet och spela en drivande roll och utveckla innovativa lösningar till förmån för internationalisering, för att på detta sätt bidra till att förbättra den internationella konkurrenskraften i den europeiska högre utbildningen, och att utnyttja de komparativa fördelarna i de egna regionerna för att göra dem så attraktiva som möjligt.

13. Medlemsstaterna har möjlighet att noga beakta målen för Horisont 2020 och Erasmus+ i programplaneringen för de fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, men detta framgår inte direkt av meddelandet när det gäller strategier för internationalisering och högre utbildning, trots att sammanhållningspolitiken och instrumenten för högre utbildning, forskning och innovation kan bidra med ett betydande mervärde om de nationella, regionala och lokala ramstrategierna beaktar den territoriella dimensionen.

14. Kommittén betonar att kunskapsöverföringen från högskolorna och forskningsinstituten utgör en nödvändig förutsättning för landsbygdsutvecklingen och konkurrenskraften i jordbruket, skogsbruket och fisket, vilket understryks av uppsättningen instrument i den gemensamma jordbrukspolitiken för programperioden 2014–2020. I detta avseende bör man när man planerar och sätter in åtgärder för internationalisering av den högre utbildningen beakta möjliga samverkans effekter på alla nivåer och säkerställa att EU kan ha en drivande roll på den globala scenen på detta område.

15. Regionkommittén vill påminna om att många medlemsstater fortfarande har långt kvar innan de uppnår målen i Europa 2020-strategin i fråga om FoU-budgeten. De extrainkomster som högskolorna kan skaffa sig genom internationaliseringen av den högre utbildningen bör dock inte på något sätt leda till att medlemsstaterna undandrar sig sitt ansvar på området eller minskar insatserna.

16. Regionkommittén rekommenderar att målen och instrumenten i de strategier som utarbetats genom partnerskap på nationell, regional och lokal nivå utformas på basis av på förhand utförda territoriella konsekvensanalyser.

Partnerskap på flera nivåer, subsidiaritet

17. Det är beklagligt att kommissionen i sitt meddelande inte tillräckligt utförligt förklarar de lokala och regionala myndigheternas viktiga roll i internationaliseringen av högskolorna. Detta skulle ha legat i linje med synsättet i systemet "U-Multirank", som även tar hänsyn till högskolornas regionala förankring.

18. Det är positivt att kommissionen klart avgränsar de åtgärdsnivåer där unionens ingripande kan berättigas, eftersom EU-åtgärder liksom åtgärder på medlemsstatsnivå verkligen behövs med tanke på de gemensamma målen, i fråga om såväl intern som extern internationalisering.

19. Kommittén instämmer i att medlemsstaterna måste stödja den regionala och lokala nivån på lämpligt sätt samt i förekommande fall upprätta breda partnerskap, också på regional nivå, i syfte att bidra till att högskolorna bättre motsvarar behoven och den ekonomiska, sociala och förvaltningsmässiga potentialen i den berörda regionen.

20. Kommittén understryker vikten av att rörligheten sker i båda riktningarna. Mot bakgrund av principen om utveckling för alla bör rörligheten gagna både hemregionen och värdregionen, annars kommer det att uppstå migrationsproblem, demografiska problem och konkurrensproblem, vilket naturligtvis inte skulle överensstämma med sammanhållningsmålen eller solidaritetsprincipen.

21. Det är viktigt att arbetet med att utveckla och genomföra partnerskap på flera nivåer för att internationalisera högskolorna har en socialt innovativ karaktär så att mer resurser kan ställas till förfogande för de lokala och regionala myndigheter och icke-statliga och privata aktörer som deltar på lokal och regional nivå, så att de kan uppnå de mål som de tillsammans har definierat.

22. Kommittén påminner om hur viktigt det är med så breda samråd som möjligt vid upprättandet av strategiska partnerskap och att särskilt se till att personer som tillhör missgynnade – i vissa fall marginaliserade – grupper på grund av ras, kön, religion, språk eller etniskt ursprung inte hamnar i en situation som är ännu mer ofördelaktig efter genomförandet av internationaliseringsstrategierna.

Definition av villkoren

23. Regionkommittén välkomnar de åtgärder som kommissionen hittills har vidtagit för att främja harmonisering, öppenhet och förenkling i förvaltningen av de olika EU-stöden till högsolor, innovation och forskning.
24. Kommittén betonar att medlemsstaterna bör ta fram nationella program och mekanismer för stöd, eventuellt med inriktning främst på vissa regioner som befinner sig i en särskild situation, som skulle kunna stödja högsolor på lokal och regional nivå vid genomförandet av internationaliseringsstrategierna.
25. Kommittén ser positivt på kommissionens vilja att vidta åtgärder för att se till att beslut som gäller internationalisering av högsolorna i större utsträckning ska utarbetas och fattas med utgångspunkt i studier och forskningsresultat, särskilt i de fall där analyserna handlar om de lokala och regionala myndigheternas roll och framgångsrika exempel på modernisering och internationalisering av högsolor.
26. Det räcker inte att internationalisering enbart finns med på universitets och andra högsolors uppdragsbeskrivningar. Alla högsolor måste, oberoende av sin juridiska status och verkliga kompetens när det gäller internationalisering, söka efter de lösningar som passar deras egna behov och införa egna förvaltnings- och planeringsstrukturer och egna former för samarbete.
27. Regionkommittén anser att det finns anledning att vidta åtgärder för att se till att högsolor som inte är offentliga utan privata, och som antingen förvaltas av en stiftelse eller har formen av en stiftelse, i likhet med offentliga institutioner kan delta i internationaliseringen utan att hindras på otillbörliga grunder och att de utan problem kan medverka i olika stödsatser.
28. När det gäller verksamhet, investeringar och andra projekt som samfinansieras med hjälp av de fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen är det även viktigt att ta hänsyn till behovet av att underlätta en förstärkt internationalisering av den högre utbildningen, med beaktande av högsolornas behov och verkliga potential.
29. Regionkommittén rekommenderar särskilt när det gäller kandidatländerna att föranslutnings- och anslutningsfonderna också används till att sporra en internationalisering av de instanser som tillhandahåller högre utbildning.
30. Vi vill uppmana kommissionen och medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att genomförandet av internationaliseringsstrategierna stärker potentialen i regioner som utvecklas långsammare, och för att de instanser som hunnit längst i internationaliseringen ska se till att deras strategier även inbegriper främjandet av kunskapsöverföring till de högsolor som för närvarande har en mindre internationaliseringspotential.
31. Regionkommittén uppmanar rådet att snabbt anta kommissionens förslag till ett omarbetat direktiv om åtgärder på områdena för invandring, migration och visum i syfte att i fråga om forskning, innovation och högre utbildning säkerställa en hantering av det internationella samarbetet som är specifik, flexibel, öppen för insyn och som ger tillräcklig säkerhet samtidigt som den är effektiv, tillgänglig och snabb. Det här borde leda till att medlemsstaterna snabbt införlivar detta rättsliga instrument och till att det genomförs, i samarbete med de lokala och regionala myndigheterna.

Bryssel den 30 januari 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramon Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén – ”En öppen utbildning”

(2014/C 126/06)

1. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Inledning

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens meddelande ”En öppen utbildning” och anser att det är rätt tid att stimulera högkvalitativa och innovativa undervisningsmetoder och former för lärande utifrån ny teknik med digitalt innehåll. Det övergripande syftet med de insatser som kommissionens meddelande handlar om är förbättrade resultat och högre måluppfyllelse, bl. a genom ökad motivation och effektivare lärprocesser.

2. De prioriteringar som lyfts fram i dokumentet avser i första hand:

- Öppna lärmiljöer, med nya förutsättningar och former för lärande och undervisning för en digitaliserad värld samt lärare som är väl förtrogna med dessa premisser.
- Öppna utbildningsresurser, dvs. ökad tillgång till kunskap, läromedel och annat stöd på nätet.
- Främjande av nätverk och gemensamma ansträngningar där olika aktörer och intressenter deltar, i syfte att redovisa läget, stimulera och främja komponenter för en väl fungerande marknad för IKT-teknik.

3. Regionkommittén ställer sig bakom kommissionens tanke att den nya ”tekniken gör det möjligt för alla att lära sig – var som helst, när som helst, hur som helst, med stöd från vem som helst”. Men Regionkommittén vill framhålla att om detta ska bli verklighet ställer det krav på att de lokala och regionala nivåerna i hög grad är involverade och detta på ett tidigt stadium.

4. Regionkommittén instämmer i kommissionens slutsatser att

- utbildningsinstitutionernas ramförhållanden måste ändras så att det blir möjligt att genomföra lärandeformer som inkluderar IKT och öppna lärmiljöer, exempelvis former för prov och betygssättning,
- lärarutbildningarna behöver uppdateras och genomföras med ”digital pedagogik”,
- datafärdighet är någonting mer än att kunna hantera en dator rent tekniskt; det handlar i hög grad om förmågan till kreativt och kritiskt användande,
- tillgången till fria och kvalitativt utmärkta läromedel är en hörnsten samtidigt som gränsöverskridande upphovsrättsfrågor måste lösas,
- en strategisk bredbandsutbyggnad är en nyckelfråga.

5. En stor utmaning är att stödja tillgången till öppna utbildningsresurser ⁽¹⁾. En sådan utveckling är redan på gång. Men det är nödvändigt att noga överväga hur den kan ske på ett systematiskt sätt så att det omfattar alla och inte enbart de som spontant utvecklar intresse.

6. Det är också en stor utmaning att få utbildningsanordnare, lärare och studerande att skaffa sig förtrogenhet med digital kompetens och att därigenom utveckla formerna för undervisning och elevernas lärande. Det är en utveckling som behöver stimuleras, aktiveras och påskyndas. Det finns redan i dag vissa lärandemoduler utformade som stöd för lärares och skolledares digitala lärande.

⁽¹⁾ Öppna utbildningsresurser är, enligt Unescos definition från 2002, ”undervisnings-, inlärnings- eller forskningsmaterial som är allmän egendom eller utgiven med en licens som tillåter fri användning, anpassning och spridning”. Öppen utbildning är ett bredare begrepp som avser praxis och organisationer som har som mål att avlägsna hinder mot tillträde till utbildning. Öppna utbildningsresurser ingår i öppen utbildning som har gått framåt starkt tack vare användningen av IKT.

7. Regionkommittén ifrågasätter inte att utvecklingen i sig kommer att driva fram en rad nya tekniska möjligheter och att dessa tas i anspråk av individer som själva spontant anammar utvecklingen snabbt. Uppgiften för EU, nationellt, regionalt och lokalt är enligt Regionkommitténs uppfattning att verka för att det finns hållbara och säkra system, att de får genomslag i utbildningsväsendet som helhet och att bidra till att de ger bästa möjliga verkningsgrad i utbildningssituationen. Alla har inte samma förmåga att utnyttja de tekniska möjligheterna och därför bör särskilda insatser övervägas för att klyftan mellan olika grupper inte ska öka.

8. Sådana satsningar bör ske systematiserat och strukturerat så att de kommer alla till del oavsett faktorer som skola, skolform, utbildningssituation, kön, ålder social bakgrund, etnicitet och geografisk hemvist. Vidare bör tekniken användas på ett sätt som innebär respekt för människors integritet och respekt för gemensamma värden. När ny teknologi introduceras för utbildningsändamål och innovativa former för lärande och undervisning utvecklas blir det nödvändigt att det tillförsäkras skydd för den enskildes integritet och för de personuppgifter som lärare har hand om.

9. Datafärdighet handlar – som kommissionen framhåller – om så mycket mer än att tekniskt hantera en dator. I detta ligger bland annat förmågan att inta en kritisk och reflekterande attityd när det gäller information och en ansvarsfull användning av interaktiva medier. Ett intresse för att engagera sig i olika grupper och nätverk för kulturella, sociala eller yrkesrelaterade ändamål stöder också den här kompetensen.

10. Ett av huvudsyftena med kommissionens initiativ är att få till stånd en omfattande diskussion i Europa om tillgången till öppna utbildningsresurser, att det utvecklas nya innovativa och mer ändamålsenliga sätt att lära med hjälp av den nya tekniken och ta tillvara de nya möjligheter den innebär att skapa och använda kontaktytor och nätverk kring ett sådant lärande.

11. Regionkommittén stöder detta och anser att de lokala och regionala myndigheterna har en nyckelroll att spela vid spridningen och implementeringen liksom i fråga om diskussioner och överväganden om olika insatser kring infrastrukturens uppbyggnad. Insatserna behöver därför involvera alla styrvivåer, Europavivån, den nationella, den regionala och den lokala.

12. De lokala och regionala nivåerna är starkt berörda av dessa utvecklingsfrågor både i egenskap av samhällsaktörer och som tillhandahållare av utbildning. De ser också som en nödvändighet välutbildade medborgare med relevanta kvalifikationer för arbets- och samhällslivet, för sin fortsatta utveckling och sin sociala sammanhållning.

13. I fråga om användningen av den nya tekniken behöver fokus förflyttas från att utesluta avse den enskilde lärarens IT-kompetens och attityd till det sammanhang i vilket läraren verkar. Större uppmärksamhet och fokusering behöver ägnas åt huvudmannaskapsnivån där skolplaner och policy kan inspirera till en ökad IT-användning i lärandet.

Nyskapande insatser för lärandet

14. I kommissionens meddelande framhålls att utvecklingen i Europa inte håller takten och riskerar att hamna efter andra regioner i världen. Det finns därför enligt kommitténs mening all anledning att närmare analysera vilka faktorer som gör att exempelvis USA och vissa länder i Asien på ett framgångsrikt sätt investerar i IKT-baserade strategier för att omforma utbildningen.

15. Regionkommittén stöder därmed kommissionens förslag att via de nya utbildningsprogrammen Erasmus+ och Horisont 2020 stödja utbildningsanordnare i utarbetandet av nya verksamhets- och utbildningsmodeller och att initiera aktiviteter för att pröva innovativa lärmeter, arbete med styrdokument och bedömning av färdigheter.

16. En nyckelfråga för att nå framgång i nya innovativa former för lärande är enligt Regionkommitténs uppfattning att det utvecklas bedömningsgrunder för utbildningsresultat som motsvarar nya former och nya förutsättningar för lärande. Det är en fråga som kommissionen även tidigare tagit upp ⁽²⁾.

17. Det är väl känt från forskningen att utbildningar medvetet eller omedvetet inriktas mot det som testas, det vill säga "det som kommer på provet". Om sedvanliga former för nationella prov eller examensskrivningar bibehålls så kommer genomslaget för nya kompetenser helt enkelt inte att bli särskilt stort. I många alltför traditionella utbildningsmiljöer anses det som fusk att använda sig av IKT-utrustning och smarta telefoner.

⁽²⁾ COM(2012) 669.

18. De nya formerna för bedömningar av färdigheter behöver ofta frigöra sig från de traditionella skolämnenas avgränsning och kunna fånga upp de mål som härleds ur förutsättningar att utveckla nyckelkompetenser.

19. Regionkommittén ser här behov av en utveckling i riktning bort från traditionella summativa prov som möjligen administreras via datorer, i rörelse mot prov vilka följer eleven under hela lärprocessen, fångar upp dynamiska förändringar och kontinuerligt kan ge återkoppling på saker som missförstås eller felaktigheter som begås. Om eleverna arbetar i digitala miljöer kan man bygga verktyg för att kontinuerligt samla in denna information och ge effektiv feedback. Möjligheten till uppföljning på ett mer strukturerat och transparent sätt gör att pedagogen lättare kan följa varje enskild individ och sätta in de åtgärder som kan behövas tidigt, vilket även framhålls i kommissionens meddelande.

20. I detta sammanhang kommer också in den satsning som kommissionen initierar på att – i samarbete med intressenter och medlemsstater – undersöka och testa ramar för datafärdigheter och verktyg för självbedömning för studerande, lärare och utbildningsinstitutioner. Även här vill Regionkommittén betona betydelsen av att lokala och regionala myndigheter – de som befinner sig nära verksamheten – snabbt involveras och kan utgöra ett nav i utvecklings- och förändringsprocesserna.

21. Ett av de områden där Regionkommittén finner att kommissionen behöver ha en viktig roll är att på olika sätt stödja lärande över nations- och språkgränser med utnyttjande av ny teknik samt kreativa och innovativa lärandeformer. Det kommer ofta att motivera och stimulera utveckling av lärande i främmande språk, men bör likaledes innefatta samhällsorienterande ämnen, kultur, estetik och naturvetenskap.

22. På medlemsstaternas och utbildningsanordnarnas område blir det en viktig uppgift att stödja innovativa undervisnings- och lärmiljöer, bl.a. med hjälp av de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Samtidigt behövs på nationell nivå, eller den nivå där lagstiftningen sker, i många fall en översyn över vilka krav på skolverksamheten som utgör hinder för lärande och kunskapsöverföring i andra former än traditionell klassrumsmiljö. En sådan översyn kan behöva utmynna i en omorganisation av utbildningssystemen (och av kraven), för att göra det möjligt att främja användningen av moderna tekniska hjälpmedel i lärande och undervisning, samt i kontroll- och utvärderingsinsatser.

23. Från regional utvecklingssynpunkt vill Regionkommittén framhålla vikten av att se till att den gradvis minskande digitala klyftan i fråga om tillgång till IKT-tjänster inte åtföljs av en liknande klyfta med avseende på användningen av dessa tjänster. Därför krävs det också kompletterande program, särskilt i landsbygdsområden och för eftersatta grupper. Det kan t. ex. handla om program för att förebygga den så kallade andra digitala klyftan – eller om upphämningsprogram i de fall då denna klyfta redan har konstaterats.

24. Mycket av de IKT baserade formerna av lärande handlar i dag om högskole- och universitetsutbildning. På den nivån har ju de studerande ofta redan förvärvat förmåga att själva ta ansvar, söka information och bearbeta den. I dag finns möjligheter att helt gratis studera och få betyg från Stanford, MIT eller Harvard utan omfattande behörighets-, merit- eller urvalsregler. Miljontals elever strömmar till, vilket håller på att i grunden förändra den gängse universitetsmodellen.

25. En viktig fråga för Regionkommittén är om vissa högprofilerade universitet, vanligen från det anglosaxiska språkområdet, kommer att dominera högskolesektorn inom 15 år och göra att många nationella eller regionalt förankrade högskolor betraktas som mindre attraktiva, eller om företeelsen bara kommer att få en marginell betydelse.

26. Den ökande internationella konkurrensen kan komma att påverka olika discipliner i varierande grad. Ämnen eller utbildningar med en stark nationell prägel, som juridik och lärarutbildning där såväl kursinnehåll som läroböcker till största delen har en nationell utgångspunkt, kommer sannolikt att påverkas mindre än ämnen som till sin natur är internationella, som många tekniska och naturvetenskapliga utbildningar, medicin och moderna språk.

27. De små och medelstora företagen spelar en allt större roll för den europeiska tillväxten liksom för tillväxten regionalt och lokalt. Global konkurrens och nya tekniska möjligheter förändrar kraven på kunskap och kompetens.

28. Både organisationer och individer måste allt oftare ställa om – lära nytt och lära mer för att finnas med i framtiden. Det blir därför allt mer angeläget för företag och regioner att utveckla innovativa sätt att säkra framtida kompetensförsörjning. Som deras största hinder nämns bristen på rätt kunskap och kompetens. Regionkommittén finner att ökad öppen tillgång till öppen utbildning, t.ex. nätkurser, skulle kunna vara en viktig insats för att lösa dessa hinder.

29. Särskilda insatser behövs enligt Regionkommitténs mening för att systematiskt och allomfattande stödja de yngre elevernas utveckling. Undersökningar visar att barn i tidig ålder mycket väl kan lära sig hantera läsplattor. Här handlar det också om att skapa erfarenheter av hur undervisningen och lärandet med modern digital teknik kan stödja de yngre åldrarna.

30. Huvudsyftet är att på ett bättre sätt stödja utveckling i rätt och sammanhängande kompetens, bl. a. att barnen lär sig ta initiativ, styra sitt eget lärande och arbeta med självutvärdering. Här finns redan goda initiativ, men Regionkommittén understryker behovet av insatser så att det kommer alla elever till del.

31. I Europa förekommer allmänt sett en stark omflyttning från redan glesbefolkade områden, från landsbygd, mindre och medelstora städer i riktning mot storstadsområdena. Kommittén anser att det närmare behöver undersökas hur ny teknik särskilt kan stödja lärande, informationsinhämtning, kommunikation och nätverksbyggande i mindre befolkade områden där elevunderlaget viker, skolor kan komma att läggas ned och restiderna för elever därmed kan bli långa. Ny teknik kommer knappast att kunna ersätta behovet av utbildade pedagoger på plats, men det behöver övervägas och spridas hur man med hjälp av IKT och lämpligt rustade pedagoger för detta kan tillhandahålla ett relevant och brett utbildningsutbud av hög standard.

32. Regionkommittén vill också uppmärksamma de förutsättningar för vuxnas lärande som kan stödjas och utvecklas i dessa avseenden. Enligt Regionkommitténs uppfattning innebär de förutsättningar som ny teknik och ny pedagogik ger nya möjligheter att bygga upp mer flexibla former för lärande för vuxna, så att de kan kombinera studier från olika utbildningsnivåer för att snabbare och oavsett var i regionen man är bosatt uppnå den kompetens som krävs för förankring i arbetslivet.

33. Detta kan i sin tur underlättas om det lokalt och/eller regionalt kan erbjudas möjligheter att stödja individen i att bygga upp studieplaner, få stöd i frågor om validering och vägledning samt om det finns möjligheter till erkännande av de kompetenser som förvärvats utanför det formella utbildningsväsendet eller i annat land t.ex. i form av validering. Här behövs dock en översyn så att eventuella hinder i nationella regelsystem kan undanröjas och att det finns incitament för olika aktörer – t.ex. högskolor – att samverka och delta.

34. Ytterligare ett område som aktualiseras är att undersöka hur erkännande av färdigheter som utvecklats genom digital teknik och färdigheter som förvärvats på nätet kan dokumenteras genom validering i linje med de nationella och europeiska verktyg som utvecklats. I detta syfte är det av största betydelse att ett verkligt europeiskt område för färdigheter och kvalifikationer inrättas. Kommittén uppmanar därför kommissionen att snarast lägga fram ett konkret förslag i frågan.

35. Regionkommittén understryker att ett framgångsrikt lärande med ett integrerat utnyttjande av IKT ger förutsättningar för att de studerande bättre kan svara upp mot behov och efterfrågan i dagens och morgondagens arbetsliv. Det är en fråga av stor betydelse för den lokala och regionala nivån.

36. De nya formerna för lärande kommer också att åstadkomma nya och olika kompetensprofiler som kan komma att bryta mot traditionella mönster av läranderesultat, mot traditionell dokumentation av utbildning och mot traditionella examensformer. Det här innebär att det kan behöva utvecklas och främjas en förståelse i arbetslivet. I detta kan den lokala och regionala nivån aktivt stödja arbetsgivare och företrädare för det lokala/regionala arbetslivet.

Tillgången till kunskap. Möjligheten att utnyttja ”öppen kunskap”.

37. Regionkommittén vill framhålla att fria och kvalitativt goda läromedel är en hörnsten i framgångsrika utbildningssammanhang. I kommissionens meddelande framhålls vikten av att det tillhandahålls kunskap som är öppen, dvs. den tillhandahålls med verktyg som är tillgängliga för alla.

38. Regionkommittén vill i likhet med kommissionen betona att det inte är fråga om någon renodlad distansundervisning i sin mer traditionella form. Det handlar i stället om att tillhandahålla utbildningsresurser tillsammans med mer sedvanliga läromedel, vilket möjliggör en blandad form av direkt undervisning och lärande på nätet. Sådan utbildning är ännu alltför splittrad och inkonsekvent använd enligt det offentliga samråd som skett.

39. En utgångspunkt är att elever och lärare har tillgång till relevant modern utrustning. Regionkommittén ser tillgången till bredbandsuppkoppling som en viktig fråga för att alla ska kunna vara med. Som påpekats bl.a. i OECD-rapporter betyder datorn i sig allt mindre medan uppkopplingen till internet betyder allt mer ⁽³⁾. Här ser förutsättningarna olika ut inte bara mellan de olika medlemsstaterna. Det finns också betydande skillnader när det gäller sådan åtkomst inom medlemsstaterna.

40. Regionkommittén ser det som nödvändigt att de regioner som ligger efter i utvecklingen kan stödjas, så att alla studerande har likvärdiga förutsättningar att använda sig av tekniken. En strategisk bredbandsutbyggnad blir en nyckelfråga. I de regioner och områden som hamnar utanför ställs ungdomarna vid sidan av de nya förutsättningar till lärande och demokratisk fostran som det annars finns förutsättningar att utveckla. ⁽⁴⁾.

41. Regionkommittén delar helt kommissionens uppfattning att alla skolor och helst alla klassrum bör anslutas till bredbandsnätet och ha tillgång till öppna digitala samlingar av läromedel, och att strukturfonder och investeringsfonder bör användas för detta ändamål. Regionkommittén påminner om att den redan tidigare gett uttryck för att en omfattande användning av IKT-lösningar hos utbildningsanordnare på högskolenivå kan bidra till att öka andelen studerande på denna nivå i glesbygdsområden, på öar, i bergsregioner och i de yttersta randområdena ⁽⁵⁾.

42. Regionkommittén understryker dock att det inte hjälper med 2013 års teknik om den inte samtidigt förenas med 2013 års pedagogik. En traditionell syn på kunskap innebär att kunskapsbildningen ökar om bara mer information finns tillgänglig. Ansvar för kunskaperna landar med ett sådant synsätt hos eleverna själva. Det är inte ett effektivt sätt att arbeta på, och det är därför viktigt att man skiljer på tillgång till information och omvandlingsprocessen till kunskap, vilken alltid sker hos individen.

43. Omvandlingsprocessen är starkt avhängig av individens förutsättningar, förförståelse, intresse och motivation. Det är i detta ljus som möjligheterna till digitalt lärande och därtill anpassad pedagogisk verksamhet ska ses. Det kan handla om att med stöd av den nya tekniken erbjuda olika former av lärande som passar elevens/inlärarens sätt att lära. Alla inlärningsstilar kan få mycket bättre stöd nu, tack vare digital teknik.

Frågor av juridisk natur som behöver säkerställas

44. Att utnyttja det så kallade datormolnet blir allt vanligare inom många olika områden, inte minst när det gäller direkt datalagring. Det hela går ut på att en leverantör tillhandahåller en viss mängd lagringsutrymme till företag och organisationer som dessa kommer åt via internet. Olika typer av internet har funnits i cirka tio års tid. En av grundtankarna är att användaren inte ska märka någon skillnad om en fil ligger på en lokal server eller om den huserar på en enhet som finns placerad flera hundra mil bort.

45. Kommittén vill här visa på en del frågetecken om förutsättningar att lagra personuppgifter och elevakter hos en privat ägare, många gånger i en annan del av världen. En fråga är om dessa företag är beredda att teckna användaravtal med mängder av lokala, regionala eller statliga myndigheter i olika länder. Regionkommittén välkomnar här en mer samlad ansats från kommissionen.

46. En vidhängande frågeställning är vem som äger rätten till de material som elever och lärare tar fram inom eller utanför ramen för skolans verksamhet. Allt fler börjar skapa egna resurser för lärandet, utöver de material som andra producerat och som kan modifieras. Det finns många skäl till att mängden egenproducerat material ökar – bl.a. att produktionsredskapen i form av t.ex. datorer, videokameror och digitalkameror blir allt billigare.

⁽³⁾ OECD (2012) *Connected minds. Technology and Today's learners*. (Paris).

⁽⁴⁾ CdR 3597/2013, CdR 2414/2012.

⁽⁵⁾ CdR 2392/2012.

47. Redskapen blir också allt enklare att använda samtidigt som kunskaperna hos användarna ökar. Med hjälp av licensförfaranden kan de som skapat eget material välja vilka rättigheter de vill behålla och vilka de är beredda att ge upp. Det kan handla om att tydliggöra legala rättigheter i samband med digitalt innehåll som t.ex. webbsidor, utbildningsmaterial, musik, film, fotografier och bloggar. Det handlar ibland om licenser som är anpassade till lagstiftningen i en mängd länder. Regionkommittén ser det som angeläget att kommissionen bidrar till att det läggs fast tekniska lösningar och hållbara ramar i dessa avseenden.

48. En annan fråga av betydelse inte minst för lokala och regionala myndigheter är hur lång tid betygsdokument och liknande dokument kan hållas offentligt tillgängliga.

49. Ytterligare en frågeställning som kommittén vill peka på i sammanhanget gäller "Data Mining", dvs. hur man ska förhålla sig till att företag använder kunskap om elever och skolpersonal för att sälja den vidare.

Samverkan kring utbildning, nätverk

50. För att samverkan ska bli möjlig mellan Europas olika delar behöver – som Regionkommittén framhållit ovan – missgynnade delar uppmärksammas, så att medlemsstater och regioner som ligger efter det övriga Europa genom stöd från struktur- och investeringsformerna kan utveckla sina lokala IKT-strukturer och delta i gemensamma projekt med andra skolor i Europa och så att där finns tillgång till öppna utbildningsresurser.

51. För de flesta människor fördjupas kunskapsprocessen om man ges möjlighet att samarbeta och utveckla nya idéer, ifrågasätta och kritisera. Det är också den typ av kvalifikationer som det anses allt viktigare att utveckla för dagens och morgondagens arbetsliv och samhälle. Med de mönster som nu utvecklas, genom sociala medier, dator- och tv-spel och den allmänt ökade interaktionen i mediasamhället måste dagens lärande enligt Regionkommitténs synsätt erbjuda sådana arenor integrerat med lärandet.

52. I ovan nämnda OECD-studie ⁽⁶⁾ visas också vilka typer av IT-aktiviteter som är vanligast. Det handlar om att läraren förbereder uppgifter för elever, surfande i samband med förberedelser av lektioner och förberedelser av presentationer. I betydligt mindre grad förekommer att läraren kommunicerar digitalt med föräldrar, för att digitalt bedöma elevernas utveckling eller utvärdering av digitala läranderesurser. Regionkommittén finner att detta visar på betydelsen av att den pedagogiska verksamheten kring IKT stärks och utvecklas, inte minst genom möjligheten att kommunicera med andra skolor, dess lärare och elever.

Samlade insatser

53. Regionkommittén ser det som viktigt att det skapas en gemensam europeisk plattform som är öppen för olika intressenter för att kunna utveckla mätverktyg och indikatorer som gör det möjligt att närmare följa i vilken grad det sker framsteg vad gäller informations- och kommunikationstekniken hos olika utbildningsanordnare, i skolor och andra miljöer för lärande.

Punkter som Regionkommittén särskilt vill framhålla

54. Det utvecklingsbehov som lyfts fram i kommissionens meddelande – vad gäller behovet av att främja högkvalitativa och innovativa inlärnings- och undervisningsmetoder med hjälp av ny teknik och digitalt innehåll – berör i hög grad den lokala och regionala nivån på olika sätt både i egenskap av myndigheter, som tillhandahållare och i många fall utförare av utbildning samt som avsnåm med intresse och behov av att det finns välutbildad arbetskraft och väl rustade medborgare. Trots detta är referenserna i meddelandet till den lokala och regionala nivån rätt knapphändiga.

55. Den lokala och regionala nivån behöver vara mer tydligt involverad i det fortsatta arbetet och tydligt apostroferas som arenor för diskussioner och insatser i tillvaratagandet av nya tekniska förutsättningar, för lärande med stöd av digital teknik, för utvecklandet av innovativa pedagogiska former som är anpassade till dessa, för tillgång till öppna utbildningsresurser och som stödfunktion vid utvecklande av nätverk och kontakter för sådant lärande.

Bryssel den 31 januari 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramon Luis VALCÁRCEL SISO

⁽⁶⁾ OECD (2012) *Connected minds. Technology and Today's learners*. (Paris).

Yttrande från Regionkommittén – Ojämlighet i hälsa i EU

(2014/C 126/07)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Inledning

1. Regionkommittén välkomnar rapporten ⁽¹⁾, som utgör en lägesrapport om genomförandet av meddelandet från 2009 ⁽²⁾, där man lade fram en tidsplan med åtgärder för att ta itu med ojämlikhet i hälsa. Kommittén konstaterar att rapporten är grundlig och att den är en interimrapport, men anser att det vore värdefullt att framhålla hur framgångsrika särskilda åtgärder har varit och att prioritera dem som ska fortsättas och slutföras.
2. De enskilda människornas och befolkningens hälsa och välbefinnande är deras största resurs. Trots artikel 35 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna är omfattningen av ojämlikheten i hälsa mellan och inom medlemsstaterna en utmaning för EU:s åtagande om solidaritet, social, ekonomisk och territoriell sammanhållning, mänskliga rättigheter samt lika möjligheter.
3. De faktorer som avgör hälsostatusen omfattar ett mycket brett spektrum av personliga, sociala, ekonomiska och miljörelaterade faktorer vars inbördes förhållanden avgör den enskildes och befolkningens hälsa. Ojämlighet i hälsa beror till stor del på ett sämre socioekonomiskt utgångsläge, men hälsa och välbefinnande påverkas också direkt av politiska beslut som fattas av myndigheter på alla nivåer, av människornas individuella val av levnadssätt och delaktighet i sina samhällen, av biologiska samt av geografiska faktorer.
4. Med tanke på mångfalden av påverkande faktorer kan ojämlikhet i hälsa inte minskas av hälso- och sjukvårdssektorn på egen hand, utan det krävs åtgärder av alla vars arbete främjar hälsa och välbefinnande genom integrerade och samordnade planer som omfattar alla styrelsenivåer, strategin för "hälsa inom alla politikområden" samt det bredare samhällsengagemanget. En förutsättning för att driva på och genomföra detta är ett politiskt och organisatoriskt ledarskap som åtar sig att på ett strategiskt sätt ta itu med ojämlikhet i hälsa.
5. Samtidigt som kommittén inser att hälso- och sjukvårdssystemen i EU är mycket olika vill vi framhålla att regionala och lokala myndigheter spelar en viktig roll när det gäller att tillhandahålla offentliga hälso- och sjukvårdstjänster, främja hälsa och förebygga sjukdomar. På samma sätt är politikområden såsom sysselsättning, boende, transporter, planering, miljö och allmän säkerhet andra uppgifter som lokala och regionala myndigheter har, vilket gör att de är centrala aktörer för att främja folkhälsan och minska ojämlikheten i hälsa. Ofta kan det vara mer ändamålsenligt och effektivt att på lokal och regional nivå utarbeta, genomföra och uppnå resultat i de sektorsövergripande strategier som krävs för att minska ojämlikheten i hälsa.
6. Kommittén befarar att det rådande ekonomiska klimatet utgör ett betydande hot, eftersom minskade budgetar för hälso- och sjukvård tillsammans med de väldokumenterade utmaningarna med en åldrande befolkning gör det ännu svårare att finansiera hälso- och sjukvårdstjänster. Att minska ojämlikheten i hälsa måste betraktas som en nödvändig åtgärd, eftersom många myndigheter i medlemsstaterna står inför reformer av sina hälso- och sjukvårdssystem för att göra dem effektivare och bärkraftigare.
7. Eftersom det i rapporten helt enkelt står att vissa ojämlikheter i hälsa beror på skillnader i kvaliteten på och effektiviteten hos hälso- och sjukvårdstjänsterna i EU ⁽³⁾ skulle ett samtidigt offentliggörande av Marmot-rapporten om ojämlikhet i hälsa i EU ⁽⁴⁾ ha kunnat förstärka detta uttalande och kanske bidragit till att ge rapportens slutsatser bättre fokus.

⁽¹⁾ Report on Health Inequalities in the European Union, SWD(2013) 328.

⁽²⁾ Solidaritet i hälsa: att minska ojämlikhet i hälsa i EU, COM(2009) 567.

⁽³⁾ SWD(2013) 328, s. 20.

⁽⁴⁾ Report on Health Inequalities in the EU, M. Marmot m.fl., Europeiska kommissionen (under tryckning).

Ojämlighet i hälsa: några fakta och siffror

8. Regionkommittén beklagar att rapporten bekräftar att det kvarstår betydande och oacceptabelt stora ojämlikheter i hälsa mellan och inom medlemsstaterna. Under senare år har graden av ojämlikhet förbättrats för ett litet antal indikatorer, medan andra inte förändrats och några försämrats. Vi vill rikta särskild uppmärksamhet på de mycket stora skillnaderna i friska levnadsår mellan medlemsstaterna, nästan 19 år. Samtidigt som den förväntade livslängden ökar lever alltså människor längre med kroniska sjukdomar.

9. Kommittén välkomnar att dödligheten har minskat och den förväntade livslängden har ökat. Dessa förbättringar hotas dock av ökade negativa tendenser i fråga om fetma, diabetes och fysisk inaktivitet. Den beräknade ökningen i förekomsten av kroniska sjukdomar förebådar en ohälsosam och kostsam framtid om inget görs.

10. I vissa medlemsstater är hindren för tillträde till hälso- och sjukvårdstjänster (bl.a. kostnad, avstånd och väntetid) mycket höga, och dessutom är typen av och kvaliteten på den medicinska behandling som en person får beroende av de tjänster som finns tillgängliga där han eller hon bor. ReK vill fästa uppmärksamheten på samhällsfördelarna med att ge incitament för att läkare och medicinska tjänster ska etablera sig i missgynnade och isolerade områden.

11. Med tanke på den sociala gradienten i fråga om hälsostatus anser kommittén att ett huvudkrav då man försöker ta itu med ojämlikhet i hälsa är att man snarare använder sig av en *nivåhöjning* än ett statistiskt *utjämnande* för att förbättra hälsan hos alla befolkningsgrupper så att den ligger på samma nivå som hos de friskaste i samhället.

Framsteg i genomförandet av solidaritet i hälsa

12. Regionkommittén välkomnar den gemensamma åtgärden mot ojämlikhet i hälsa 2011–2014, där 15 medlemsstater deltar, och stöder en utvidgning av detta initiativ med större engagemang och fokus med tanke på behovet av kontinuitet i prioriteringen av frågan och av att bygga vidare på de framsteg som gjorts. Man bör också överväga mer flexibla mekanismer för medfinansiering av insatser inom den gemensamma åtgärden.

13. På lämpliga styrelsenivåer bör man införa och genomföra överordnade sektorsövergripande strategier med tillräckliga resurser, eftersom en förutsättning för att minska ojämlikheten i hälsa är insatser från många ministerier och styrelsenivåer som ofta konkurrerar om resurser och som ofta har var sitt perspektiv. Strategier på nationell nivå kan utgöra underlag när regionala och lokala strategier utarbetas, och vice versa.

Att förbättra data- och kunskapsbasen

14. Regionkommittén stöder de pågående programmen för spridning av kunskap från framgångsrika projekt för att överbygga klyftan mellan forskning, politik och praktik samt för att uppmuntra genomförandet av liknande projekt. Med tanke på det informationsöverflöd som de politiska beslutsfattarna och de yrkesverksamma står inför förespråkar kommittén emellertid att man inriktar sig på presentation på ett tillgängligt och koncist sätt. ReK efterlyser i synnerhet mer kortfattade meddelanden som stöds av lyckade exempel. Dessutom rekommenderar vi att man utarbetar och främjar en central portal för tillgång till information.

15. Kommittén välkomnar de betydande åtagandena om samarbete mellan kommissionen och internationella organ och offentliga berörda aktörer, och förespråkar partnerskap på högsta nivå med WHO Europa när det gäller att samordna strategier, dela resurser och främja initiativ, t.ex. *Healthy Cities*, WHO:s *Regions for Health Network* och det globala nätverket *Age-Friendly Cities and Communities*. Vi stöder också ett förstärkt samarbete genom de relevanta EU-byråernas arbetsprogram.

16. Utan de nödvändiga uppgifterna är det ytterst svårt att mäta framstegen, varför alla myndigheter uppmanas att fortsätta arbetet med att utveckla standardiserade grundläggande europeiska hälsoindikatorer. Utvecklandet av indikatorer bör ske i nära dialog med företrädare på lokal och regional nivå. Detta borde så långt det är möjligt underlätta insatserna på lokal och regional nivå för att ta itu med ojämlikhet i hälsa. Man måste undvika dubbla administrativa bördor för uppgiftsinsamling med tanke på de olika nationella och internationella rapporteringsskyldigheterna.

17. ReK välkomnar EU-programmet för forskning om ojämlikhet i hälsa, och anser att ämnen som lämpar sig för framtida forskning bland annat är hur effektiva insatserna för att minska ojämlikhet i hälsa är, vilka faktorer som hör samman med skillnader i antal friska levnadsår, mer djupgående analyser av longitudinella studier för att bättre förstå vad det är som påverkar ojämlikhet i hälsa, indikatorer för mental hälsa samt varför vissa regioner med relativt låg BNP har bra hälsoindikatorer och tvärtom.

Att bygga upp ett engagemang i hela samhället

18. Regionkommittén upprepar att en förutsättning för att åtgärda ojämlikheten i hälsa är att målen i Europa 2020-strategin uppnås, och framhåller kopplingen mellan friska befolkningar och produktiva, hållbara ekonomier. ReK understryker också att de mål som fastställts på högsta nivå måste omsättas i konkreta, mätbara resultat på lokal och regional nivå.

19. Att få tillbaka människor till arbetslivet och att sörja för hälsosamma arbetsplatser är avgörande för befolkningens hälsa. Att minska långtids- och ungdomsarbetslösheten är överordnade prioriteringar eftersom det är en förutsättning för att ta itu med ojämlikheten i hälsa. Kommittén är oroad för de nuvarande och långsiktiga konsekvenserna för hälsan och den psykiska hälsan hos dem som känner att de inte kan bidra till samhället.

20. ReK framhåller behovet av starka nätverk för socialt stöd eftersom stöd från familjen, vännerna och lokalsamhället är kopplat till bättre hälsa, även psykisk hälsa. Detta gäller särskilt äldre med ensamhets-, rörlighets- och kommunikationsproblem.

21. Eftersom reklambudgetarna för konsumentvaror och konsumenttjänster tränger ut hälsomeddelanden och eftersom en förbättrad hälsa förutsätter insatser från samhället i stort är det nödvändigt att involvera den privata sektorn, antingen det sker genom initiativ för företagens sociala ansvar eller genom lagstiftnings- eller skatteåtgärder, för att främja hälsosammare samhällsresultat, t.ex. minskat slöseri med färsk livsmedel, tydligare märkning och energipriser.

22. Kommittén stöder en analys av hur finanspolitiska åtgärder kan användas för att avhålla människor från tobaksbruk, missbruk av alkohol samt överdrivet intag av mättade fetter, socker och salt i vissa bearbetade livsmedel så att kostnaderna för folkhälsan och andra offentliga tjänster avspeglas på ett bättre sätt. Vi stöder dessutom åtgärder i syfte att skapa incitament för hälsosammare livsmedel och en hälsosammare livsstil och därigenom uppmuntra till beteendeförändringar.

23. ReK anser att den relevanta styrande politiken bör verka för ett säkrande av bättre hälsa genom hälsokonsekvensbedömningar, i syfte att se till att den offentliga politikens nettoeffekt blir att befolkningens hälsa och välmående förbättras, samtidigt som ojämlikheter i hälsa minskar.

Att tillgodose utsatta gruppers behov

24. Regionkommittén anser att det är nödvändigt att ge barn bästa möjliga start i livet, eftersom den effektivaste tidpunkten för insatser för att minska ojämlikhet i hälsa och förbättra hälsoresultaten är före födseln och i den tidiga barndomen. Kommittén rekommenderar att barns hälsa ägnas särskild uppmärksamhet i program för att minska ojämlikheten, och framhåller vikten av tillgång till barnomsorg av hög kvalitet. Sådana åtgärder ger bättre avkastning än senare insatser.

25. ReK vill fästa uppmärksamheten på den framgångsrika inverkan av evidensbaserade och kostnadseffektiva program för positivt föräldraskap⁽⁵⁾ för att ge föräldrar praktiska strategier som hjälper dem att hantera sitt och sina barns beteende. Sådana program bör göras mer allmänt tillgängliga, särskilt för utsatta barn och föräldrar.

26. Barnfetma är nu en av de största utmaningarna. När den socioekonomiska uppdelningen är tydlig i en tidig ålder sätter barndomsvikten starka spår i vuxenlivet samt stimulerar utvecklingen och förvärrar konsekvenserna av kroniska sjukdomar, som är förödande för såväl hälsoekonomin som den personliga hälsan. Kommittén ser fram emot kommissionens föreslagna handlingsplan för att ta itu med detta.

27. Eftersom WHO har tillskrivit sju stora riskfaktorer⁽⁶⁾ nästan 60 % av sjukdomsburden i Europa anser kommittén att det är avgörande att åtgärda dessa riskfaktorer och höja hälsoförväntningarna, särskilt genom utbildning, för att minska ojämlikheten i hälsa. ReK förespråkar ökad målinriktning på grupper genom IKT och sociala medier samt via förebilder, så att information om hälsa och hälsosamma livsstilar presenteras i en tillgänglig och trovärdig form, eftersom de långsiktiga konsekvenserna för hälsan kanske inte är en omedelbar prioritering för alla.

⁽⁵⁾ T.ex. <http://www.triplep.net/glo-en/home>.

⁽⁶⁾ Hög blodtryck, tobaksbruk, alkoholmissbruk, högt kolesterolvärde, övervikt, lågt intag av frukt och grönsaker samt fysisk inaktivitet, "Mortality and burden of disease attributable to selected major health risks", WHO Global Health Risks (2009).

28. Kommittén uppmanar kommissionen att stödja utbyte av erfarenheter inom hälsoutbildning och främjande av en hälsosam livsstil samt förebyggande, tidig diagnos och behandling när det gäller alkoholkonsumtion, rökning, kostvanor, övervikt och narkotika. Dessutom uppmanas myndigheterna i medlemsstaterna att främja fysisk aktivitet, sunda levnadsvanor och program för grundläggande livskunskaper (hälsokompetens, grundläggande vetenskap, förmåga att sälla information, räkneförmåga för budgetering osv.) med särskild inriktning på unga människor och utsatta grupper.

29. Eftersom en kombination av faktorer kan påverka äldre människor, bl.a. lägre inkomster, kroniska hälsoproblem, ensamhet och rörlighetsproblem, och eftersom människor lever längre understryker ReK vikten av att uppnå målen i det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt och hälsosamt åldrande och stöder ett brett genomförande av dess handlingsplaner. Vi vill dessutom lyfta fram *Dublinförklaringen om åldersvänliga städer och samhällen i Europa 2013* ⁽⁷⁾.

30. Folkhälsoprogram som minskar ojämlikheten i hälsa kan vara kostnadseffektiva, t.ex. screening, upptäckt och behandling av riskgrupper där arvsanlagen ökar sannolikheten för att vissa sjukdomar utvecklas. Det finns goda argument för att prioritera sådana program (t.ex. förbättrad tillgång till screening för livmoderhalscancer för kvinnor med låg inkomst) av effektivitetsskäl.

31. Ojämlikhet i hälsa måste åtgärdas genom myndigheter och tjänster på lokal nivå samt aktiva samhällsutvecklingsorganisationer, som har de bästa förutsättningarna att dels förstå de lokala utsatta gruppernas behov, dels få det fördelaktigaste engagemanget i programmen.

Att utveckla EU-politikens bidrag

32. Medan myndigheterna i medlemsstaterna är ansvariga för att organisera och ge hälso- och sjukvård kan rapporten och kommissionens åtgärder för att stödja och samordna medlemsstaternas insatser anses vara förenliga med tillämpningen av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Regionkommittén uppskattar att olika EU-politikområden och finansieringsprogram inom bl.a. socialpolitik, forskning och innovation, utbildning, energi, landsbygdsutveckling och regionalpolitik har potential att påverka hälsa och bestämningsfaktorer för hälsa samt bidra till att minska ojämlikheten i hälsa.

33. Kommittén välkomnar kommissionens uppsättning av tematiska mål som ett sätt att inrikta utgifterna samt införandet av minskad ojämlikhet i hälsa som en investeringsprioritering inom Eruf. Att inkludera hälsorelaterade aspekter i olika EU-program och finansieringsströmmar är en ytterligare sporre för sektorsövergripande strategier på hög nivå. ReK stöder de relevanta förhandsvillkoren i förordningen om gemensamma bestämmelser och anser att alla därav följande strategiska politiska ramar måste tillämpas på lämplig operativ nivå för att de önskade resultaten ska uppnås.

34. Kommittén är oroad över den konstaterade bristen på kapacitet i hälso- och sjukvårdssystemen för att investera i att åtgärda ojämlikhet i hälsa ⁽⁸⁾. Man måste prioritera kapacitetsuppbyggnad för att framgångsrikt locka till sig och investera EU-medel. För att bidra till detta stöder ReK en mer omfattande spridning av resurser såsom *Applying EU Structural Funds* inom åtgärden för rättvisa och upprepar att det behövs välkända kontaktpunkter i medlemsstaterna.

35. Det är mycket viktigt att underlätta lokala och regionala hälso- och sjukvårdssystem och myndigheters engagemang i alla faser av ESI-fondernas programplaneringscykel för att trygga en lämplig prioritering av hälsoförbättringar, särskilt vid tillämpning av skönsmässiga inslag i operativa program, eftersom det i regionerna ofta finns lokala fattigdomsfickor.

36. Kommittén är besviken över att minskad ojämlikhet i hälsa inte är ett särskilt mål i "Hälsa för tillväxt". Mer allmänt förespråkar ReK en jämvikt mellan investeringar i infrastruktur och i förebyggande hälso- och sjukvårdsåtgärder. Inom infrastrukturinvesteringarna bör det finnas en balans mellan storskalig utbyggnad av sjukhus (när detta är stödberättigande) och mer tillgänglig, integrerad vård i närmiljön. Vi framhåller också att EU-utgifterna måste bedömas med avseende på effekt, hållbarhet och avkastning på investerat kapital.

37. Kommittén uppmanar myndigheter och organ att använda europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) för att utveckla partnerskap i syfte att underlätta gränsöverskridande projekt för att minska ojämlikhet i hälsa, till exempel vad gäller infrastruktur och tillgång till den modernaste medicinska utrustningen.

⁽⁷⁾ http://www.ahaconference2013.ie/dublin_declaration/dublin_declaration_text.

⁽⁸⁾ SWD(2013), s. 16.

Slutsatser

38. Mot bakgrund av de ökande demografiska och budgetmässiga trycken välkomnar Regionkommittén mer omfattande EU-initiativ för att hjälpa myndigheterna i medlemsstaterna att utveckla hållbara och effektiva hälso- och sjukvårdssystem i synnerhet genom att investera i förebyggande hälso- och sjukvård för att minska de framtida kostnaderna på längre sikt och för att omstrukturera hälso- och sjukvårdssystemen i syfte att ge rättvist tillträde till hälso- och sjukvård av hög kvalitet.

39. Kommittén välkomnar framstegen med kommissionens åtgärder för att ta itu med ojämlikheten i hälsa och betonar att mer måste göras på alla styrelsenivåer. Genom t.ex. processen för den europeiska planeringsterminen finns det möjligheter att belysa problem med ojämlikhet i hälsa inom medlemsstaterna. På samma sätt har de lokala och regionala myndigheterna kapacitet att införa och genomföra strategier för att minska ojämlikheten på nivåerna under den nationella genom evidensbaserade och kostnadseffektiva åtgärder där resurserna inriktas på de mest utsatta.

40. Med tanke på de lokala och regionala myndigheternas ansvarsområden vill ReK delta i kommissionens relevanta initiativ och ställa sina resurser till förfogande i detta avseende. Vi skulle välkomna en till lägesrapport från kommissionen inom de kommande tre åren för att följa upp framstegen.

Bryssel den 31 januari 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramon Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén – Ekonomiska och monetära unionens sociala dimension

(2014/C 126/08)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT****Allmänna kommentarer**

1. Kommittén välkomnar kommissionens meddelande "Att stärka den ekonomiska och monetära unionens sociala dimension" som är en del av Europeiska rådets färdplan för fullbordandet av EMU, som fastställdes den 13–14 december 2012.
2. ReK anser att detta meddelande är ett användbart första steg som skulle kunna utgöra grunden för en reell social pelare inom EMU, om förslagen i meddelandet verkligen genomförs.
3. Vi konstaterar i detta sammanhang att rådet på sitt möte den 19–20 december formellt antog möjligheten till nyckelindikatorer i sociala och sysselsättningsrelaterade frågor under den europeiska planeringsterminen 2014, men beklagar att deras verkan begränsas till analyser av utvecklingen på det sociala området. Vi upprepar därför vår uppmaning att införliva EMU:s sociala dimension i förvaltningen, samordningen och övervakningen av den ekonomiska politiken.
4. ReK välkomnar kommissionens förslag om att återskapa balans i euroområdet, som hittills i huvudsak varit koncentrerat på stabilitets- och tillväxtpakten och den så kallade sexpacken (paket med sex lagstiftningsakter om ekonomisk styrning) och på att stödja förslaget om att utöka EMU:s nuvarande pelare (ekonomi, budget, bankväsende och politik) med en social pelare.
5. EMU:s framtida sociala pelare måste ha en övergripande karaktär i syfte att ta mer hänsyn till den sociala dimensionen och de sociala konsekvenserna av EMU:s ekonomiska styrning. Detta är en avgörande faktor både för att EMU ska fungera väl på medellång och lång sikt och för den europeiska integrationens legitimitet.
6. Kommittén framhåller att ett väl fungerande gemensamt valutaområde kräver en viss symmetri mellan de olika medlemmarnas ekonomier för att minimera antalet asymmetriska chocker och deras konsekvenser. Det är uppenbart att det finns risk för social konkurrens mellan medlemsstaterna om sådana chocker inträffar, och sedan 2007–2008 har det uppstått en polarisering mellan centrala och perifera områden, bland annat när det gäller sysselsättning.
7. Syftet med att stärka den sociala dimensionen är att minimera risken för den sociala konkurrens som kan bli följden om man ger avkall på redskapen för ekonomiska justeringar, exempelvis växelkurser eller en europeisk inramning av skattepolitiken, samt att motverka de negativa effekterna av krisen och åtstramningspolitiken.
8. Kommittén är övertygad om att EMU:s demokratiska underskott inte kan avhjälpas med mindre än att EU-medborgarna blir övertygade om att principen om sociala framsteg också försvaras, och att sysselsättning och sociala normer inte enbart betraktas som restprodukter från den makroekonomiska anpassningsprocessen.
9. I detta sammanhang vill vi betona att så gott som samtliga viktiga sociala indikatorer har nått nya rekordsiffror. Det gäller både ungdomsarbetslösheten, som uppgår till nära 23 %, antalet långtidsarbetslösa, som ökar i de flesta medlemsstaterna, och den andel av befolkningen som hotas av social utestängning och som nu uppgår till 25 %.
10. Krisen har medfört att processen för att skapa konvergens mellan regionernas BNP per invånare och arbetslösheten inom EU har vänt. I dag ökar den sociala ojämlikheten snabbare i euroområdet än i övriga EU, vilket inverkar negativt på områdets ekonomiska resultat och den politiska stabiliteten i de länder som är medlemmar.
11. Sammanfattningsvis lider euroområdet inte bara av de olika ländernas budgetunderskott utan även av skillnaderna i fråga om social och territoriell sammanhållning både mellan medlemsländer och mellan regioner. Därför är det oerhört viktigt att prioritera EMU:s sociala dimension i lika hög grad som samordningen av den ekonomiska politiken. Att undanröja strukturproblem bör stå i förgrunden i detta sammanhang.
12. EMU:s sociala dimension måste göra det möjligt för de olika nuvarande nationella sociala modellerna att finnas kvar sida vid sida, och den ska inte innebära en harmonisering av socialsystemen utan säkerställa principen om enighet i mångfalden.

13. Kommittén är övertygad om att uppgiften på EU-nivå snarare är att vidareutveckla de socialpolitiska målen och grundläggande rättigheterna och införa rättsligt bindande minimistandarder på EU-nivå. Därvid bör medlemsstaternas socialpolitiska handlingsmöjligheter respekteras.

14. Den sociala dimensionen inom euroområdet bör utvecklas som en del av ett öppet, förstärkt samarbete, där länder som gjort ett fördragsgrundat åtagande att införa euron samt övriga medlemsstater kan ansluta sig till de nuvarande euroländerna, eftersom en förstärkning av den sociala dimensionen tycks ofrånkomlig för EU i sin helhet.

15. Vi upprepar vår begäran om en bättre samordning mellan den ekonomiska och sociala politiken på europeisk och nationell nivå i anslutning till den europeiska planeringsterminen och yrkar på att de lokala och regionala myndigheterna i högre grad ska involveras i denna samordningsprocess⁽¹⁾.

16. I samband med samordningen av socialpolitiken måste de lokala myndigheterna stödjas i sina ansträngningar att genomföra en lämplig sysselsättnings- och socialpolitik. Detta förutsätter att man tar itu med de specifika regionala utmaningarna på dessa områden och underlättar utbyte av bästa praxis på lokal och regional nivå.

17. Kommittén stöder kommissionens mål att "öka kapaciteten att övervaka utvecklingen i fråga om sysselsättningen och den sociala situationen", "mobilisera EU-stöd för att bekämpa arbetslöshet [...] på ett effektivt och långsiktigt sätt", "se till att åtgärderna för ansvar och ekonomisk disciplin kombineras med ökad solidaritet och ökat ekonomiskt stöd", "undanröja de hinder som finns idag för arbetskraftens rörlighet", samt "stärka den roll som dialogen mellan arbetsmarknadens parter har".

18. Vi uppmanar återigen kommissionen att mer i detalj behandla frågan om kvaliteten på de offentliga utgifterna, bland annat genom att utvärdera om det vore lämpligt att skilja mellan *löpande utgifter* och *investeringar* i budgetunderskottsberäkningarna för att förhindra att investeringar som är lönsamma på lång sikt betraktas som utgifter.

19. Då sociala investeringar tas med vid beräkningen av budgetunderskottet bör det ske på ett balanserat sätt.

Särskilda kommentarer

Resultattavla med centrala sysselsättningsindikatorer och sociala indikatorer

20. Kommittén stöder kommissionens tanke på att införa en ny resultattavla med viktiga sysselsättningsindikatorer och sociala indikatorer samt ett införlivande av nya sådana indikatorer i övervakningsprocessen i samband med makroekonomiska obalanser och varningsmekanismen.

21. Inrättandet av en sådan mekanism för att upptäcka sociala obalanser i euroområdet är ett framsteg mot en solidarisk integration och utgör startpunkten för ett nödvändigt återställande av balansen mellan den ekonomiska och den sociala politiken inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

22. Vi beklagar emellertid att den uppsättning indikatorer som kommissionen föreslår är alltför begränsad för att utförligt kunna beskriva den sociala situationen och dess utveckling i medlemsstaterna och att det föreslagna valet av indikatorer inte motiveras tillräckligt. Kommissionen uppmanas att ge en utförligare motivering så att kommittén kan ta ställning till vilka indikatorer som är lämpligast.

23. Vi föreslår därför att man vid arbetet med att utforma den sociala resultattavlan ska beakta personer som är äldre än 65 år, dvs. pensionärer, vilka utgör en stor andel av de fattiga i vissa medlemsstater.

24. Kommittén rekommenderar därför kommissionen att vidareutveckla den sociala resultattavlan i samarbete med de lokala och regionala myndigheterna i syfte att utnyttja befintliga indikatorer på lokal, regional och nationell nivå och att vid behov införa ytterligare indikatorer, t.ex. för barnfattigdom, samt ett index för anständiga anställningsvillkor och ett index för minimilöner. Uppgifterna bör finnas tillgängliga både rent statistiskt och uttryckta i ekonomiska termer (där exempelvis kostnaden för personer som varken arbetar eller studerar framgår i procent av BNP) i syfte att ge en mer korrekt bild av de ekonomiska konsekvenserna av nuläget när det gäller de sociala förhållandena och sysselsättningen och sända en starkare och tydligare signal till de politiska beslutsfattarna.

⁽¹⁾ ReK:s resolution om "Regionkommitténs prioriteringar 2013 på grundval av Europeiska kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram" (CDR2204-2012_00_00_TRA_RES).

25. ReK föreslår också att man lägger till ett jämställdhetsperspektiv till de indikatorer som antas, bland annat till arbetslöshetsstatistiken, andelen ungdomar som varken arbetar eller studerar, ungdomssysselsättningen och fattigdomsriskerna, eftersom erkännandet att det finns könsskillnader när det gäller sociala problem skulle göra det möjligt att ta mer fokuserade och följaktligen effektivare politiska initiativ.

26. Kommissionen uppmanas att se till att det görs ytterligare insatser för att säkerställa att de relevanta statistiska uppgifter som ingår i de indikatorer som valts för resultattavlan tillhandahålls i god tid, så att man förfogar över mer relevant information i ett tidigare skede.

27. Kommittén är bekymrad över att resultattavlan inte kommer att avspegla eventuella skillnader på regional nivå, eftersom den kommer att sammanställas med hjälp av nationella indikatorer. Vi föreslår därför att man använder verktyg som är mer lämpade till att utvärdera de skillnader som förekommer inom ett visst land ⁽²⁾.

28. Det är beklagligt att det inte föreslås något kvantitativt referensvärde för fastställande av varningsnivåer. Kommittén betonar att eftersom det i kommissionens meddelande saknas såväl en fastställd minimiskyddsnivå inom EU som hänvisningar till gemensamma sociala standarder är det för närvarande inte möjligt att bilda sig en uppfattning om vilka trösklar kommissionen har tänkt sig.

29. Varningsnivåerna ska i vilket fall som helst fastställas i nära samarbete med arbetsmarknadens parter.

30. ReK gör kommissionen uppmärksam på att resultattavlan i första hand är ett retrospektivt statistiskt verktyg, och att det är viktigt att komplettera den med en framtidsanalys och en prognos när det gäller den pågående sociala utvecklingen om man ska kunna vidta preventiva och inte enbart korrigerande åtgärder.

31. Kommissionen bör ange att bekämpandet av social obalans inte får leda till att man automatiskt tillgriper sanktioner om varningsnivån överskrids. Man bör hellre använda sig av stimulansåtgärder för att uppmuntra strävan mot gemensamma mål och utbyte av bästa befintliga praxis.

32. Kommittén uppmanar därför kommissionen att redogöra för vilka mekanismer som ska träda i kraft om en medlemsstat överträder en viss varningsnivå.

Ökade insatser för sysselsättning och arbetskraftens rörlighet

33. Arbetskraftens rörlighet inom EMU-området spelar en avgörande roll under den nuvarande ekonomiska konjunkturen och den måste bidra till att främja en hållbar tillväxt för alla.

34. Kommittén anser i likhet med kommissionen att antalet mobila arbetstagare i EU fortfarande är alltför litet för att man ska kunna tala om en verklig europeisk arbetsmarknad. Medborgare som vill vara yrkesmässigt rörliga bör få tillförlitligare information av högre kvalitet, liksom individuellt stöd.

35. Mer riktad språkundervisning skulle dock kunna bidra till att förändra attityden till arbetskraftens rörlighet. För att öka rörligheten i Europas regioner är det dessutom mycket viktigt att inrätta mekanismer som främjar praktiktjänstgöring och lärlingskap för såväl studerande som arbetstagare.

36. Kommittén uppmanar kommissionen att intensivt verka för att övervinna hindren för arbetstagares gränsöverskridande rörlighet i EU. Detta gäller uttryckligen både rättsliga hinder (t.ex. de nationella sociala trygghetssystemens förenlighet) och praktiska hinder (t.ex. kunskaper i främmande språk och interkulturell bildning).

37. Kommittén betonar att de nationella Eures-samordnarna (som ska tillsättas från och med 2015) bör inleda ett nära samarbete med de regionala och lokala myndigheterna, som spelar en mycket viktig roll när det gäller att främja arbetskraftens rörlighet. Utvecklingen av Eures-nätverket till ett alleuropeiskt organ till stöd för arbetsförmedling och rekrytering får inte leda till att rådgivningsuppgifterna ersätts eller begränsas. I stället måste även i framtiden Eures-rådgivarnas rådgivande funktion i praktiska frågor om arbete och social trygghet i utlandet, t.ex. arbetslöshet, sjukdom, särskilda villkor vid tidsbegränsat arbete, återanpassningsåtgärder, ersättning vid invaliditet och arbetsplatsolyckor samt möjligheter till yrkesmässig fortbildning, stå i förgrunden. De gränsöverskridande Eures-partnerskapens rådgivande funktion är särskilt viktig i gränsregioner och deras arbete bidrar till rörligheten.

⁽²⁾ ReK:s yttrande om "Bortom BNP – att mäta framsteg i en föränderlig värld", (CdR 163/2010 fin).

38. Det vore emellertid ett misstag att betrakta arbetskraftens rörlighet som ett instrument som är tillräckligt starkt för att utgöra en motvikt mot de asymmetriska chockerna i euroområdet.

Mer solidaritet med stärkta finansieringsinstrument

39. Vi erinrar om att det är nödvändigt att visa solidaritet med de medlemsstater som drabbats hårdast av den nuvarande krisen, eftersom medlemsstaterna är beroende av varandra, inte enbart ekonomiskt utan även socialt.

40. ReK stöder kommissionens förslag om en förbättring av strategierna för aktiv inkludering och en effektivare användning av de socialpolitiska anslagen. Man bör också med hjälp av Europeiska socialfonden (ESF), göra användningen av EU:s medel på det sociala området mer målinriktad i samband med utarbetandet av partnerskapsavtalen och de operativa programmen 2014–2020. Vi påminner om att ReK alltid också har stött det nya programmet för sysselsättning och social innovation, fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt, Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, samt sysselsättningsinitiativet för unga.

41. Vi beklagar emellertid att kommissionens förslag på detta område begränsas till att aktivera redan befintliga redskap, vars mål och omfattning inte nödvändigtvis är anpassade till EMU:s specifika problematik. Kommissionen bör därför i sitt förslag undersöka möjligheten att skapa incitament för de EMU-länder som genomför reformer i syfte att uppnå de sociala målen i Europa 2020-strategin och bekämpa sociala obalanser.

42. Mekanismerna för övervakning och samordning av den ekonomiska och sociala politiken kommer aldrig att kunna eliminera risken för asymmetriska chocker, eftersom de enskilda medlemsstaterna präglas av ekonomiska och industriella särdrag.

43. EMU bör därför förses med specifika verktyg och mekanismer för att genom förebyggande åtgärder kunna avvärja sådana chocker eller lindra deras konsekvenser för sysselsättningen och socialpolitiken i medlemsstaterna.

44. En rad akademiska studier, scenarier och simuleringar av automatiska stabilisatorer har utarbetats, och vi påminner om att andra valutaunioner, i synnerhet USA, har utvecklat egna automatiska stabilisatorer som har visat sig vara effektiva. Kommissionen har dock inte fördjupat diskussionen om denna fråga som kräver en ändring av fördragen. Vi uppmanar kommissionen att utarbeta en grönbok om automatiska stabilisatorer i euroområdet i syfte att fastställa vilka studier, scenarier och simuleringar som bäst kan anpassas till euroområdet.

45. En mekanism för att absorbera asymmetriska chocker är inte nödvändigtvis en solidaritetsmekanism med unilaterala överföringar från centrum till periferin. Den kan också vara ett garantisystem som syftar till att skydda alla länder i euroområdet mot deras kollektiva sårbarhet till följd av att de deltar i EMU.

46. Kommittén upprepar sin uppmaning till kommissionen om att närmare undersöka möjligheten att införa ett EU-system för arbetslöshetsunderstöd som skulle kunna fungera som en automatisk stabilisator på EMU-nivå⁽³⁾. Ett sådant system skulle kunna vara baserat på korttidsarbetslösheten, som är särskilt känslig för konjunkturutvecklingen, och man skulle då kunna undvika ensidiga budgetöverföringar. Ett sådant system bör även grundas på strikta villkor, såsom genomförandet av en aktiv politik för att bekämpa arbetslösheten.

En starkt social och territoriell dialog

47. ReK välkomnar kommissionens förslag om att i högre grad involvera arbetsmarknadsparterna i samband med samordningen av den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken liksom i den europeiska planeringsterminen.

48. Vi uppmanar med eftertryck kommissionen att genomföra liknande åtgärder i syfte att involvera de lokala och regionala myndigheterna. De spelar nämligen en avgörande roll när det gäller att genomföra den sociala politiken och sysselsättningspolitiken, och deras unika erfarenheter och sakkunskap skulle kunna användas för att lättare urskilja tendenserna i den sociala utvecklingen i EMU-området.

Bryssel den 31 januari 2014

Regionkommitténs
ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽³⁾ ReK:s yttrande om "EU:s paket om sociala investeringar". punkt 20, (ECOS-V-042, 9.10.2013)

Yttrande från Regionkommittén – EU:s riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter

(2014/C 126/09)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Kommittén ser positivt på att kommissionen har inlett ett samråd om översynen av riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter. Samrådet är öppet för samtliga berörda parter och flera olika alternativ presenteras. Vi beklagar dock att vi inte formellt rådfrågats och att man fastställt en mycket snäv tidsram för samrådet, i praktiken bara 6 veckor.
2. ReK välkomnar det detaljerade skriftliga svaret på ReK:s föregående yttrande om statligt stöd till undsättning och omstrukturering ⁽¹⁾ från kommissionsledamoten med ansvar för konkurrens den 7 november 2013. Vi gläder oss över att kommissionen har tagit med flera av kommitténs rekommendationer i de nya riktlinjerna, bland annat följande:
 - i. Man har förkastat förslaget om att begränsa definitionen av företag i svårigheter till företag som är föremål för formella insolvensförfaranden (se punkt 2.2 i förslaget).
 - ii. Man bör fästa större vikt vid beteendemässiga åtgärder, såsom förbud mot expansions- och förvärvsutgifter och förbud mot att göra reklam för statligt stöd och mot vinstutdelning (punkterna 86–88 i förslaget).
 - iii. Större krav på öppenhet, eftersom all relevant information om offentligt stöd måste offentliggöras på internet (punkt 101 i förslaget).
 - iv. Man har infört ett klagörande av samspelet mellan riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter och bestämmelserna om statligt stöd till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, i synnerhet formuleringen *"När kommissionen fastställer den ansvarsfördelning som krävs (...) bortser den därför från sådan ersättning för offentliga tjänster som uppfyller förenlighetskraven i rambestämmelserna och beslutet om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse"* (punkt 106).
3. Kommittén betonar än en gång sin övertygelse att moderniseringen av bestämmelserna för statligt stöd bör koncentreras till ett förbud mot stöd som kan ha en reell och väsentlig inverkan på den inre marknaden, samt till en förenkling av byråkratin för de berörda aktörerna.
4. ReK välkomnar bekräftelsen på att kommissionen har övergivit målet om en kvantitativ och odifferentierad minskning av det statliga stödet, men vi anser att det inte på ett övertygande sätt framgår av det framlagda förslaget att översynen även *"tar [...] hänsyn till Europa 2020-strategin"* (punkt 5 i förslaget).
5. Förslaget att införa begreppet "tillfälligt omstruktureringsstöd" är positivt. Dess maximala varaktighet bör dock förlängas till 18 månader för att säkerställa att stödperioden omfattar minst ett helt budgetår.
6. Vi stöder kommissionens förslag att upprätta en icke uttömmande förteckning över sociala problem eller marknadsmisslyckanden, där allmänintresset är en tillräcklig motivering för stöd, exempelvis om arbetslösheten i den berörda regionen är högre än genomsnittet i EU eller medlemsstaten, eller att det finns risk för ett avbrott i det fortlöpande tillhandahållandet av en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse (punkt 45 i förslaget). Kommissionen uppmanas att precisera vilken regional nivå som är statistiskt relevant för att mäta sådana risker.

⁽¹⁾ Regionkommitténs yttrande av den 11 april 2013 om "EU:s riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter", (CDR240-2013_AC).

7. Vi beklagar det kategoriska påståendet att "under rådande förhållanden med betydande europeisk och global överkapacitet är statligt stöd till undsättning och omstrukturering av stålföretag i svårigheter emellertid inte berättigat" (punkt 15 i förslaget). En sådan analys är kvantitativ och kortsiktig, eftersom den europeiska stålindustrins styrka ligger i en omställning till en mer specialiserad kvalitetsproduktion. Man bör också ta hänsyn till prognoserna i OECD:s undersökning om en ökning av efterfrågan på stål från 1,4 miljarder ton 2013 till 2,3 miljarder ton 2025. Kommissionens analys verkar också stå i strid med handlingsplanen för den europeiska stålindustrin⁽²⁾, där det anges att företagen inom stålsektorn kan komma i åtnjutande av offentligt stöd i enlighet med bestämmelserna för statligt stöd. Kommittén föreslår därför att man utarbetar särskilda rambestämmelser för stålsektorn.

8. När det gäller bördefördelning stöder ReK alternativ 1, där det föreslås en mer flexibel tillämpning genom att bidragen från aktieägare och kreditgivare ska fastställas i förhållande till de förluster som de sannolikt skulle ha lidit i händelse av insolvens (punkt 3.5.2). Kommittén upprepar emellertid sitt förslag att gränsen för stödmottagarens egna bidrag bör vara under 50 % i enlighet med de nuvarande bestämmelserna för medelstora företag.

9. Vi vill påminna om vårt förslag att underleverantörernas och företagets anställdas finansiella bidrag bör kunna tas med i beräkningarna av de egna medlen, eftersom de tydligt skiljer sig från varje form av stöd och vittnar om företagsaktörernas förtroende för företagets lönsamhet.

10. Den period inom vilken det bara får beviljas stöd en gång bör reduceras från tio till fem år, i likhet med vad som är fallet när det gäller reglerna för primärproducenter av jordbruksprodukter. Om denna tidsram reduceras till fem år skulle man också säkerställa att den blir förenlig med bestämmelsen om insatsernas varaktighet i artikel 57 i den nuvarande allmänna förordningen om strukturfonderna, där det fastställs att utbetalt stöd ska återbetalas om aktiviteten inte upprätthålls i fem år (tre år för små och medelstora företag). Kommittén framhåller återigen att den bestämmelse i strukturfondsforordningen som ska motverka utlokalisering också bör finnas med i riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

11. Man kan fråga sig varför kommissionen i avsnittet om stöd till leverantörer av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som råkat i svårigheter inte föreslår att man väljer alternativ 2 när det gäller bördefördelning (punkt 106 i förslaget).

12. Kommittén beklagar djupt kommissionens förslag att utan närmare förklaring minska det maximala stödbelopp som kan beviljas ett företag i form av ett system av undsättnings- och omstrukturingsstöd till 5 miljoner euro, trots att det 2007 fastställdes till 10 miljoner euro och ReK begärde att det skulle höjas till 15 miljoner euro för att ta hänsyn till inflationen och andra relevanta faktorer (exempelvis inverkan på BNP och arbetslösheten).

13. Vi uppmanar kommissionen att lägga fram en analys av de riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter som finns i andra OECD-länder.

Bryssel den 30 januari 2014

Regionkommitténs
ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽²⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – "Handlingsplan för en konkurrenskraftig och hållbar stålindustri i Europa", COM(2013) 407.

III

(Förberedande akter)

REGIONKOMMITTÉN

105:E PLENARSESSIONEN DEN 30–31 JANUARI 2014

Yttrande från Regionkommittén – Förslag till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten

(2014/C 126/10)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén välkomnar att kommissionen med sitt förslag om inrättande av en europeisk åklagarmyndighet har lagt fram ett heltäckande regelverk för att genomföra Lissabonfördraget med avseende på lagföring av brott som riktar sig mot EU:s ekonomiska intressen. Förslaget möjliggör en målinriktad diskussion.
2. Kommittén välkomnar förslagets mål att brott som skadar EU:s ekonomiska intressen och som rör fler än en medlemsstat ska lagföras av en självständig institution, eftersom EU, som har status som juridisk person och har egna ekonomiska medel, inte längre skulle vara helt beroende av de nationella lagförande organen, medan unionen hittills inte har haft några jämförbara mekanismer för att skydda sina intressen.
3. ReK välkomnar detta mål också för att konsekvent lagföring av bedrägeri och missbruk stärker skattemoralen och därigenom tryggar EU:s och medlemsstaternas finansiella kapacitet.
4. Särskilt ur de lokala och regionala myndigheternas perspektiv är ett effektivt skydd av EU:s ekonomiska intressen nödvändigt, eftersom en betydande andel av de brott som ska lagföras har samband med användningen av strukturfonderna och en effektiv och ändamålsenlig användning av EU-stöd har stor betydelse inom lokala och regionala myndigheters stödåtgärder.
5. Regionerna måste skyddas mot (ekonomiska) nackdelar, och otillbörlig användning av EU-stöd måste bekämpas kraftfullt.
6. Kommittén välkomnar uttryckligen kommissionens tillkännagivande om förstärkt ut- och fortbildning av rättstillämpare så att sådana brott kan lagföras effektivt.
7. Trots konsekvenserna för den nationella suveräniteten inom ett av de känsligaste områdena har ReK inga grundläggande subsidiaritetsinvändningar mot att i enlighet med artikel 86 i EUF-fördraget ge en europeisk åklagarmyndighet befogenhet att lagföra brott som skadar EU.
8. I detta sammanhang noterar kommittén de betänkligheter som de nationella parlamenten framfört vid subsidiaritetsprövningen och det "gula kort" som de gett och som innebär att kommissionen måste se över sitt förslag och eventuellt omarbeta det. Vissa av de framförda betänkligheterna rör subsidiaritetsfrågor, medan man i andra fall kritiserar de föreslagna åtgärdernas proportionalitet eller förfarandet.
9. De nationella och regionala åklagarmyndigheterna har redan i dag ansvar för att lagföra brott som skadar EU. Kommittén framhåller därför sitt intresse av och sin beredskap att aktivt delta i det fortsatta förfarandet.

10. Kommittén noterar kommissionens meddelande som behandlar de motiverade yttrandena från de nationella parlamenten och kamrarna ⁽¹⁾. ReK påminner kommissionen om den grundläggande skyldigheten att motivera förslagen till rättsakter med avseende på subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Vi uppmanar därför kommissionen att i god tid tillhandahålla de erforderliga och utförliga motiveringarna och göra dem tillgängliga för alla berörda parter.

ReK konstaterar att kommissionen i sitt meddelande inte tar tillräcklig hänsyn till den subnationella dimensionen vid sin bedömning av om medlemsstaternas åtgärder är tillräckliga. Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i EU-fördraget skiljer man mellan de centrala, regionala och lokala nivåerna. Vi uppmanar därför kommissionen att i framtiden ta vederbörlig hänsyn till subsidiaritetsens regionala och lokala dimension.

Lagstiftningsförfarande

11. Skyddet av EU:s ekonomiska intressen måste garanteras utan undantag i alla medlemsstater, och därför kan en överstatlig reglering och institution ge ett mervärde i förhållande till en nationell lösning.

12. Mervärdet av att inrätta en europeisk åklagarmyndighet skulle vara som störst om alla medlemsstater deltar och inrättandet inte begränsas till några få medlemsstater, eftersom skyddet av EU:s ekonomiska intressen måste garanteras utan undantag i alla medlemsstater.

13. Regionkommittén beklagar därför att inrättandet av Europeiska åklagarmyndigheten genom ett förstärkt samarbete kan medföra betydligt högre kostnader för medlemsstaterna, eftersom de hittillsvarande strukturerna (Europeiska byrån för bedrägeribekämpning – Olaf, Eurojust) skulle behöva bibehållas och utvidgas.

14. Några nationella parlament har framfört tvivel beträffande iakttagandet av subsidiaritetsprincipen, och kommittén förväntar sig att tvivlen kan undanröjas under den vidare behandlingen av förslaget.

Inrättande och utformning

15. Regionkommittén välkomnar i princip tanken i kommissionens förslag om att inrätta en central struktur för Europeiska åklagarmyndigheten med förordnande av åklagare i medlemsstaterna, som i egenskap av delegerade europeiska åklagare ska ha dubbla straffrättsliga befogenheter för både EU:s och den enskilda medlemsstatens räkning.

16. Kommittén föreslår dock att förslaget ska kompletteras så att alla medlemsstater har minst en nationell/regional ledamot även vid Europeiska åklagarmyndighetens säte, så att den nationella/regionala språkliga och juridiska sakkunskapen kan utnyttjas vid utredningar och utredningsåtgärder.

17. ReK välkomnar att erfarna nationella/regionala delegerade europeiska åklagare med kunskap om de lokala förhållandena och förutsättningarna ska anföras lagföringen av komplicerade fall, så att förfarandena kan avslutas snabbt och framgångsrikt.

18. När det gäller den europeiska åklagarens instruktioner till de delegerade europeiska åklagarna välkomnar kommittén i att man i förslaget tar hänsyn till att de delegerade europeiska åklagarna även är nationella åklagare, och vi förutsätter att den europeiska åklagaren i sina instruktioner även kommer att beakta de nationella/regionala åklagarmyndigheternas intressen.

Europeiska åklagarmyndighetens samarbete med medlemsstaternas rättsväsen

19. Det krävs ett nära samarbete präglad av förtroende mellan de nationella/regionala åklagarmyndigheterna och Europeiska åklagarmyndigheten för att utredningar ska kunna utföras framgångsrikt med kännedom om de regionala förfarandena och omständigheterna.

20. Europeiska åklagarmyndighetens befogenheter måste begränsas till vissa brott som är riktade mot EU:s intressen eller är ouppslösligt sammankopplade med dessa, för att ta hänsyn till de betänkligheter beträffande subsidiariteten som framförts.

21. Med hänsyn till behovet av att skapa absolut och otvetydig rättslig och förfarandemässig klarhet bör de brott som omfattas av Europeiska åklagarmyndighetens befogenheter fastställas i en bilaga till den planerade förordningen.

⁽¹⁾ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten om översynen av förslaget till rådets förordning om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten med beaktande av subsidiaritetsprincipen, i enlighet med protokoll nr 2, COM(2013) 851.

22. Skyndsamma och effektiva utredningar är viktiga, och man bör ta itu med rådande brister i verkställandet genom att uppmana medlemsstaterna att förstärka sina insatser för att straffrättsligt bekämpa bedrägeri och missbruk.

23. Den föreslagna exklusiva befogenheten för Europeiska åklagarmyndigheten att lagföra brott som riktar sig mot EU:s intressen är alltför långtgående. Regionkommittén förespråkar en konkurrerande befogenhet för medlemsstaterna och Europeiska åklagarmyndigheten, tillsammans med en möjlighet för Europeiska åklagarmyndigheten att överta förfaranden (evokation) när nationella åklagare redan utreder och EU:s ekonomiska intressen står på spel.

Europeiskt straffrättsligt förfarande – trygghet av rättsstatliga standarder och de grundläggande rättigheterna

24. I lagstiftningsprocessen måste man trygga rättsstatliga standarder, garantier för de grundläggande rättigheterna och gällande nationella rättigheter för parterna i förfarandena i förfarandebestämmelserna.

25. Europeiska åklagarmyndighetens befogenheter och handlande måste respektera EU:s grundläggande rättigheter såsom de fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt medlemsstaternas författningstraditioner.

26. Vid tillämpningen av förordningen är medlemsstaterna, om deras nationella rätt tillämpas i detta sammanhang, även bundna av de grundläggande rättigheter som gäller i medlemsstaten samt den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

27. Det är i detta sammanhang särskilt nödvändigt att i tillräcklig utsträckning reglera Europeiska åklagarmyndighetens överföring av personuppgifter och upplysningar till medlemsstaternas behöriga myndigheter för att lagföra och förebygga brott eller för att avvärja en omedelbar och allvarlig fara för den allmänna säkerheten, så att kraven på uppgiftsskydd enligt förslaget till direktiv om skydd för enskilda personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter (COM(2012) 10) beaktas.

28. I detta sammanhang är standarden i rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter lämplig för överföring och ytterligare behandling av personuppgifter som utbyts mellan Europeiska åklagarmyndigheten och medlemsstaterna. Man bör dock inte utesluta ytterligare skyddsåtgärder.

29. Man bör genom lämpliga bestämmelser dessutom se till att upplysningar och personuppgifter som härrör från straffrättsliga förfaranden i medlemsstaterna inte får vidarebefordras till tredjeländer, internationella organisationer eller andra tredje parter utan uttryckligt medgivande från de myndigheter som lämnat uppgifterna.

30. Det är absolut nödvändigt att i förordningen reglera dels enskilda ingripande utredningsbefogenheter för Europeiska åklagarmyndigheten, dels de processrättsliga minimistandarder som ska iakttas.

31. I detta sammanhang är det lämpligt att underställa alla ingripande utredningsåtgärder ett domstolsbeslut och att begränsa bevisens tillåtlighet till Europeiska åklagarmyndighetens förfaranden.

32. Enligt förslaget till förordning upphör Europeiska åklagarmyndighetens befogenhet när en dom vinner laga kraft, men förordningsförslaget innehåller hittills inga bestämmelser om verkställandet av straffet, vilket därför måste regleras.

33. Kommittén förespråkar bestämmelser om förfarande- och verkställighetskostnaderna.

34. När utredningsförfaranden av opportunitetsskäl avslutas med "förlikning" i s.k. blandade ärenden, där även en medlemsstat eller andra inhemska rättssubjekts ekonomiska intressen i en medlemsstat har lidit skada måste utöver den misstänkta personen också den berörda medlemsstaten ge sitt samtycke.

35. Om ett förfarande avskrivs genom att böter fastställs bör bötessumman tillfalla den stat där förfarandet äger rum.

36. Det är viktigt att de som har lidit skada på grund av ett åtal kan göra sina anspråk gällande i enlighet med medlemsstatens materiella rätt och processrätt och i den medlemsstat som de tillhör.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 6.2 andra meningen (och ny tredje mening)

Motivering

Alla medlemsstater bör ha minst en nationell/regional ledamot i kollegiet vid Europeiska åklagarmyndighetens säte, så att den nationella/regionala språkliga och rättstekniska sakkunskapen kan utnyttjas vid utredningar och utredningsåtgärder.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 9.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Urvalet ska utgå från en öppen infordran av intresseanmälningar som ska offentliggöras i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , på grundval av vilken kommissionen ska upprätta och lämna in en förteckning över förhandsuttagna kandidater till Europaparlamentet och rådet, med beaktande av medlemsstaternas befolkningsmässiga balans och geografiska spridning.	Urvalet ska utgå från en öppen infordran av intresseanmälningar som ska offentliggöras i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , på grundval av vilken kommissionen ska upprätta och lämna in en förteckning per medlemsstat över förhandsuttagna kandidater till Europaparlamentet och rådet, med beaktande av medlemsstaternas befolkningsmässiga balans och geografiska spridning.

Motivering

Urvalsförfarandet för de biträdande europeiska åklagarna bör anpassas till förslaget om att minst en biträdande europeisk åklagare ska utnämnas per medlemsstat (ändringsrekommendation 1).

Ändringsrekommendation 3

Artikel 29.1 andra meningen (och ny tredje mening)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Om den misstänkta personen godkänner detta ska denne betala de schablonmässigt fastställda böterna till unionen.	Om den misstänkta personen godkänner detta ska denne betala de schablonmässigt fastställda böterna till unionen. Om även en medlemsstats eller andra inhemska rättssubjekts ekonomiska intressen i en medlemsstat har lidit skada genom de brott som är föremål för förfarandet ska utöver den misstänkta personens samtycke också den berörda medlemsstatens samtycke vara nödvändigt. Unionen ska överföra beloppet till medlemsstaten eller medlemsstaterna proportionellt i den mån som dess eller deras brottsbekämpande och rättsliga myndigheter har deltagit eller deltar i förfarandet. Om det handlar om flera medlemsstater ska fördelningen mellan dem ske i enlighet med de brottsbekämpande och rättsliga myndigheternas deltagande.

Motivering

När utredningsförfaranden av opportunitetsskäl avslutas med "förlikning" kan i s.k. blandade ärenden även en medlemsstat eller andra inhemska rättssubjekts ekonomiska intressen i en medlemsstat ha lidit skada. Då bör de medlemsstater som har lidit skada eller där de andra inhemska rättssubjekt som har lidit skada befinner sig ha medbestämmanderätt när förfaranden avslutas.

Eftersom medlemsstaternas brottsbekämpande och rättsliga myndigheter också i regel spelar en avgörande roll i det straffrättsliga förfarandet bör de dessutom ges en proportionell andel av eventuella intäkter från förfarandet.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 69.3a (ny) och 69.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
—	3a. De som har lidit skada på grund av ett åtal ska kunna göra sina anspråk gällande i enlighet med medlemsstatens materiella rätt och processrätt och i den medlemsstat som de tillhör.
4. Punkt 3 ska också gälla för skada orsakad genom fel begångna av en europeisk biträdande åklagare i utförandet av hans/hennes åtaganden.	4. Punkterna 3 och 3a ska också gälla för skada orsakad genom fel begångna av en europeisk biträdande åklagare i utförandet av hans/hennes åtaganden.

Motivering

Artikel 69.3 och 69.4 i förslaget till förordning torde trots den varierande terminologin kunna tolkas som att anspråk ska kunna göras gällande oberoende av eventuella fel. Det förefaller i detta sammanhang orimligt att hänvisa de som har lidit skada på grund av ett åtal som väckts av Europeiska åklagarmyndigheten till en lagstiftning som de inte känner till och till Europeiska unionens domstol. Därför bör de som har lidit skada på grund av ett åtal kunna göra sina anspråk gällande i enlighet med medlemsstatens materiella rätt och processrätt och i den medlemsstat som de tillhör.

Bryssel den 30 januari 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén – Förslag till förordning om ändring av förordningen om transport av avfall

(2014/C 126/11)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänt

1. Transport av avfall är ett av de viktigaste områden inom avfallslagstiftningen där kontrollen av efterlevnaden måste förbättras. I vissa medlemsstater är kontrollen av avfallstransporterna tillräcklig, men inte i andra länder, vilket leder till s.k. port hopping. Det finns tydliga belägg för olaglig transport av avfall som direkt strider mot Baselkonventionen och förordningen om transport av avfall, särskilt export av farligt avfall (t.ex. elektriskt och elektroniskt avfall) utanför OECD under föregivande av återanvändning, och export av icke-farligt avfall till utvecklingsländer för bortskaffande eller behandling på ett icke miljövänligt sätt.

2. Vid de gemensamma inspektioner som utförts av Impel-TFS ⁽¹⁾ i samarbete med 22 medlemsstater avslöjades 863 överträdelser bland de 3 454 transporter som inspekterades, en överträdelsefrekvens på 25 %.

3. En effektiv kontroll av efterlevnaden av förordningen om transport av avfall skulle bidra till att

- ge ekonomiska fördelar genom uteblivna kostnader för sanering och återtransport,
- skapa lika villkor på europeisk och global nivå för höga standarder för återvinning,
- förebygga de allvarliga konsekvenserna för miljön och hälsan av dumpning av olagligt transporterat avfall eller behandling vid undermåliga anläggningar i bestämmelseländerna,
- främja högkvalitativ sortering och återvinning, även av farligt avfall, inom EU, vilket skulle bidra till målen i EU-initiativet för resurseffektivitet samt till ekonomisk tillväxt och nya arbetstillfällen i EU:s sektor för avfallshantering,
- förhindra olaglig export av värdefulla returråvaror, vilket strider mot målen i EU:s råvaruinitiativ,
- se till att de kvantifierade EU-målen för insamling, återvinning och materialåtervinning (i t.ex. direktiven om elektriskt och elektroniskt avfall, uttjänta fordon, förpackningar och batterier) uppnås.

4. ReK ser fördelar med kontroller i ett tidigt skede, vid avfallsproducenternas och avfallsinsamlarnas anläggningar, för att minska trycket vid hamnarna.

5. Kommittén uppmanar till starkt och aktivt samarbete med avfalls- och resurshanteringsindustrin, eftersom en begränsning av olagliga transporter gynnar behandlingsföretag i EU som använder sig av miljömässigt sunda metoder.

6. Vi noterar resultatet av det offentliga samrådet om de föreslagna ändringarna, där 90 % av de berörda aktörerna uttryckte sitt stöd för EU-lagstiftningsåtgärder beträffande avfallstransporter.

Planering av inspektioner av avfallstransporter

7. Regionkommittén välkomnar den föreslagna skyldigheten att fastställa inspektionsplaner, med en EU-omfattande definition av obligatoriskt innehåll, för att främja regelbunden och enhetlig planering av inspektioner i alla medlemsstater. Ordentlig inspektionsplanering kommer att hjälpa myndigheterna att öka sin kapacitet att utföra effektiva inspektioner.

8. Dålig kontroll av efterlevnaden i en medlemsstat kan leda till ytterligare arbete och kostnader i en annan medlemsstat, varför det finns ett gemensamt intresse av att utveckla harmoniserade inspektionsförfaranden och förbättrat samarbete och utbyte av underrättelser över gränserna.

⁽¹⁾ Nätverket för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftning – gränsöverskridande transporter av avfall.

9. Inspektionsplaner är en central del av Impels riktlinjer för inspektioner av avfallstransporter ⁽²⁾, men tilldelningen av personal till planering av inspektioner får inte minska de tillgängliga personalresurserna för att utföra inspektioner.

10. Kommittén stöder förslaget om att inspektionsplanerna bör omfatta hela den berörda medlemsstatens geografiska område, men vill föreslå en kompletterande ordalydelse så att detta kan ske på regional basis.

11. Planerna bör också innehålla mätbara mål, i linje med gällande bästa praxis, vilket säkerställer att beslutsfattarna kan utvärdera resultaten.

12. ReK stöder starkt bestämmelsen om att inspektionsplanerna ska omfatta en riskbedömning av särskilda avfallsflöden och källor till olagliga transporter med hjälp av underrättelsebaserade uppgifter från polismyndigheterna, och uppmanar de behöriga myndigheterna att tillämpa Impels rekommendationer på detta område, för att bättre prioritera användningen av de begränsade inspektionsresurserna.

13. Transporter på vattenvägar bör också ingå i inspektionsplanerna, i enlighet med Impels rekommendationer.

14. Kommissionen uppmanas att införa en korrelationstabell mellan tullkoder och avfallskoder så att de internationella tulltaxenummer som tullmyndigheterna använder kan användas för att välja ut högrisktransporter för inspektion.

Offentliggörande av inspektionsplanerna

15. Regionkommittén delar rådets ⁽³⁾ farhågor att offentliggörandet av inspektionsplanerna skulle kunna hjälpa dem som ägnar sig åt olaglig transport av avfall. Man bör därför offentliggöra inspektionsplaner på strategisk och inte operativ nivå.

16. De lokala och regionala myndigheterna är skyldiga att värna om sina medborgare och se till att material som deponeras hos dem för återanvändning, materialåtervinning, återvinning eller bortskaffande hanteras på ett sätt som respekterar miljön och människors hälsa. Medborgarnas aktiva samarbete vad gäller återvinnings- och avfallssystemen påverkas negativt av medvetenheten om att olagligt transporterat avfall behandlas på ett miljöskadligt sätt.

17. Man bör därför offentliggöra en årsrapport om de inspektioner som utförts, resultatet av dessa inspektioner och de ålagda påföljderna.

Omvänd bevisbörda

18. Regionkommittén välkomnar förslaget om att kräva att den som ansvarar för transporten ska bevisa att en produkt som exporteras för påstådd återanvändning är fullt fungerande. Detta är fallet för elektrisk och elektronisk utrustning (snarare än elektriskt och elektroniskt avfall) och för bilar (snarare än uttjänta fordon). Denna omvända bevisbörda bör hjälpa inspektionsmyndigheterna att identifiera illegal export av produkter som inte fungerar, dvs. avfall, som annars skulle kunna vara avsedda för undermålig återvinning eller behandling utanför EU. Sådana produkter bör behandlas i en europeisk anläggning för att undvika läckage av värdefulla råvaror samt för att skydda miljön och människors hälsa i tredjeländer.

19. Kommittén välkomnar förslaget om att den behöriga myndigheten vid transporter avsedda för återvinning som misstänks vara olagliga får begära in bevis från den som ansvarar för transporten om de metoder, tekniker och normer för behandling som kommer att tillämpas i bestämmelselandet. Detta bör införas för alla relevanta transporter enligt förordningen om transport av avfall, och slutdestinationen för all återvinning bör offentliggöras för att öka insynen och allmänhetens förtroende för avfalls- och resurskedjan.

Elektroniskt datautbyte

20. Regionkommittén stöder utvecklingen av elektroniskt datautbyte för avfallstransporter som skulle kunna utgöra en säker databas för elektronisk deklaration av transporter som omfattar leverantören, transportören, handlarna och slutdestinationen för materialet, och betonar vikten av omfattande samråd med lokala och regionala myndigheter och andra berörda parter under utarbetandet.

⁽²⁾ Impel (2012), "Doing the right things for waste shipment inspections".

⁽³⁾ Rådet (miljö) den 14 oktober 2013.

21. En sådan databank bör vara tillgänglig för alla berörda offentliga myndigheter (miljöinspektioner, tull, polis) och innehålla inspektionsresultaten för att hjälpa myndigheterna att målinrikta sina inspektioner.

22. Fyra länder använder redan elektroniskt datautbyte för anmälan av avfall ⁽⁴⁾, som om det skulle tillämpas i hela EU uppskattas kunna spara företagen mer än 40 miljoner euro per år i administrativ börda ⁽⁵⁾. Högnivågruppen för administrativa bördor har uppmanat alla medlemsstater att använda elektroniskt datautbyte.

Andra frågor

23. Regionkommittén upprepar att en viktig kompletterande åtgärd till ändringen av förordningen om transport av avfall är att stärka Impel ytterligare genom att sörja för ett tillräckligt långsiktigt ekonomiskt stöd i syfte att öka Impels systematiska användning av inbördes inspektioner och dess arbete med att fastställa och utbyta god praxis, med en ytterligare utvidgning till de lokala och regionala nivåerna ⁽⁶⁾.

24. Kommissionen uppmanas återigen att lägga fram ett allmänt EU-regelverk för miljöinspektioner och miljöövervakning, inklusive inspektionsbefogenheter för kommissionen, för att stödja de lokala och regionala myndigheternas roll i genomförandet av EU:s miljölagstiftning, minska illojal konkurrens till följd av olika eller obefintliga inspektionssystem och säkerställa rättvisa när det gäller rättsliga åtgärder ⁽⁷⁾.

Subsidiaritet, proportionalitet och bättre lagstiftning

25. Regionkommittén påminner om att miljöpolitiken är ett område där befogenheten delas mellan EU och medlemsstaterna och att subsidiaritetsprincipen därför är tillämplig.

26. Avfallstransporter är internationella, och om inte genomförandet av lagstiftningen och kontrollen av dess efterlevnad sker på samma sätt i alla medlemsstater kommer inte villkoren att vara lika, och inte heller kommer riskerna för människors hälsa och miljön att hanteras. Därför behövs det åtgärder på EU-nivå.

27. Konsekvenserna för de lokala och regionala myndigheternas befogenheter måste beaktas fullt ut i genomförandet av det elektroniska datautbytet genom en delegerad kommissionsakt. Därför måste ett direkt samråd ske med de lokala och regionala myndigheterna eller deras företrädare innan en delegerad akt läggs fram.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

COM(2013) 516 final, artikel 1.2 – förordning (EG) nr 1013/2006, artikel 26, ny punkt 5

Motivering

Lämpliga samråd måste genomföras med de behöriga lokala och regionala myndigheterna, inklusive på expertnivå. Det finns redan en enda tullkontaktpunkt för deklarationer och en enda kontaktpunkt för sjöfart. Uppgifterna måste vara tillgängliga för alla berörda organ, dvs. polis, tull, inspektionsmyndigheter och hamnmyndigheter.

⁽⁴⁾ European Data Interchange for waste notification (EUDIN).

⁽⁵⁾ Europeiska kommissionens högnivågrupp av oberoende intressenter för administrativa bördor (2009), "Opinion of the High Level Group – Administrative burden reduction; priority area Environment".

⁽⁶⁾ CdR 1119/2012 fin.

⁽⁷⁾ CdR 593/2013 fin, CdR 1119/2012 fin och CdR164/2010 fin.

Ändringsrekommendation 2

COM(2013) 516 final, artikel 1.3 b – förordning (EG) nr 1013/2006, artikel 50, införande av punkt 2a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga myndigheter fastställer planer för inspektioner som syftar till att kontrollera efterlevnaden av denna förordning. Planerna ska omfatta hela den berörda medlemsstatens geografiska område och ska tillämpas på alla inspektioner av avfallstransporter som utförs i enlighet med punkt 2, inbegripet inspektioner av inrättningar och företag, väg- och järnvägstransporter och sändningar i hamnar. Planerna ska innefatta följande:	Medlemsstaterna ska se till att deras behöriga myndigheter fastställer planer för inspektioner som syftar till att kontrollera efterlevnaden av denna förordning. Planerna ska omfatta hela den berörda medlemsstatens geografiska område <u>på lämplig nivå, med säkerställande av samordning av planerna om flera inspektionsplaner fastställs</u>, och ska tillämpas på alla inspektioner av avfallstransporter som utförs i enlighet med punkt 2, inbegripet inspektioner av inrättningar och företag, väg- och järnvägstransporter och sändningar i hamnar. Planerna ska innefatta följande:
(a) Strategi och mål för inspektioner av avfallstransporter som hänvisar till nödvändiga mänskliga, finansiella och andra resurser.	(a) Strategi och mål <u>med mätbara målsättningar</u> för inspektioner av avfallstransporter som hänvisar till nödvändiga mänskliga, finansiella och andra resurser.
(b) En riskbedömning som omfattar särskilda avfallsflöden och källor till olagliga transporter, och som beaktar informationsbaserade uppgifter, såsom polisutredningar och analyser av brottslig verksamhet.	(b) En riskbedömning som omfattar särskilda avfallsflöden och källor till olagliga transporter, och som beaktar informationsbaserade uppgifter, såsom polisutredningar och analyser av brottslig verksamhet.
(c) Prioriteringar och en beskrivning av hur dessa prioriteringar har valts, baserat på strategier, mål och riskbedömning.	(c) Prioriteringar och en beskrivning av hur dessa prioriteringar har valts, baserat på strategier, mål och riskbedömning.
(d) Information om antal och typ av planerade inspektioner som avser avfallsanläggningar, väg- och järnvägstransporter och sändningar i hamnar.	(d) Information om antal och typ av planerade inspektioner som avser avfallsanläggningar, väg-, <u>luft-, vatten-, vägs-</u> och järnvägstransporter och sändningar i hamnar, <u>på grundval av riskbedömningen och prioriteringarna</u>.
(e) En arbetsfördelning mellan alla myndigheter som är involverade i inspektioner av avfallstransporter.	(e) En arbetsfördelning mellan alla myndigheter som är involverade i inspektioner av avfallstransporter.
(f) Metoder för samarbete mellan olika myndigheter som deltar i inspektioner.	(f) Metoder för <u>effektivt och ändamålsenligt</u> samarbete mellan olika myndigheter som deltar i inspektioner.
(g) En bedömning av behovet av utbildning för inspektörer i tekniska eller rättsliga frågor som rör avfallshantering och avfallstransporter och bestämmelser om regelbundna utbildningsprogram.	(g) En bedömning av behovet av utbildning för inspektörer i tekniska eller rättsliga frågor som rör avfallshantering och avfallstransporter och bestämmelser om regelbundna utbildningsprogram.
	(h) <u>En strategi för kommunikation och främjande av efterlevnaden för att göra den reglerade branschen och allmänheten delaktiga.</u>
	(i) <u>Information om hur den reglerade branschen och allmänheten kan rapportera problem till en bestämd myndighet (visselblåsning).</u>

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Planerna ska ses över minst en gång per år och vid behov uppdateras. Översynen ska innehålla en bedömning av i vilken utsträckning planernas mål och andra aspekter har genomförts.	Planerna ska ses över minst en gång per år och vid behov uppdateras. Översynen ska innehålla en bedömning av i vilken utsträckning planernas mål och andra aspekter har genomförts.
Planerna ska offentliggöras av den behöriga myndigheten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation ⁽⁸⁾ .	<u>Den strategiska översikten över planerna ska offentliggöras varaktigt offentligt tillgänglig, även elektroniskt, av den behöriga myndigheten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation. ⁽⁹⁾</u> <u>Medlemsstaterna ska se till att resultatet av de inspektioner som utförts i enlighet med de planer som avses i denna artikel, eventuella korrigeringsåtgärder som de berörda myndigheterna vidtagit till följd av dessa inspektioner, namnen på de aktörer som varit inblandade i olagliga transporter samt de påföljder som ålagts varaktigt finns tillgängliga för allmänheten, även elektroniskt.</u>

Motivering

I vissa medlemsstater har varje region ansvaret för att fastställa sin egen inspektionsplan, så dessa bör samordnas så att hela det geografiska området täcks. Att införa mätbara målsättningar skulle ligga i linje med befintlig bästa praxis i medlemsstaterna och bidrar till att säkerställa att beslutsfattarna kan utvärdera inspektionsplanens effektivitet. Vattenvägar och luftfart måste också inkluderas eftersom avfall även transporteras på dessa sätt. Avfalls- och resursindustrin och allmänheten har en roll att spela när det gäller att se till att bestämmelserna om avfallstransport efterlevs och bör för det allmänna bästa kunna rapportera problem till en lämplig myndighet utan att behöva frukta trakasserier eller bestraffning. Det bör uttryckligen anges att antalet och typen av inspektioner ska bygga på den riskbedömning och de prioriteringar som avses i leden b och c. Resultatet av inspektionerna måste offentliggöras för att visa att förordningen har genomförts och för att upprätthålla allmänhetens förtroende för avfallshantering. Man bör enbart offentliggöra en strategisk översikt över planerna, eftersom mer detaljerad information kan vara till nytta för dem som försöker undvika inspektion av transporter.

Ändringsrekommendation 3

Förordning (EG) nr 1013/2006, artikel 50, punkt 5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen föreslår ingen ändring av den nuvarande texten i förordning (EG) nr 1013/2006, artikel 50.5.	Ändringsförslag till den nuvarande texten i förordning (EG) nr 1013/2006, artikel 50.5: Medlemsstaterna ska eller <u>samarbeta</u> med varandra, bilateralt och <u>och</u> multilateralt, för att främja förebyggande och upptäckt av olagliga transporter. De ska <u>utbyta information om avfallstransporter och dela med sig av kunskaper om åtgärder för att kontrollera efterlevnaden. Kommissionen ska för dessa ändamål inrätta en gemensam plattform som omfattar alla medlemsstater.</u>

⁽⁸⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

⁽⁹⁾ EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

Motivering

Det nuvarande samarbetet är frivilligt, och viktiga medlemsstater deltar inte. Man kan enbart bekämpa olagliga transporter över gränserna om alla medlemsstater arbetar tillsammans. Därför bör en gemensam plattform inrättas.

Bryssel den 30 januari 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramon Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén – Naiades II-paketet

(2014/C 126/12)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER**REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT****Allmänna kommentarer**

1. Regionkommittén välkomnar Naiades II-paketet som en logisk uppföljning av Naiades I, som var den första integrerade strategin på EU-nivå för utveckling av transporter på inre vattenvägar. Kommittén ställer sig helt bakom kommissionens satsningar på att blåsa nytt liv i den sektor som omfattar de inre vattenvägarna och öka dess andel av de totala transporterna så att dess potential utnyttjas till fullo.
2. Vi stöder kommissionens prioritering av en trafikomställning från väg till järnväg, inre vattenvägar och sjöfart, men vill samtidigt betona vikten av en internalisering av externa kostnader för alla transportsätt.
3. ReK förespråkar en utveckling av sektorn för transport på inre vattenvägar och anser att den utgör ett redskap för att komma till rätta med överbelastningen på vägarna. Vi anser också, med tanke på denna sektors säkerhetsnivå och miljöpåverkan, och att det är fråga om ett pålitligt, säkert och hållbart transportsätt.
4. ReK framhåller den roll som de lokala och regionala myndigheterna spelar vad gäller markanvändning och transportplanering, varigenom en effektiv fysisk planering kan underlätta en kombination av ekonomisk verksamhet, skapa integrerade kluster som minskar behovet av transporter och göra multimodala transporter till ett mer lockande alternativ. Vidare noterar vi transportinfrastrukturens betydelse för den regionala ekonomiska utvecklingen och den roll som inlandshamnar spelar som ekonomiska nav samt det bidrag som vattenvägarna ger när det gäller att minska trängseln i kusthamnar och inom andra transportsystem. Vi vill framhålla att de lokala och regionala myndigheterna har betydande kostnader för att utveckla och förvalta viktiga infrastruktur tillgångar och måste ha en central roll i satsningarna på att maximera kapacitetsutnyttjandet på de inre vattenvägarna.
5. ReK konstaterar att inre vattenvägar till skillnad från andra transportrutter inte bara fyller ett transportbehov, utan att de också har betydelse när det gäller vattenförsörjning, översvämningsskydd, energiproduktion, rekreation och turism, samt att de utgör viktiga ekosystem och fyller en funktion för jordbruk och fiske. Därför uppmuntrar vi sektorn för transport på inre vattenvägar att bevara sin ledande ställning som ett miljövänligt transportsätt och att även fortsättningsvis upprätthålla en lämplig balans mellan den egna verksamheten och vattenvägarnas övriga (ibland konkurrerande) funktioner.
6. ReK stöder offentliga insatser för att förbättra sektorns verksamhetsvillkor, infrastruktur, miljöprestanda, innovation och integration i logistikkedjan, och vi anser att även om transporterna på inre vattenvägar avregleras och sektorn verkar på en inre transportmarknad, kan sådana offentliga investeringar motiveras med hänvisning till den ekonomiska krisens betydande inverkan på sektorn och till den samhällsekonomiska och miljömässiga avkastning som den ger upphov till.

Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

7. ReK anser att Naiades II-paketet är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

Särskilda kommentarer till meddelandet

8. ReK instämmer i kommissionens allmänna bedömning av sektorn för inre vattenvägar: en dominans av fartygsägare som själva bedriver transport och fragmentering av utbudet; sektorns allt svagare ställning i förhållande till aktörer inom andra transportsektorer och den långvariga och ihållande minskningen av dess andel av transporterna jämfört med vägtransporterna; överkapacitet som har lett till priskonkurrens; dess oförmåga att återinvestera och förnya sig; och slutligen de begränsade framstegen när det gäller att hantera viktiga infrastrukturbrister och flaskhalsar samt den förlust i konkurrenskraft som nedgången i EU:s ekonomi har medfört för sektorn.

9. Vi stöder därför nyckelområdena för åtgärder inom Naiades II och dess mål att transport på inre vattenvägar ska bli ett transportsätt med hög kvalitet, dvs. ett välskött, effektivt och säkert transportsätt som är integrerat i den intermodala transportkedjan, med arbetstillfällen av hög kvalitet som innehas av kvalificerad arbetskraft och uppfyller höga miljöstandarder. Vi anser helt och fullt att sektorn för inre vattenvägar kan ge ett betydande bidrag till den europeiska transportpolitiken och måste vara tillräckligt förankrad i den.

10. Vi anser att vad som nu krävs är att medlemsstaterna engagerar sig kraftfullt för att fullfölja huvudmålen, samt att sektorn för inre vattenvägar följer en proaktiv och konsekvent strategi för att ta itu med vissa av de grundläggande svagheter i sektorn.

11. Vi noterar bristerna i Naiades I och menar att kommissionen för att göra Naiades II mer effektivt – om så krävs i samarbete med resurserna inom plattformen Platina ⁽¹⁾ – bör utarbeta en tydlig färdplan för genomförandet, med mål och milstolpar och med en mer konsekvent strategi för att få fram finansiella och andra resurser.

a) *Infrastruktur av hög kvalitet*

12. ReK anser att transporter på inre vattenvägar inte får betraktas i isolering från andra transportsätt. Vi anser också att en ökad sammankoppling av transporter på inre vattenvägar med andra transportsätt kommer att bidra till att öka sektorns marknadsandel och främja hela sektorn.

13. Vi välkomnar att de inre vattenvägarna har förankrats i sex av de nio stamnätskorridorerna inom TEN-T och hoppas att genomförandet och förvaltningsstrukturerna för dessa korridorer kommer att vara tillräckligt representativa för alla transportsätt och att man inom TEN-T-näten på ett adekvat sätt beaktar den potential och de särdrag som transporter på inre vattenvägar har, så att allvarliga flaskhalsar och bristfälliga förbindelser på de inre vattenvägarna kan behandlas på lämpligt sätt.

14. ReK hoppas att det långsiktiga engagemanget för stamnätet och det övergripande nätet i någon mån medverkar till att erbjuda en stabil rättslig ram som kan bidra till att attrahera nya investeringar i sektorn för transport på inre vattenvägar.

15. ReK uppmuntrar de berörda medlemsstaterna att i samarbete med lokala och regionala myndigheter och andra berörda parter följa upp åtagandena och lägga fram de detaljerade förslagen till projekt för inre vattenvägar och hamnar för kommissionen, så att de kan dra nytta av fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) samt av en potentiell ökning av den medfinansiering (upp till 40 %) som avsatts för sådana projekt. Vi anser att investeringar i både hård och mjuk infrastruktur kommer att hjälpa sektorn att kunna förverkliga sin potential.

16. ReK uppmanar de berörda medlemsstaterna att fortsätta att ägna transporter på inre vattenvägar vederbörlig uppmärksamhet när investeringsramar och statliga planeringsinstrument utarbetas och att faktiskt infria löften som redan har getts för att stödja tillkomsten och vidareutvecklingen av regionala ekonomiska centrum.

17. Vi framhåller vikten av att garantera att mindre farleder underhålls och uppgraderas när detta är relevant för sjöfartsändamål, i syfte att upprätthålla ett övergripande nät och även för att se till att mindre operatörer inom sektorn kan förbli livskraftiga.

b) *Kvalitet genom innovation*

18. Regionkommittén noterar avsaknaden av en innovationskultur och de underliggande orsakerna till detta när det gäller sektorn för inre vattenvägar, och vi är eniga med kommissionen om att sektorn måste ta ansvar för forskning, utveckling och innovation, fastställa prioriteringar inför framtiden och bli mer proaktiv när det gäller att utnyttja de möjligheter som erbjuds.

19. ReK anser att de lokala och regionala myndigheterna skulle kunna bidra till att förverkliga innovation inom sektorn genom att stödja en anpassad innovationspolitik och skräddarsydd användning av resurser och finansiella instrument.

c) *En smidigt fungerande marknad*

20. Regionkommittén stöder kommissionens insatser för att minska fragmenteringen och främja synergieffekter mellan olika marknadsaktörer. Vi noterar att vissa bestämmelser för de inre vattenvägarna fastställs på regional eller nationell nivå och anser att kommissionen, med hänsyn tagen till subsidiaritetsprincipen, måste skapa så mycket flexibilitet som möjligt i harmoniseringsprocessen.

⁽¹⁾ Platina – plattformen för genomförandet av Naiades, finansierad genom sjunde ramprogrammet.

21. Vi stöder internaliseringen av de externa kostnaderna för samtliga transportsätt, men menar att detta inte får användas som ett sätt att öka transportkostnaderna. Vi anser att en beräkning av det korrekta priset av externa effekter möjliggör en bättre jämförelse mellan olika transportsätt, vilket skulle kunna leda till att mer miljövänliga transportsätt används och till att sektorn motiveras att ta itu med externa kostnader, vilket särskilt skulle främja de inre vattenvägarna.

22. Vi anser å andra sidan att infrastrukturavgifter för ny infrastruktur eller för att bibehålla befintlig infrastruktur måste övervägas nog, eftersom detta skulle utgöra en extra ekonomisk börda för transporter på inre vattenvägar, och dessutom måste frågan om avgifter för andra användare av vattenvägar behandlas.

23. ReK noterar kommissionens förslag om att granska hindren för utveckling av inlandshamnar och skulle välkomna ytterligare samråd om detta med de berörda lokala och regionala myndigheterna innan lagstiftningsförfaranden inleds.

d) Miljö kvalitet genom låga utsläpp

24. Regionkommittén stöder insatser som syftar till en övergång till en mer miljövänlig flotta och minskade luftföroreningar, och understryker att strategin bör vara teknikneutral när det gäller motorteknik och val av bränsle och måste ha det bästa förhållandet mellan kostnad och nytta.

25. Vi anser dock att en beräkning av den minskning av energiförbrukningen och koldioxidutsläppen som är möjlig vid övergången till en mer miljövänlig flotta kräver en noggrann bedömning som beaktar fartygets ålder, den nuvarande motorns prestanda och fartygets lastningsegenskaper, samt en förståelse av den stora mängd inneboende energi som krävs för att tillhandahålla nya motorer. I detta sammanhang efterlyser vi ökade insatser för att förbättra den ekonomiska genomförbarheten och standardiseringen av utrustning för eftermontering för att minska kostnaderna och förbättra utsläppen från alla befintliga fartyg.

26. ReK anser att det för närvarande råder brist på incitament, antingen genom rättsliga instrument eller finansiella åtgärder, för att sektorn för inre vattenvägar på ett effektivt sätt ska kunna börja minska utsläppen. Vi förespråkar därför en integrerad strategi som gör det möjligt att utnyttja ett antal olika instrument såsom Life+, TEN-T och Horisont 2020 för att göra flottan på de inre vattenvägarna mer miljövänlig, och vi ser fram emot konsekvensbedömningen av de olika alternativ som övervägs för utsläppsgränser för både stora och små, befintliga och nya fartyg i syfte att minska luftföroreningarna redan vid källan.

27. Vi ifrågasätter antagandet i kommissionens arbetsdokument att LNG⁽²⁾ är den enda lösningen på utsläpp som påverkar luftkvaliteten och att det skulle vara lätt att överföra tekniska lösningar från ett transportsätt till ett annat, när det fortfarande pågår en debatt om de lämpligaste tekniska lösningarna för sektorn när det gäller att uppfylla normerna. Vi anser att LNG är en lovande lösning, men att det endast är ett möjligt alternativ och att tidsramen för genomförandet tycks vara orealistisk.

28. Vi påpekar att det kan bli svårt att stödja utvecklingen av miljövänliga transporter på de inre vattenvägarna utan lämplig medverkan från berörda aktörer.

e) Kvalificerad arbetskraft och arbetstillfällen av hög kvalitet

29. Kommittén stöder den strategi som kommissionen föreslår för att förbättra kompetensen och kvalifikationerna i sektorn. Strategin bör kunna förbättra tillgången på arbetskraft och öka mobiliteten, förstärka säkerheten, höja arbetstillfällenas kvalitet och skapa lika villkor.

f) Integrering av transporter på inre vattenvägar i de multimodala logistikkedjorna

30. Regionkommittén noterar den roll som de lokala och regionala myndigheterna kan spela för att förbättra integrationen av logistiken för transporter på inre vattenvägar i sina planer för hållbar rörlighet i städer.

31. Vi vill förorda – om det är praktiskt möjligt – en integrering av lämpliga informationsflöden från andra transportsätt i flodinformationstjänsterna (RIS). Vi noterar att det finns problem som rör a) utbyte av information som kan vara kommersiellt känslig, och b) bördor för aktörerna när det gäller investeringar i intelligenta transportsystem, men anser ändå att ett modifierat RIS skulle kunna utgöra ett värdefullt instrument för förvaltning av leverantörskedjan (supply-chain management), optimering av godsflödet och minskade kostnader och utsläpp.

⁽²⁾ Flytande naturgas (LNG).

32. Vi ser fram emot resultatet av den pågående utvärderingen av RIS och hoppas att kommissionen kommer att kunna föreslå ändringar av RIS-direktivet, eftersom kommittén anser att intelligenta transportsystem (ITS) är ett viktigt inslag när det gäller att underlätta effektiva intermodala transporter, väl fungerande inre vattenvägar och minskade administrativa bördor, inbegripet komplicerade gränsöverskridande krav mellan EU och länder utanför EU.

Styrning

33. ReK stöder tanken på en ny strategi när det gäller styrningen av sektorn för inre vattenvägar för att hantera överlappningen av rättsliga bestämmelser och befogenheter. I detta sammanhang välkomnar ReK det administrativa arrangemang mellan GD MOVE och Centrala kommissionen för sjöfarten på Rhen som utgör en ram för utökat samarbete för att stödja utvecklingen av inlandssjöfarten. Vi ser fram emot inrättandet av liknande arrangemang med andra flodkommissioner.

34. ReK uppmuntrar inlandssjöfartens transportorganisationer att stärka samordningen för att förbättra det sätt på vilket sektorn är företräd, och att ta direkt ansvar för vissa mål i Naiades II-paketet.

35. Vi framhåller den potential som EU:s strategi för Donauregionen har när det gäller integrerad utveckling och förvaltning av ett avrinningsområde och anser att genomförandet av EU-strategin för Donauregionen dessutom skulle kunna medföra en avsevärd förbättring av inlandssjöfarten på Donau, som har stor kapacitet att öka trafikvolymen.

Finansiering

36. Regionkommittén konstaterar att det finns ett antal hänvisningar till olika EU-finansieringsprogram i meddelandet (ESF, FSE, Horisont 2020), men det verkar som om det inte finns en enhetlig och systematisk strategi för hur dessa program ska bidra till att målen uppnås.

37. ReK uppmanar kommissionen att skyndsamt utarbeta det föreslagna arbetsdokumentet om finansieringen av Naiades, och vi rekommenderar att man förutom att identifiera och kvantifiera investeringsbehoven vad gäller de inre vattenvägarna också i viss utsträckning uppmärksammar frågan om att ge tydlig vägledning till sektorn när det gäller tillgång till finansiering samt att man ser till att arbetsdokument blir ett värdefullt bidrag till färdplanen för genomförande (som föreslås i punkt 11 ovan).

38. ReK anser att EU:s struktur- och investeringsfonder kan utgöra ett stöd för de viktigaste målen för Naiades, men ser ett problem med att de centrala indikatorer som används för att mäta resultaten av dessa fonder – i synnerhet Eruf och Sammanhållningsfonden – endast avser väg- och järnvägsinfrastrukturen, vilket skulle kunna uppfattas som ett incitament att hellre investera i dessa transportsätt än i inre vattenvägar, om sådana alternativ finns tillgängliga.

39. ReK noterar de olika finansiella instrument som nämns och anser att det finns ett visst utrymme för att finansiering från Europeiska investeringsbanken ska kunna användas för de inre vattenvägarna.

Särskilda kommentarer till förslaget till förordning

40. Regionkommittén stöder motiven till förslaget till ändring av förordningen om en politik för gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten, som om det genomförs kommer att göra det lättare att utnyttja reservfonden och använda den till ytterligare åtgärder för att främja transporter på de inre vattenvägarna i linje med målen för Naiades II.

Särskilda kommentarer till förslaget till direktiv

41. Regionkommittén stöder målet med det föreslagna direktivet att separera tekniska standarder från förfarandeperpekter, vilket bör effektivisera processen för uppdatering av dessa standarder samt skapa större klarhet och öppenhet för sektorn.

42. Vi stöder den pragmatiska och flexibla strategi som föreslås. Den kommer att leda till färre krav eller partiell tillämpning av tekniska krav för vissa zoner (medlemsstaterna), baserat på de inre vattenvägarnas särdrag.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

COM(2013) 621 final

Skäl 2

Motivering

Skäl 2 i förordningen hänvisar till anpassning av fartygen till den tekniska utvecklingen. Regionkommittén föreslår att det ingår en hänvisning till modernisering som syftar till att göra fartygen mer miljövänliga, vilket är ett av de centrala målen för Naiades II.

Ändringsrekommendation 2

COM(2013) 621 final

Artikel 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 8 i förordning (EG) nr 718/1999 ska ersättas med följande: "Artikel 8 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.5 får varje medlemsstat vidta åtgärder för att bland annat — underlätta för transportörer inom inlandssjöfarten som lämnar branschen att få förtidspension eller att övergå till annan ekonomisk verksamhet, — organisera yrkesutbildnings- eller omskolningsåtgärder för besättningsmedlemmar som lämnar yrket, — förbättra kvalifikationerna inom inlandssjöfarten för att säkerställa yrkets utveckling och framtid, — uppmuntra fartygsägare som själva bedriver transport att gå samman i handelsföreningar och stärka de organisationer som företräder inlandssjöfarten på unionsnivå, — främja en anpassning av fartygen till den tekniska utvecklingen för att förbättra arbetsvillkoren och främja säkerheten, — uppmuntra innovation av fartyg och deras anpassning till den tekniska utvecklingen på miljöområdet."	Artikel 8 i förordning (EG) nr 718/1999 ska ersättas med följande: "Artikel 8 Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.5 får varje medlemsstat vidta åtgärder för att bland annat — underlätta för transportörer inom inlandssjöfarten som lämnar branschen att få förtidspension eller att övergå till annan ekonomisk verksamhet, — organisera yrkesutbildnings- eller omskolningsåtgärder för besättningsmedlemmar som lämnar yrket, — förbättra kvalifikationerna inom inlandssjöfarten för att säkerställa yrkets utveckling och framtid, — <u>stödja uppmuntra</u> fartygsägare som själva bedriver transport att gå samman i handelsföreningar och stärka de organisationer som företräder inlandssjöfarten på unionsnivå, — främja en anpassning av fartygen till den tekniska utvecklingen för att förbättra arbetsvillkoren och främja säkerheten, — uppmuntra innovation av fartyg och deras anpassning till den tekniska utvecklingen på miljöområdet." <u>Även andra åtgärder kan vidtas, om de är förenliga med målen för Naiades-paketet och bidrar till att uppnå dem.</u>

Motivering

Regionkommittén skulle gärna se att reservfonden används proaktivt och bidrar till att uppnå målen i Naiades-paketet. Vi anser också att ordet "uppmuntra" är alltför vagt och bör ersättas med starkare terminologi för att säkerställa en mer proaktiv strategi från medlemsstaternas sida.

Bryssel den 31 januari 2014

Regionkommitténs
ordförande

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

Yttrande från Regionkommittén – ”Den europeiska inre marknaden för elektronisk kommunikation”

(2014/C 126/13)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén välkomnar kommissionsförslagets allmänna mål att uppnå en inre marknad för elektronisk kommunikation där invånare och företag har tillträde till elektroniska kommunikationstjänster oavsett var de tillhandahålls i EU, utan gränshinder eller omotiverade extrakostnader, och där företag som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster kan driva och tillhandahålla sådana nät och tjänster oavsett var de är etablerade i EU och var deras kunder finns.
2. Kommittén bekräftar målet i Europa 2020-strategin och i den digitala agendan för Europa om en växande, framgångsrik och dynamisk digital inre marknad som kommer alla näringsgrenar till godo.
3. ReK understryker betydelsen av anslutning till elektroniska kommunikationsnät och en förstärkt marknadsintegration för företag och konsumenter samt framhåller de stora möjligheter som den digitala inre marknaden erbjuder det europeiska samhället som helhet.
4. När EU-regelverket för elektronisk kommunikation anpassas måste dock de faktiska och rättsliga förhållandena i medlemsstaterna och regionerna beaktas i tillräcklig utsträckning.
5. Med tanke på den rådande digitala klyftan inom EU, den bristfälliga IKT-infrastrukturen, de olika förutsättningarna samt de stora skillnaderna i förmögenhets- och inkomstförhållanden inom och mellan medlemsstaterna kommer det enbart att vara möjligt att vidareutveckla det digitala samhället och stegvis uppnå konvergens med hjälp av ett förfarande i flera steg och med flera hastigheter.
6. Enskilda medlemsstater har redan fastställt egna regler som ska leda till en utjämning av skillnaden i fråga om bredbandstäckning mellan städer och landsbygd. I EU:s regler måste de olika utgångslägena i medlemsstaterna beaktas.
7. Kommittén framhåller på nytt att de lokala och regionala myndigheterna har en viktig roll och ett stort ansvar när det gäller att säkerställa rättvis bredbandstillgång till rimligt pris på områden där marknadsmekanismerna kommer till korta, genomföra pilotprojekt för att överbrygga den digitala klyftan och utveckla nya e-förvaltningstjänster med inriktning på medborgarna.
8. De lokala och regionala myndigheterna i sådana landsbygdsområden som privata operatörer betraktar som föga lönsamma är tvungna att bidra till finansieringen av digital infrastruktur. För att garantera alla medborgare i alla regioner lika tillgång till den nya tekniken uppmanar Regionkommittén kommissionen att stödja de lokala och regionala myndigheterna i deras finansieringsinsatser genom att dels tillåta att EU:s strukturfonder bidrar till finansieringen av digital infrastruktur i alla EU-regioner, dels erkänna digitala utvecklingsprojekt i glesbefolkade landsbygdsområden som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse.
9. I detta sammanhang kritiserar kommittén de låga anslagen för bredbandsutbyggnad i Fonden för ett sammanlänkat Europa för 2014–2020.
10. En snabb utbyggnad av fiberoptiska nät även på ”den sista kilometern” är en förutsättning för att dataöverföringsbördan även i mobiltrafiken ska kunna ledas till det fasta nätet över lämpliga routrar.
11. Reglering på EU-nivå får inte leda till konkurrensnackdelar för medlemsstater med relativt liten befolkning och yta.
12. ReK bekräftar att informations- och kommunikationsteknik, som ligger till grund för ett informationssamhälle som är öppet för alla, bör svara mot behoven hos samtliga medborgare, även de som riskerar socialt utanförskap.

13. ReK betonar att den behandling av personuppgifter som anges i förordningen bör omfattas av gällande lagstiftning på EU-nivå och nationell nivå, i synnerhet direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG.

14. Kommittén beklagar att det inte anordnades något offentligt samråd om förordningsförslaget där alla berörda parter kunde framföra sina åsikter om de konkret planerade lagstiftningsändringarna.

15. Det krävs en grundlig granskning av de omfattande förslagen, varför ReK anser att kommissionens plan att förordningen ska tillämpas från och med den 1 juli 2014 är ytterst ambitiös.

Gemensam EU-auktorisering

16. Regionkommittén ställer sig i princip positiv till den eftersträlvade förenklingen av de nationellt uppdelade auktorisationsförfarandena till förmån för ett enhetligt regelverk och förutsebarhet för de berörda företagen genom införandet av en allmän EU-auktorisering.

17. Man måste se till att ett gemensamt EU-auktorisationsförfarande inte leder till mer rättslig osäkerhet och mindre förutsägbara regleringsåtgärder.

18. Den föreslagna ändringen av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster innebär en betydande överföring av befogenheter till EU på de nationella regleringsmyndigheternas bekostnad. Särskilt kommissionens rätt att kräva att de nationella regleringsmyndigheterna ska dra tillbaka förslag till åtgärder begränsar varaktigt deras möjlighet till inflytande.

19. Man måste se till att befogenheten, som enbart tillkommer den nationella regleringsmyndigheten i hemmedlemsstaten, att återkalla eller tillfälligt återkalla rättigheterna för en EU-leverantör av elektronisk kommunikation (artikel 6.1) inte leder till en regleringskapplöpning mot botten och bidrar till "forum shopping".

Samordning av användningen av radiospektrum

20. Regionkommittén betonar att radiospektrum är en knapp kollektiv nytta.

21. Kommittén delar kommissionens åsikt att en effektiv förvaltning av radiospektrumet är viktig om man vill underlätta operatörernas tillträde och främja innovation och kulturell mångfald.

22. Kommissionens föreslagna befogenheter att fastställa bindande tidsplaner för spektrumförvaltningen och att kräva att de nationella regleringsmyndigheterna ska dra tillbaka föreslagna korrigeringsåtgärder innebär en långtgående överföring av befogenheter inom spektrumförvaltningen till EU.

23. ReK upprepar de betänkligheter mot att överföra ytterligare befogenheter inom spektrumförvaltningen till EU som kommittén framförde redan 2008 i samband med reformpaketet för telekommunikationer och som ännu inte undanröjts genom det aktuella förordningsförslaget.

24. Kommittén påminner om att åtgärderna i programmet för radiospektrumpolitik, bl.a. inventeringen senast 2015, ännu inte har slutförts och först bör utvärderas.

25. En EU-reglering av radiospektrumanvändningen motverkas av att medlemsstaterna har rättsliga och tekniska förpliktelser som kan undanröjas först på medellång till lång sikt.

26. Vid en EU-omfattande nyordning av spektrumet och förfarandet för spektrumtilldelning måste man beakta gällande licensavtal med en löptid på upp till 20 år.

27. Eftersom spektrumtilldelningen inom den s.k. digitala utdelningen II redan planeras i vissa medlemsstater och troligen kommer att äga rum i slutet av 2014/början av 2015, finns det ett brådskande behov av klargöranden med medlemsstaternas behöriga myndigheter innan det lagstiftas i form av en förordning.

28. Det måste finnas en tillräcklig spektrumreserv i medlemsstaterna och regionerna för innovativa användningar.

29. Det är viktigt att till fullo utnyttja de tekniska och rättsliga möjligheterna till delad spektrumanvändning och innovativ ny teknik såsom kognitiv radio, ultrabredband och vitt spektrum och på så sätt uppnå en effektivare användning av frekvensspektrumet.

30. Kommittén befarar att den föreslagna ändringen av regelverket kan leda till att tilldelningen av radiospektrum fördröjs under de kommande 12–18 månaderna.

31. På grund av dessa betänkligheter avvisar ReK de åtgärder som kommissionen föreslår för att harmonisera spektrumförvaltningen, och påpekar att det är möjligt att genom internationella överenskommelser trygga en konsekvent spektrumförvaltning där medlemsstaternas suveränitet när det gäller spektrumet respekteras.

32. Innan en europeisk spektrumordning inrättas bör man först skapa sig en bild av det nuvarande läget i EU när det gäller planer för spektrumtilldelning och frister, för att utifrån detta informationsunderlag utarbeta ett koncept för ett långsiktigt enhetligt förfarande för spektrumtilldelning.

33. I detta sammanhang bör man först och främst fastställa ett kärnområde inom radiospektrumpolitiken med strategisk betydelse för en EU-omfattande nätinfrastukturalpolitik. Kommittén föreslår att man koncentrerar sig på frekvensnäten för mobilkommunikation, motsvarande nättillträdesmöjligheter såsom WLAN och ett EU-omfattande LTE-nät.

34. Begränsningen till spektrumet för mobilkommunikation skulle samtidigt innebära att subsidiaritetsprincipen iaktas, eftersom tilldelningen på EU-nivå enbart skulle avse sådana frekvenser för vilka detta förfarande kan förväntas innebära en faktisk effektivitetsvinst.

35. ReK välkomnar uttryckligen förslaget om att underlätta användningen av allmänna RLAN-anslutningar, vilket kommer att leda till en ökad utbredning av allmänt tillgängliga internetanslutningar.

36. Den allmänna auktorisationen för tillhandahållande och drift av trådlösa accesspunkter med liten räckvidd som inte är störande – i enlighet med kommissionens definition av tekniska egenskaper – begränsar de lokala och regionala myndigheternas möjligheter att påverka.

Nätneutralitet och slutanvändarnas rättigheter

37. Regionkommittén välkomnar kommissionens önskan att genom en harmonisering av rättigheterna för slutanvändarna av elektroniska kommunikationstjänster sörja för att medborgare och leverantörer i hela EU har jämförbara rättigheter och skyldigheter och kan erbjuda och förvärva tjänster över gränserna på jämförbara villkor.

38. Kommittén ställer sig bakom målet att garantera slutanvändarna icke-diskriminerande tillgång till sådana kommunikationsnät och kommunikationstjänster som tillhandahålls av ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat.

39. ReK stöder kommissionens strävan efter att stärka konsumentskyddet och användarnas rättigheter inom elektronisk kommunikation genom att konsumenterna får utförligare information om priser och leveransvillkor.

40. Principen om nätneutralitet är en viktig förutsättning för ett innovativt internet med öppna, dynamiska och komplexa strukturer samt för att garantera lika villkor till gagn för Europas invånare och företag.

41. Vi håller med Europaparlamentet om att lösningsförslag när det gäller nätneutralitet bara kan förverkligas genom en enhetlig europeisk strategi, och välkomnar därför i princip kommissionens initiativ att föreslå bestämmelser på detta område.

42. Internets öppna karaktär är en viktig drivkraft för konkurrenskraft, ekonomisk tillväxt, samhällsutveckling och innovation och har skapat en enorm utveckling av tillämpningar, innehåll och tjänster online och därmed en imponerande ökning i tillgång och efterfrågan på innehåll och tjänster. Denna öppna karaktär har dessutom på ett avgörande sätt påskyndat den fria rörligheten för kunskap, idéer och information, även i länder där tillgången till oberoende medier är begränsad.

43. ReK håller med Europaparlamentet om att det är förbundet med allvarliga risker – t.ex. konkurrensbegränsande beteende, blockering av innovationer, inskränkningar i yttrandefrihet och mediemångfald, bristande medvetenhet bland konsumenterna och kränkningar av privatlivet – att frångå nätneutraliteten och "best effort"-principen samt att detta skulle inverka menligt på näringslivet, konsumenterna och det demokratiska samhället i stort.

44. Kommittén är övertygad om att artikel 23 i kommissionens förslag inte lever upp till principen om nätneutralitet i den bemärkelsen och rekommenderar att dessa bestämmelser ses över i grunden.

45. Vi betonar risken för att nätneutraliteten begränsas genom överenskommelser mellan accessleverantörer och innehållsleverantörer om tillhandahållande av specialiserade tjänster med ökad servicekvalitet.

46. ReK befarar att tillämpningen av artikel 23.2 kan leda till att kapitalstarka företag privilegieras eller att mindre leverantörer av innehåll och slutanvändarna förfördelas, och varnar för att undergräva tillgängligheten som en grundläggande princip för internetstrukturen, inskränka internets innovationskraft och äventyra den kulturella mångfalden på nätet.

47. Kommittén stöder kravet på att leverantörer av internettjänster inte ska få blockera, diskriminera, hindra eller försämra en användares möjligheter att använda en tjänst för att få tillgång till, använda, skicka, lägga ut, ta emot eller erbjuda innehåll, tillämpningar eller tjänster av valfritt slag, oavsett källa eller mål.

48. Vi välkomnar därför uttryckligen förbudet mot att blockera, sakta ned, försämra eller diskriminera specifikt innehåll, specifika tillämpningar eller tjänster (artikel 23.5), men påpekar att de föreslagna undantagen på grund av sin vaghet och bristande rättsliga klarhet gör det möjligt att till stor del kringgå principen.

49. ReK befarar att en rättsligt oklar definition av rimliga trafikstyrningsåtgärder kan äventyra det välkomna uteslutandet av nätspärrear och att den oinskränkta utvidgningen till genomförande av "lagstiftningsbestämmelser" (artikel 23.5 a) inte är förenlig med proportionalitetsprincipen och kraven på uppgiftsskydd.

50. I ljuset av de befintliga normerna bör man granska om de föreslagna reglerna om trafikstyrningsåtgärder är nödvändiga.

51. Kommittén stöder kommissionens strävan efter att genom lämpliga åtgärder stärka konsumentskyddet, göra marknaden för elektronisk kommunikation öppnare och underlätta marknadsaktörernas tillgång till bindande och begriplig information.

52. I den nationella lagstiftning som antagits för att genomföra EU:s regelverk för telekommunikationer beaktas ofta relevanta nationella särdrag, och därför rekommenderar vi ett ingående samråd med de nationella regleringsmyndigheterna och konsumentorganisationerna.

53. Den föreslagna harmoniseringen av slutanvändarnas rättigheter får inte leda till att den gällande skyddsnivån i medlemsstaterna sänks. ReK rekommenderar kommissionen att överväga att stärka slutanvändarnas rättigheter genom en minimiharmonisering.

Roaming

54. Regionkommittén välkomnar uttryckligen sänkningen av pristaken för reglerad roamingkommunikation och kostnadsfriheten för passiv roamingkommunikation. Vi stöder kommissionens önskan att varaktigt förhindra omotiverade tilläggsavgifter och att i konsumenternas intresse uppnå enhetliga priser för inrikes och utrikes kommunikation.

55. Kommittén stöder kommissionens avsikt att genom möjligheten till bilaterala eller multilaterala roamingavtal se till att de nationella tjänstetaxorna ska gälla för både nationella tjänster och reglerade roamingtjänster.

56. Slut användarnas möjlighet att avstå från tillämpningen av den gällande nationella tjänstetaxan i utbyte mot andra fördelar får inte göra det möjligt att regelmässigt kringgå roaming till nationell tjänstetaxa.

57. Genom de riktlinjer för tillämpningen av kriterier för rimlig användning som ska fastställas måste man säkerställa att slut användarna faktiskt kan lita på att de kan behålla sitt konsumtionsmönster i hemlandet även i andra medlemsstater.

58. Vi framhåller risken för möjliga (utjämnande) prishöjningar för inrikes kommunikation och uppmanar kommissionen att ta särskild hänsyn till denna aspekt när förordning (EU) nr 531/2012 utvärderas.

59. De bilaterala eller multilaterala roamingavtalen måste granskas kritiskt med avseende på om de riskerar att begränsa konkurrensen eller stärka dominerande leverantörers konkurrensställning.

Subsidiaritet och proportionalitet

60. Förordningsförslaget innehåller många åtgärder som måste granskas ingående med avseende på deras förenlighet med subsidiaritetsprincipen, t.ex. överföringen av befogenheter för spektrumregleringen och förfarandet för spektrumtilldelning, kommissionens vetorätt vid åtgärder gentemot EU-leverantörer av elektronisk kommunikation och fastställandet av en standardiserad virtuell nätaccessprodukt, som kan leda till att skyldigheten till fysiskt tillträde till accessnätet avskaffas.

61. Valet av en förordning som rättsligt instrument och befogenheten att anta genomförandeakter för att harmonisera tillgången till spektrum, tidpunkt för tilldelningar och varaktigheten för nyttjanderätter till spektrum (*kapitel III – avsnitt 1 – Samordning av användning av radiospektrum inom den inre marknaden i förslaget till förordning*) ger upphov till frågor beträffande förenligheten med proportionalitetsprincipen.

62. Kommittén anser också att förslaget omfattar en rad specifika inslag där man i detalj måste undersöka om de är lämpade, nödvändiga och rimliga för att upprätta den digitala inre marknaden.

63. ReK:s slutsats är att kommissionens förslag på grund av ovannämnda betänkligheter till stora delar ännu inte kan betraktas som färdigbehandlat.

64. Vi föreslår att bestämmelserna om avskaffande av roamingavgifterna ska träda i kraft i enlighet med den föreslagna tidsplanen och att övriga åtgärder bör ses över och omarbetas efter samråd med de viktigaste aktörerna och med beaktande av de invändningar som framförts.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 2.15

Motivering

Denna definition kan utgå eftersom det föreslås att motsvarande bestämmelse i artikel 23.2 ska strykas.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<i>Artikel 14 Tillträde till RLAN</i> 1. De nationella behöriga myndigheterna ska tillåta tillhandahållande av tillträde genom RLAN till nät som tillhör en leverantör av elektronisk kommunikation till allmänheten samt användning av harmoniserade radiospektrum för sådant tillhandahållande, med förbehåll endast för en allmän auktorisation. 2. De nationella behöriga myndigheterna får inte förhindra leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten att ge allmänheten tillträde till sina nät genom RLAN som kan vara belägna i en slutanvändares lokaler, under förutsättning att de allmänna auktorisationsvillkoren följs samt att användaren lämnar sitt förhandsgodkännande.	<i>Artikel 14 Tillträde till RLAN</i> 1. De nationella <u>offentliga</u> behöriga myndigheterna ska tillåta tillhandahållande av tillträde genom RLAN till nät som tillhör en leverantör av elektronisk kommunikation till allmänheten samt användning av harmoniserade radiospektrum för sådant tillhandahållande, med förbehåll endast för en allmän auktorisation. 2. De nationella <u>offentliga</u> behöriga myndigheterna får inte förhindra leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten att ge allmänheten tillträde till sina nät genom RLAN som kan vara belägna i en slutanvändares lokaler, under förutsättning att de allmänna auktorisationsvillkoren följs samt att användaren lämnar sitt förhandsgodkännande.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. Leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten får inte ensidigt begränsa a) slutanvändares rätt att ansluta sig till RLAN efter eget val som tillhandahålls av tredje parter, b) slutanvändarnas rätt att ömsesidigt eller mer allmänt tillåta tillträde till sådana leverantörers nät för andra slutanvändare genom RLAN, även på grundval av initiativ från tredje parter som förenar och ger tillgång till olika slutanvändares RLAN. 4. De nationella behöriga myndigheterna får inte begränsa slutanvändarnas rätt att ömsesidigt eller mer allmänt tillåta tillträde till sina RLAN-nät för andra slutanvändare, även på grundval av initiativ från tredje parter som förenar och ger tillgång till olika slutanvändares RLAN. 5. De nationella regleringsmyndigheterna får inte begränsa tillhandahållande av allmänt tillträde till RLAN a) av offentliga myndigheter eller i omedelbar närhet till lokaler där sådana myndigheter är inhysta, när tillträdet är en sidotjänst till de offentliga tjänster som tillhandahålls i sådana lokaler, b) genom initiativ från icke-statliga organisationer eller offentliga myndigheter att förena och ömsesidigt eller mer allmänt göra RLAN tillgängligt för olika slutanvändare, i tillämpliga fall inklusive RLAN med allmänt tillträde i enlighet med led a. 6. Ett företag, en offentlig myndighet eller en annan slutanvändare ska inte anses vara en leverantör av elektronisk kommunikation till allmänheten endast på grund av att de ger allmänt tillträde till RLAN om tillhandahållandet inte är av kommersiell karaktär eller endast är en sidotjänst till andra kommersiella verksamheter eller offentliga tjänster som inte är beroende av överföring av signaler via sådana nät.	3. Leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten får inte ensidigt begränsa a) slutanvändares rätt att ansluta sig till RLAN efter eget val som tillhandahålls av tredje parter, b) slutanvändarnas rätt att ömsesidigt eller mer allmänt tillåta tillträde till sådana leverantörers nät för andra slutanvändare genom RLAN, även på grundval av initiativ från tredje parter som förenar och ger tillgång till olika slutanvändares RLAN. 4. De nationella offentliga behöriga myndigheterna får inte begränsa slutanvändarnas rätt att ömsesidigt eller mer allmänt tillåta tillträde till sina RLAN-nät för andra slutanvändare, även på grundval av initiativ från tredje parter som förenar och ger tillgång till olika slutanvändares RLAN. 5. De nationella offentliga regleringsmyndigheterna får inte begränsa tillhandahållande av allmänt tillträde till RLAN a) av offentliga myndigheter eller i omedelbar närhet till lokaler där sådana myndigheter är inhysta, när tillträdet är en sidotjänst till de offentliga tjänster som tillhandahålls i sådana lokaler, b) genom initiativ från icke-statliga organisationer eller offentliga myndigheter att förena och ömsesidigt eller mer allmänt göra RLAN tillgängligt för olika slutanvändare, i tillämpliga fall inklusive RLAN med allmänt tillträde i enlighet med led a. 6. Ett företag, en offentlig myndighet eller en annan slutanvändare ska inte anses vara en leverantör av elektronisk kommunikation till allmänheten endast på grund av att de ger allmänt tillträde till RLAN om tillhandahållandet inte är av kommersiell karaktär eller endast är en sidotjänst till andra kommersiella verksamheter eller offentliga tjänster som inte är beroende av överföring av signaler via sådana nät.

Motivering

I många medlemsstater styrs tillgången till RLAN av de lokala och regionala offentliga myndigheterna och inte av de nationella myndigheterna.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 23

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 23 – Frihet att tillhandahålla och använda öppen internetanslutning samt rimlig trafikstyrning 1. Slut användare ska vara fria att ansluta sig till och distribuera information och innehåll samt använda tillämpningar och tjänster efter eget val via sin internetaccess-tjänst. Slut användare ska vara fria att ingå avtal om datavolymer och hastigheter med leverantörer av internetaccess och att i enlighet med sådana avtal om datavolymer utnyttja erbjudanden från leverantörer av innehåll, tillämpningar och tjänster på internet. 2. Slut användare ska också vara fria att antingen med leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten eller leverantörer av innehåll, tillämpningar och tjänster ingå avtal om tillhandahållande av specialiserade tjänster med ökad servicekvalitet. För att möjliggöra tillhandahållande av specialiserade tjänster till slut användare ska leverantörer av innehåll, tillämpningar och tjänster och leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten vara fria att ingå avtal med varandra för att överföra de relaterade datavolymer eller den relaterade datatrafiken som specialiserade tjänster med en fastställd servicekvalitet eller särskild kapacitet. Tillhandahållandet av specialiserade tjänster får inte på ett återkommande eller fortlöpande sätt försämra internetaccess-tjänsternas allmänna kvalitet. 3. Denna artikel ska inte påverka unionslagstiftning eller nationell lagstiftning om laglighet hos den information, det innehåll och de tillämpningar och tjänster som överförs. 4. Utövandet av de friheter som anges i punkterna 1 och 2 ska underlättas genom tillhandahållande av fullständig information i enlighet med artiklarna 25.1, 26.2 och 27.1 och 2.	Artikel 23 – Frihet att tillhandahålla och använda öppen internetanslutning och rimlig trafikstyrning 1. Slut användare ska vara fria att ansluta sig till och distribuera information och innehåll samt använda tillämpningar och tjänster efter eget val via sin internetaccess-tjänst. Slut användare ska vara fria att ingå avtal om datavolymer och hastigheter med leverantörer av internetaccess och att i enlighet med sådana avtal om datavolymer utnyttja erbjudanden från leverantörer av innehåll, tillämpningar och tjänster på internet. 2. Slut användare ska också vara fria att antingen med leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten eller leverantörer av innehåll, tillämpningar och tjänster ingå avtal om tillhandahållande av specialiserade tjänster med ökad servicekvalitet. För att möjliggöra tillhandahållande av specialiserade tjänster till slut användare ska leverantörer av innehåll, tillämpningar och tjänster och leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten vara fria att ingå avtal med varandra för att överföra de relaterade datavolymer eller den relaterade datatrafiken som specialiserade tjänster med en fastställd servicekvalitet eller särskild kapacitet. Tillhandahållandet av specialiserade tjänster får inte på ett återkommande eller fortlöpande sätt försämra internetaccess-tjänsternas allmänna kvalitet. 3. 2. Denna artikel ska inte påverka unionslagstiftning eller nationell lagstiftning om laglighet hos den information, det innehåll och de tillämpningar och tjänster som överförs. 4. 3. Utövandet av de friheter som anges i punkterna 1 och och 2 ska underlättas genom tillhandahållande av fullständig information i enlighet med artiklarna 25.1, 26.2 och 27.1 och 2.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
5. Inom gränserna för eventuella datavolymer eller hastigheter för internetaccesstjänster som fastställts genom avtal ska leverantörer av internettjänster inte begränsa de friheter som anges i punkt 1 genom att blockera, sakta ned, försämra eller diskriminera specifikt innehåll, specifika tillämpningar eller tjänster eller specifika klasser av dessa, om så inte är nödvändigt för att tillämpa rimliga trafikstyrningsåtgärder. Rimliga trafikstyrningsåtgärder ska vara öppna, icke-diskriminerande, proportionella och nödvändiga för att a) genomföra en lagstiftningsbestämmelse eller ett domstolsbeslut eller förebygga eller förhindra allvarlig brottslighet, b) bevara integriteten och säkerheten för nätet, tjänster som tillhandahålls via detta nät och slutanvändarnas terminaler, c) förebygga överföring av oönskade kommunikationer till slutanvändare som har lämnat sitt förhandsgodkännande till sådana begränsande åtgärder, d) minimera effekterna av tillfällig eller exceptionell överbelastning av nätet under förutsättning att motsvarande trafiktyper behandlas på samma sätt. Rimlig trafikstyrning ska endast medföra behandling av uppgifter som är nödvändiga och proportionella för att uppnå de syften som anges i denna punkt.	5. 4. Inom gränserna för eventuella datavolymer eller hastigheter för internetaccesstjänster som fastställts genom avtal ska leverantörer av internettjänster inte begränsa de friheter som anges i punkt 1 genom att blockera, sakta ned, försämra eller diskriminera specifikt innehåll, specifika tillämpningar eller tjänster eller specifika klasser av dessa, om så inte är nödvändigt för att tillämpa rimliga trafikstyrningsåtgärder. Rimliga trafikstyrningsåtgärder ska vara öppna, icke-diskriminerande, proportionella och nödvändiga. <u>Undantag ska enbart vara tillåtna</u> för att a) genomföra en lagstiftningsbestämmelse eller ett domstolsbeslut eller förebygga eller förhindra allvarlig brottslighet, b) a) bevara integriteten och säkerheten för nätet, tjänster som tillhandahålls via detta nät och slutanvändarnas terminaler, c) b) förebygga överföring av oönskade kommunikationer till slutanvändare som har lämnat sitt förhandsgodkännande till sådana begränsande åtgärder, d) c) minimera effekterna av tillfällig eller exceptionell överbelastning av nätet under förutsättning att motsvarande trafiktyper behandlas på samma sätt. <u>Åtgärderna enligt led a, b eller c måste vara öppna, icke-diskriminerande, proportionella och nödvändiga. Rimlig trafikstyrning. Genomförandet av dem</u> ska endast medföra behandling av uppgifter som är nödvändiga och proportionella för att uppnå de syften som anges i denna punkt.

Motivering

Särskilda avtal mellan leverantörer av internetaccesstjänster och leverantörer av innehåll om tillhandahållande av specialiserade tjänster strider mot principerna om fritt nättillträde och icke-diskriminering. Dessutom riskerar kapitalstarka företag att privilegieras gentemot mindre leverantörer.

Det otydliga begreppet trafikstyrningsåtgärder kan utgå om tydligt definierade undantag fastställs i förordningen. Undantagsbestämmelser som kan undergräva förbudet mot blockering eller principen om icke-diskriminering på grund av att de är vaga eller obegränsade skulle leda till betydande rättslig osäkerhet.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 24.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 24 – Garantier för tjänsternas kvalitet	Artikel 24 – Garantier för tjänsternas kvalitet

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. De nationella regleringsmyndigheterna ska nära övervaka och se till att slutanvändarna kan utnyttja de fördelar som anges i artikel 23.1 och 2, efterlevnad av artikel 23.5 och en fortsatt tillgång till icke-diskriminerande internetaccesstjänster till kvalitetsnivåer som speglar den tekniska utvecklingen och inte förhindras av specialiserade tjänster. De ska, i samarbete med andra behöriga nationella myndigheter, också övervaka hur specialiserade tjänster påverkar kulturell mångfald och innovation, Nationella regleringsmyndigheter ska årligen rapportera om övervakningen och resultaten av denna till kommissionen och Berec.	1. De nationella regleringsmyndigheterna ska nära övervaka och se till att slutanvändarna kan utnyttja de fördelar som anges i artikel 23.1 och 2 , efterlevnad av artikel 23.5 och en fortsatt tillgång till icke-diskriminerande internetaccesstjänster till kvalitetsnivåer som speglar den tekniska utvecklingen och inte förhindras av specialiserade tjänster . De ska, i samarbete med andra behöriga nationella myndigheter, också övervaka hur specialiserade tjänster påverkar kulturell mångfald och innovation , Nationella regleringsmyndigheter ska årligen rapportera om övervakningen och resultaten av denna till kommissionen och Berec.

Motivering

Ändring till följd av den föreslagna ändringen av artikel 23.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 35.2 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
c) Följande punkt ska införas som punkt 5aa:	e) Följande punkt ska införas som punkt 5aa:
"aa) fatta beslut om att den berörda nationella regleringsmyndigheten ska dra tillbaka förslaget, tillsammans med specifika förslag till ändringar av den, när den planerade åtgärden syftar till att införa, ändra eller återkalla en skyldighet för en EU-leverantör av elektronisk kommunikation i den mening som avses i förordning (EU) nr [XXX/2014]."	"aa) fatta beslut om att den berörda nationella regleringsmyndigheten ska dra tillbaka förslaget, tillsammans med specifika förslag till ändringar av den, när den planerade åtgärden syftar till att införa, ändra eller återkalla en skyldighet för en EU-leverantör av elektronisk kommunikation i den mening som avses i förordning (EU) nr [XXX/2014]."

Motivering

Regionkommittén avvisar den överföring av befogenheter som artikel 35.2 c innebär. Kommittén betraktar kommissionens hittillsvarande möjlighet att utfärda rekommendationer enligt artikel 7a.5 i ramdirektivet som tillräcklig.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 37.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. Enskilda slutanvändare som har tecknat avtal med en roamingleverantör som utnyttjar denna artikel får på egen begäran göra ett avsiktligt och uttryckligt val att avstå från fördelen att den tillämpliga nationella tjänstetaxan tillämpas på reglerade roamingtjänster enligt ett visst slutkundspaket i utbyte mot andra fördelar som erbjuds av den leverantören. Roamingleverantören ska påminna dessa slutanvändare om vilka roamingfördelar som de förlorar i ett sådant fall. De nationella regleringsmyndigheterna ska särskilt övervaka om roamingleverantörer som utnyttjar denna artikel tillämpar affärsmetoder som innebär att standardsystemet kringgås.	3. Enskilda slutanvändare som har tecknat avtal med en roamingleverantör som utnyttjar denna artikel får på egen begäran göra ett avsiktligt och uttryckligt val att avstå från fördelen att den tillämpliga nationella tjänstetaxan tillämpas på reglerade roamingtjänster enligt ett visst slutkundspaket i utbyte mot andra fördelar som erbjuds av den leverantören. Roamingleverantören ska påminna dessa slutanvändare om vilka roamingfördelar som de förlorar i ett sådant fall. De nationella regleringsmyndigheterna ska särskilt övervaka om roamingleverantörer som utnyttjar denna artikel tillämpar affärsmetoder som innebär att standardsystemet kringgås.

Motivering

De nödvändiga åtgärderna för att sänka roamingavgifterna får inte undergrävas på grund av att företag undandrar sig sina skyldigheter genom att erbjuda "andra fördelar" som inte specificeras närmare.

Bryssel den 31 januari 2014

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)



Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV